

APPOLO STUDY CENTRE

ETHICS

TEST 10

12 th ETHICS	Unit -6	பக்தி இயக்கம்
	Unit - 7	சமூக - சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள்
	Unit - 8	யோகம் உணர்த்தும் வாழ்வியல் நெறிகள்
	Unit - 9	இந்தியப் பண்பாடும் சுற்றுச் சூழலும்
	Unit - 10	உலகிற்கு இந்தியப் பண்பாட்டின் கொடை

அலகு - 6

பக்தி இயக்கம்

நுழைவு வாயில்:

மனிதன் மனிதனை நல்வழிப்படுத்துவதற்கு, இந்து சமயம் பல்வேறு நெறிமுறைகளை உருவாக்கித் தந்துள்ளது. இந்நெறிமுறைகள் மனிதனின் உள்ளம், சிந்தனை, செயல்திறன் ஆகியற்றிற்கேற்ப வேறுபடுகின்றன. அவரவர் மனநிலைக்கு எந்த நெறி எளியது. இனியது என்று தோன்றுகிறதோ அதனைப் பின்பற்றி நல்வழி அடையலாம். இத்தகைய பல நெறிகளுள் மிகச் சிறப்பாகக் கருதப்படுவன

1. பக்திநெறி
2. கருமநெறி
3. ஞானநெறி
4. யோக நெறி

ஆகியனவாகும். இந்நெறிகளுள் மிகவும் எளிமையானது பக்தி நெறியாகும்.

இறைவனிடத்தில் நாம் செலுத்தும் “ஆழ்ந்த அன்பு” பக்தி எனப்படுகிறது. பக்தி என்ற சொல் “பஜ்” என்ற சொல்லிலிருந்து தோன்றியதாகக் கருதப்படுகிறது. இதற்கு “வழிபாடு” என்று பொருள். மேலும் பக்தி என்பது, உள்ளார்ந்த அன்போடு இறைவனை வழிபடுதல் என்ற பொருளைத்தரும். எனவே, பக்திநெறிக்கு அடிப்படையாகத் திகழ்வன சமயங்களாகும். எல்லாச் சமயங்களுக்கும் பொதுவான கொள்கைகள் உண்டு. மனிதனுக்குப் பிறப்பால் மட்டுமே உயர்வில்லை என்று எல்லா சமயங்களும் கூறுகின்றன. சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் மனிதர்களுக்குத் தேவையில்லை. இறைவன்மீது தூய பக்தி கொள்ளுதலே வாழ்வின் சிறந்த வழியாகும். தூய பகுதியும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கைகளும் பக்தி மார்க்கத்தின் கோட்பாடுகளாகும். இந்தப் பக்தியே அன்பு, எளிமை போன்றவற்றைப் போதித்து, மனிதன் வீடுபேறு அடைய வழிவகுக்கிறது.

பக்தியின் வகைகள்:

பக்தி இருவகைப்படும் அவை 1. அபரபக்தி 2. பரபக்தி என்பதாகும். இவ்விருவகைகளும் பக்தனின் இருவேறுபட்ட மனநிலையைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

- ❖ அபரபக்தி: பக்தன் தெளிவில்லாமல் குறுகிய சிந்தனையுடன் குறிப்பிட்ட ஒரு கடவுளை மட்டுமே வழிபாடு செய்வது அபரபக்தி ஆகும். தன் சுயநலத்தையோ, தன்னைச் சார்ந்தோரின் சுயநலத்தையோ மையப்படுத்தி, ஒருவன் பக்தி என்ற பெயரில் மற்றவர்களை வெறுக்கிறான். தான்

வழிபடும் தெய்வத்தையும், வழிபாட்டு முறையையும் தவிர பிற தெய்வத்தையும், வழிபாட்டு முறையையும் அபரபக்தியினர் ஏற்பதில்லை.

- ❖ பரபக்தி: இந்நிலையில் பக்தன் அனைத்துத் தெய்வங்களையும் வழிபடுவதுடன் பக்தியின் உயர்ந்த நிலையில் செயல்படுகிறான். உலகம் தழுவிய அன்பு நெறியே பரபக்தியாகும். இவ்விரு நெறிகளும் தொன்றுதொட்டு வந்தவையாகும்.

பக்தி இயக்கம் தோன்றக் காரணங்கள்:

- ❖ இந்து சமயம், தன் செல்வாக்கை படிப்படியாக இழக்கத் தொடங்கியது.
- ❖ உயர் குடியினராகக் கருதப்பட்டவர்கள், பிற பிரிவினரிடம் பாகுபாடு காட்டினர்.
- ❖ சமண, பௌத்த சமயங்கள் இந்து சமயத்தில் காணப்பட்ட சடங்குகளை வெறுத்தன. எளிதாக ஏற்றுக் கூறிப் பின்பற்றச் செய்தன.
- ❖ சமயக் கோட்பாடுகள். பாமர மக்கள் புரிந்துகொள்ளும்படி அமையவில்லை.
- ❖ பிற சமயத்தவர்கள் வெளிப்படையாக அறிவித்துச் செயல்பட்ட “ஒரு கடவுள் கோட்பாடு”, “உலகில் பிறந்தவர்கள் அனைவரும் உடன் பிறந்தோரே” என்ற கொள்கைகள் மக்களைக் கவர்ந்திழுத்தன.
- ❖ பிற சமயங்களில் காணப்பட்ட சமத்துவக் கோட்பாடுகள், இந்து சமயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களையும் கவர்ந்தன.

பக்தி இயக்கத்தின் சீரிய தன்மை:

- ❖ பல்வேறு வடிவங்களில் கடவுளை வணங்கினாலும் அவை அனைத்தும் “கடவுள் ஒருவரே” என்று பக்தி இயக்கம் வெளிக்காட்டியது.
- ❖ தெளிவான ஆன்மிகக் கோட்பாடுகள், முறையான பக்திநெறி ஆகியவற்றின் வாயிலாக, ஒழுக்கமான வாழ்க்கையை மேற்கொள்பவர்கள், வீடுபேற்றை அடையலாம் என்று பக்தி இயக்கம் வலியுறுத்தியது.
- ❖ இறைவனை அடைய நல்வழிகாட்டலும், நல்லுபதேசமும் வழங்கும் குருவின் துணை அவசியம்.
- ❖ கடவுளின் முன் அனைவரும் சமம், மனிதர்களிடையே பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வில்லை என்பதை உணர்த்துகிறது.
- ❖ சமூகத்தில் நிலவிய சாதி வேறுபாடுகள், மூடப்பழக்கவழக்கங்கள் ஒழிக்கப்படுவதற்குப் பக்தி இயக்கம் காரணமாயிற்று.
- ❖ பக்தி இயக்கஞானிகள், வேத இலக்கியங்களை வட்டார மொழியில் மொழிபெயர்த்ததன் மூலம் அவற்றைப் பாமர மக்களும் அறியும்படி செய்தனர்.
- ❖ ஒற்றுமை உணர்வு, சமய நல்லிணக்கம் ஆகியவை வலிமைபெற, பக்தி இயக்கம் பெரும் பங்காற்றியது.

- ❖ பக்தி நெறியைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் மக்களிடையே மன அமைதி ஏற்பட்டது.
- ❖ மக்கள் ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களின் இன்ப, துன்பங்களில் எவ்வித வேற்றுமையுமின்றிப் பங்கேற்றனர்.
- ❖ இறைவனிடம் பக்தன், தன்னையே அர்ப்பணிக்கும் சரணாகதித் தத்துவக்கோட்பாடு பக்தி இயக்கத்தால் வலுப்பெற்றது.
- ❖ ஞானநெறி, கர்மநெறி, யோகநெறி ஆகிய நெறிகளைவிடப் பக்தி நெறியே சிறந்தது என்ற ஆன்மிகக் கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.
- ❖ கடவுளை இடைவிடாது வழிபடவேண்டும், அவரின் திருநாமத்தை ஒதுதல் வேண்டும் என்ற நன்னெறியைப் பக்தி இயக்கம் பரப்பியது.
- ❖ துறவிகளால் பக்திநெறியைப் பரப்ப ஏற்படுத்தப்பட்ட மடங்கள் பக்தி இயக்கத்தின் கோட்பாடுகளால் முறைப்படுத்தப்பட்டன.

நாயன்மார்கள்:

சைவ சமயத்தைப் பின்பற்றிச் சிவ வழிபாட்டையும், தமிழ் மொழியையும் வளர்த்த 63 சிவனடியார்கள், “நாயன்மார்கள்” எனப்பட்டனர். இவர்கள் பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழ்ந்தவர்கள். இவர்களுள் திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வர் சமயாச்சாரியார்கள் என்றும் சைவ சமயக் குரவர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். தேவாரத் தொகுப்பில் முதல் எட்டுத் திருமுறைகளை இவர்கள் பாடியுள்ளனர். நாயன்மார்களின் பாடல்களைத் தொகுத்தவர் நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவராவார். பிற்காலச் சோழர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்த சேக்கிழார் 63 நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தொகுத்து அருளினார்.

இத்தொகுப்பே பெரியபுராணம் அல்லது திருத்தொண்டர்புராணம் என்றழைக்கப்படுகிறது. இவர்கள், தம் எளிய வாழ்க்கைமுறையால், தியாக மனப்பான்மையால் மக்களிடம் அன்புநெறி, அருள்நெறியினைப் பரப்பியவர்கள் ஆவர்.

பன்னிரு திருமுறைகள்:

திருஞான சம்பந்தர்	- 1, 2, 3 திருமுறைகள் (திருக்கடைக்காப்பு)	} தேவாரம்
திருநாவுக்கரசர்	- 4, 5, 6 திருமுறைகள்	
சுந்தரர்	- 7-ஆம் திருமுறை	
மாணிக்கவாசகர்	- 8-ஆம் திருமுறை திருவாகம்	
திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனார் மற்றும் அருளாளர்கள்	பாடல்கள் - 9-ஆம் திருமுறை – திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு	
திருமூலர்	- 10-ஆம் திருமுறை – திருமந்திரம் திருவாலவாயுடையார், பட்டினத்தடிகள், காரைக்காலம்மையார், நம்பியாண்டார் நம்பி பாடல்கள் - 11-ஆம் திருமுறை – தோத்திரப் பாடல்கள்	

சேக்கிழார் - 12-ஆம் திருமுறை – பெரியபுராணம்

திருஞானசம்பந்தர்:

சோழநாட்டில் சீர்காழியில் சிவபாத இருதயர் என்பாரின் மகனாகத் திருஞானசம்பந்தர் பிறந்தார். தமது மூன்றாவது வயதில், இறைவி உமாதேவியாரால் ஞானப்பால் ஊட்டப்பெற்றார். சைவ சமயத்தைப் பரப்ப, இவர் தமிழகத்தின் பல இடங்களுக்குச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். வடமொழி வேதங்களின் முக்கிய கருத்துகளைத் தாம் இயற்றிய பக்திப் பாடல்களில் பயன்படுத்தினார். இந்த அடிப்படையில் வேதத்தின் சாரங்கள் தமிழில் கொண்டுவரப்படுவதில் முக்கியப் பங்காற்றினார். தேவாரத்தில் முதல் மூன்று திருமுறைகளைப் பாடியுள்ளார். இவர் சமணர்களை வென்று சைவசமயத்தை நிலைநாட்டினார்.

திருஞான சம்பந்தரின் அற்புதங்களாகக் கீழ்க்காணும் நிகழ்வுகளைச் சைவ மரபுவழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன. அவையாவன:

- ❖ மயிலாப்பூரில் இறந்த பெண்ணின் எலும்பை எடுத்து பெண்ணுருவாக்குதல்.

- ❖ சம்பந்தர் பதிகத்தால் திருமறைக்காடு (வேதாரண்யம்) சிவாலயத்தின் கதவுகள் திறக்கப்படுதல்.
- ❖ திருவோத்தூரில் (செய்யாறு) ஆண்பனையைப் பெண்பனையாக்குதல்.
- ❖ திருக்கொள்ளம்புதூரில் பதிகம்பாடி ஓடத்தை ஓடச் செய்தல்.
- ❖ வையையாற்று நீரினை எதிர்த்தோடும்படி செய்தல்.
- ❖ பாண்டிய நாட்டிற்குச் சென்று, மாறவர்மன் அரிகேசரியைச் சமணத்திலிருந்து சைவத்திற்கு மாற்றியதுடன் சமணர்களை அனல்வாதம், புனல்வாதம் ஆகியவற்றில் வெற்றி பெறுதல்.
- ❖ மதுரையில் போதிமங்கை என்ற இடத்திற்கு சென்று, பௌத்தர்களை வாதத்தால் வெல்லுதல், இதுவே பௌத்தர்கள் பலரைப் பௌத்தத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்கு மாறக் காரணமாயிற்று.

திருஞான சம்பந்தரின் பாடல்கள் இசைத்தமிழின் வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றன. இவர் தம் பக்திமார்க்கத்தைக் கையாண்ட நிகழ்வு “ஞானமார்க்கம்” எனப்படுகின்றது.

சிவபெருமான் பற்றித் கீழ்க்காணும் செய்திகளை இவரது பாடல்கள் கூறுகின்றன.

அவையாவன:

- ❖ சிவபெருமானே முழுமுதற்கடவுள்
- ❖ அவர் பிறப்பு, இறப்பு இல்லாதவர்
- ❖ உலகத்திலும் உயிர்களிடத்திலும் ஒன்றாகவும், வேறாகவும், உடலாகவும் இருப்பவர்.
- ❖ உயிர்களின் பிறவிப் பிணியைத் தீர்ப்பவர்.
- ❖ தம்மை வந்தடைவர்களின் இன்னல்களை நீக்கி, வீடுபேறு தருபவர்.
- ❖ தாம் இன்புறுவதுபோல், பிற உயிர்களையும் இன்புறச் செய்பவர்.
- ❖ தம்மை (சிவனை) எந்நேரமும் நினைக்கும் மனப்பாங்கைத் தரக்கூடியவர்.

திருநாவுக்கரசர்:

மருள் நீக்கியார் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இவர், திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருவாமூரில் புகழ்நார் - மாதினியார் தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். சமண சமயத்தைத் தழுவிய பிறகு தருமசேனர் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். சம்பந்தரால் அப்பர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார். சூலைநோயால் தாக்கப்பட்ட இவர், தம் சகோதாரி திலகவதியாரால் சமணத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்கு மாற்றப்பட்டு சூலைநோய் நீங்கப்பெற்றார். பல அற்புத செயல்களுக்குப் பின், பல்லவ மன்னன் முதலாம் மகேந்திரவர்மனைச் சமணத்திலிருந்து சைவத்திற்கு மாற்றினார். பல்வேறு சிவாலயங்களுக்குச் சென்று, பதிகங்கள் பாடி, சைவ சமயத்தையும் தமிழிலக்கியத்தையும் வளர்த்தார்.

திருநாவுக்கரசரின் அருஞ்செயல்கள்:

- ❖ திருமறைக்காட்டில் அடைக்கப்பட்டிருந்த சிவாலயக் கதவினைப் பதிகம்பாடி திறந்தார்.
- ❖ பல்லவ மன்னன் முதலாம் மகேந்திரவர்மன், இவரைச் சுண்ணாம்பு நீற்றறையில் வைத்தும், விஷம் கொடுத்தும், யானையை விட்டு இடறச்செய்தும், கல்லில் கட்டி கடலில் எறிந்தும் கொடுமைப்படுத்தினார். ஆனால், சிவனருளால் அத்தனை கொடுமைகளிலும் திருநாவுக்கரசர் உயிர் பிழைத்தார். பிறகு உண்மையறிந்த மன்னனே சமணத்திலிருந்து சைவத்திற்கு மாறினார். பின், இம்மன்னன் திருப்பாபுலியூரில் இருந்த சமணப் பள்ளியை இடித்து, அக்கற்களைக் கொண்டே திருவதிகையில் குணபர ஈஸ்வரம் என்ற சிவாலயத்தைக் கட்டினார்.
- ❖ திருத்தாங்கானை மாடத்தில் தமது தோளில் ரிஷப, சூல முத்திரைகளைப் பொறித்தார்.
- ❖ அப்பூதி அடிகளாரின் மகனைப் பாம்பு தீண்ட, சிவனருளால் திருநாவுக்கரசர் அவ்விஷத்தை நீக்கி அருளினார்.
- ❖ திருவையாற்றில் சிவபெருமானின் கைலாயக் காட்சியைக் கண்டுகளித்தார்.

திருநாவுக்கரசரின் சமயப்பணி:

இவருடைய பக்தி நெறி “தொண்டுநெறி” எனப்படுகிறது. ஆலயத்திற்கும், மக்களுக்கும், தொண்டு செய்வதன் மூலம் சிவனருளைப் பெறலாம் என்றார். பாழடைந்து காணப்பட்ட சிவாலயங்களையும், அவற்றின் சுற்றுப்புறத்தையும் தூய்மைப்படுத்த உழவாரப்படை என்ற குழுவை அக்காலத்திலேயே ஏற்படுத்தினார். இதன் மூலம் திருநாவுக்கரசர் பக்தி நெறிக்குத் தொண்டு வடிவம் கொடுத்தார். “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற கருத்தைத் தெரிவித்ததன் மூலம் சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சியை அடுத்த கட்டத்திற்குக் கொண்டு சென்றார். திருப்பூந்துருத்தியில் ஒரு சைவ மடத்தை நிறுவினார்.

வடம் என்ற சொல்லிற்கு ஆலமரத்தடி என்று பொருள். கோயிலின் ஆலமரத்தடியில் ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரத்துடன் நடைபெறும் பூசையே வடதளிபூசை என்பார் உ.வே. சாமிநாதர்.

திருநாவுக்கரசர் தமிழிலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய பணி:

திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் 4, 5 6-ஆம் திருமுறைகளைப் பாடியுள்ளார். இவர் தாண்டகம் என்ற இலக்கிய வகையைக் கையாண்டதால் “தாண்டகவேந்தர்” என்று அழைக்கப்பட்டார். இவர் நாகப்பட்டினம் அருகே திருப்புகலூர் என்ற இடத்தில் முக்தியடைந்தார். இவர் சைவ சமய வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் உதவும் வகையில் பதிகங்களைப் பாடியுள்ளார். தம் பதிகங்களில், பத்து வகைப் பண்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவர் எழுதிய “நாமார்க்கும் குடியல்லோம்” என்று தொடங்கும் பாடல் பிற்காலத்தில் மகாகவி பாரதியார் அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே என்ற பாடல் எழுதக் காரணமாக அமைந்தது எனலாம். சிவபெருமானைத் தவிர, வேறு யாருக்கும் தான் தலைவணங்குவதில்லை என்று தம் பாடல்களில் பாடியுள்ளார். சிவபெருமான் தம்முள் இருப்பதால் நரகத்தையும், எமனையும் ஒரு பொருட்டாகவே தாம் கருதுவதில்லை என்று கூறினார். இறைவனின் திருவடியே தமது நிழல் என்கிறார். அந்த அடிப்படையில் இவர் பாடிய பாடல்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீச தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூச வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே

சுண்ணாம்பு நீற்றறையிலிருந்து வெளியேறிய பின், இப்பாடலிலிருந்து இவர் சிவபெருமானின் மீது கொண்டிருந்த பற்றை அறியமுடிகிறது.

சுந்தரர்:

இவர், சடையனார் - இசைஞானியார் ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். இளைமையிலேயே சிவபக்தியிலும் தமிழ்ப்பற்றிலும் சிறந்து விளங்கினார். இவரது திருமணத்தின்போது, இறைவன் அடிமை ஓலையைக் காட்டி இவரைத் தடுத்தாட்கொண்டார். பக்தி மார்க்கத்தில் “சகமார்க்கம்” என்ற நட்பு மார்க்கத்தைப் பின்பற்றினார். இறைவனையே தம் தோழராகக் கருதியதால் “தம்பிரான் தோழர்” என்றழைக்கப்பட்டார். இவர் தேவாரத்தின் ஏழாம் திருமுறையைப் பாடியுள்ளார். இவருடைய பதிகங்கள் ஆழ்ந்த இறைபக்தியையும், தமிழின் இலக்கியச் சிறப்பையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவர் திருத்தொண்டத் தொகையையும் அருளினார். இந்நூல் 60 தனியடியார்களையும், 9 தொகையடியார்களையும் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. பிற்காலத்தில் இந்நூலை மூலமாகக் கொண்டே சேக்கிழாரால் பெரியபுராணம் இயற்றப்பட்டது. சித்தவமடம் என்ற இடத்தில் இறைவனின் திருவடி சூட்டப்பெற்ற இவர் தமிழகத்தின் பல இடங்களுக்குச் சென்று சிவாலயங்களில் பதிகங்களைப் பாடியுள்ளார்.

சுந்தரரின் அருஞ்செயல்கள்:

- ❖ நாகப்பட்டினம் அருகே திருக்குண்டையூரில் இவர் நெல்மலை பெற்றார்.
- ❖ திருப்புகலூரின் செங்கல்லை பொன்னாக்கினார்.
- ❖ திருமுதுகுன்றத்தில் இறைவன் அளித்தபொன்னை ஆற்றில் போட்டுத் திருவாரூர் கமலாலய குளத்தில் எடுத்துக் கொண்டார்.

- ❖ திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாரையும், திருவாரூரில் பரவை நாச்சியாரையும் மணந்தார்.
- ❖ திருவையாற்றில் காவிரி நீரின் வெள்ளத்தைத்தடுத்து வழிவிட பதிகம் பாடினார்.
- ❖ அவிநாசியில் முதலைவாய் பிள்ளையை மீட்டருளினார். சுந்தரர், தம்மைச் சிவபெருமானின் அடிமை என்று கூறுகிறார். அவருடைய இக்கருத்தைப் பின்வரும் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

பித்தாபிறை சூடிபெருமானே அருளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன் மனத்துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூர் அருள்துறையுள்
அத்தாவுனக் காளாய்இனி அல்லேன் எனலாமே

பாடல் எண் : 7.1.1

சப்தவிடங்கத்தலங்கள்:

சோழநாட்டில் நாயன்மார்களால் பாடல்பெற்ற ஏழு சிவத்தலங்கள் சப்தவிடங்கத் தலங்கள் எனப்படுகின்றன. அவை:

விடங்கர்	இறை நடனம்
வீதி விடங்கர்	அஜபா நடனம்
நகரவிடங்கர்	உன்மத்தநடனம்
சுந்தரவிடங்கர்	வீசிநடனம்
ஆதிவிடங்கர்	கூக்குடநடனம்
அவனிவிடங்கர்	பிருங்க நடனம்
நீலவிடங்கர்	கமல நடனம்
புவனவிடங்கர்	ஹம்சபாதநடனம்

சுந்தரரின் பதிகங்கள் மூலம் அறியலாம் செய்திகள்:

- ❖ சிவபெருமானே எல்லா உயிர்களுக்கும் தலைவர்.
- ❖ அருளையே செல்வமாக உடையவர்.
- ❖ பிறப்பில்லாத அவர் பிறவிப் பிணியையும் தீர்ப்பவர்.
- ❖ தான், இன்ன தன்மை என்று உயிர்களால் அறியப்படாதவர்.
- ❖ ஓராயிரம் பேரும் உடையவர்
- ❖ ஆண், பெண் என எந்த வடிவமும் இல்லாதவர்
- ❖ சிவனடியார் செய்யும் பிழைகளைப் பொறுத்துக் கொள்பவர்.

மாணிக்கவாசகர்:

திருவாதவூரில் பிறந்து வரகுணப் பாண்டியன் என்ற மன்னனிடம் அமைச்சராக இருந்தவர். திருப்பெருந்துறையில் குருவருள் பெற்றுத் திருவாசகம், திருக்கோவையார் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். சைவ சமயத்தின் சிறப்பைப் பரப்ப, தமிழகத்தின் பல பகுதிகளுக்குச் சென்று பதிகம் பாடினார். சிவபெருமானே முதன்மையான கடவுள் என்ற கருத்தையே தன் பக்திமார்க்கமாகக் கொண்டார். சிவபெருமானே பஞ்சபூதமாக இருப்பவன். எங்கும் நிறைந்திருப்பவன் என்பதைப் பின்வரும் தமது பதிகத்தின் மூலம் உணர்த்துகிறார்.

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோனாகியான் எனது (என்று) அவர் அவரைக் கூத்தாட்டு
வான்ஆகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே

(பாடல் எண்: திருவாசகம் - 14)

மாணிக்கவாசகரின் அருஞ்செயல்கள்:

- ❖ தில்லையில் பௌத்தர்களை வாதத்தில் வென்றார்.

- ❖ ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுமாறு செய்தார்
- ❖ நரிகளைப் பரி (குதிரை) களாக்கினார்.
- ❖ வைகை நதியை வெள்ளப் பெருக்கெடுக்கச் செய்தார்.
- ❖ பிட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படிபட்டார்

மாணிக்கவாசகரின் பாடல்களின் வாயிலாக அறியலாகும் செய்திகள்:

- ❖ சிவன் முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப்பழம்பொருள்
- ❖ பிறரால் இன்ன தன்மையன் என அறியமுடியாதவன்
- ❖ ஆண், பெண் என்ற வடிவில்லாதவன் ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்ற தொழில்களைச் செய்பவன்.
- ❖ உயிர்களின் பிறப்பை நீக்குவன்
- ❖ பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவன்

திருநீலகண்டர்:

திருநீலகண்டர் தில்லையில் வாழ்ந்தவர். இளமையும் அருந்ததிக்கு நிகரான கற்புமிக்க மனைவியிருந்தும், இன்பத் துறையில் எளியராய் பரத்தைபால் சென்று வந்தார். அதைக் கண்ட அவர் மனைவியார். "தீண்டுவீராயின் எம்மைத் திருநீலகண்டமென்றார்."

இறைவன் மீது ஆணை கேட்ட பெரியவர், எம்மை என்றதனால் மற்ற பொது மாதர்களையும் என் மனத்தினாலும் தீண்டேன் என்று கூறி விலகினார். மாதர் மீது வைத்த காதலை அறவே துறந்து இறைவன் மீது வைத்த பேரன்பினைப் பெரிதாய் மதித்ததால் இவர் போற்றப்பட்டார். இவ்விரதத்தை இனிது பேணிய இவரது இறை அன்பின் திறத்தை, உலகிற்கு அறிவித்து இறைவன் அருள் புரிந்தான். உலக இன்பங்களில் இறையின்பமே ஏற்றமுடையது என்பதை, இவரது வரலாறு நமக்கு விளக்குகிறது.

திருவாசகம்:

மாணிக்கவாசகர் எழுதிய ஒப்பற்ற சைவ நூல் திருவாசகம். இந்நூல் எட்டாம் திருமுறையாகும். இந்நூலில் 51 திருப்பதிகங்களும் 656 பாடல்களும் உள்ளன. சிவபுராணம், கீர்த்தித் திரு அகவல், திருவண்டப்பகுதி போற்றித்திரு அகவல் என்று நான்கு பெரும் பகுதிகளைத் திருவாசகம் கொண்டுள்ளது. ஜி.யு. போப் என்ற மேலைநாட்டு அறிஞர் இந்நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். "திருவாசகத்திற்கு உருகார், ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்" என்ற முதுமொழி இந்நூலின் பெருமையை உணர்த்துகின்றது. இந்நூல், இறையாகிய பரம்பொருளை நாடுபவர்கள் பெறவேண்டிய பேரியல்புகள், அவற்றை வளர்க்கும் முறைகள், அருள் வேட்கை கொள்ளுதல், அருளைப் பெறுதல், பக்தியைப் பெருக்கி இறைவனோடு இரண்டறக்கலத்தல் ஆகிய நிலைகளைக்கூறுகிறது.

புல்லாகிப் பூடாய்... என்ற பாடல் வரிகள் பல்வகை உயிரிகளின் பரிணாம வளர்ச்சியை விரிவாகக் கூறுகின்றன. "மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதிரத்து ஈரமில் கிருமி செறிவினில் பிழைத்தும்" எனத் தொடங்கும் பாடலடிகள் கருவியல் (Embryology) அறிவை நன்கு தெரிவிக்கின்றன.

மெய்ப்பொருள் நாயனார்:

இவர் சிவனடியாரைப் போன்று மாறுவேடம் பூண்டுவந்த முத்தநாதனை வரவேற்று அவனிடம் உபதேசம் பெறக் காத்திருந்தார். ஆனால் அவன் தன் புத்தகப்பையினை அவிழ்ப்பது போன்று அதிலிருந்து ஆயுதத்தால் இவரைத் தாக்கியபோதும் சிவனடியார் போல் வந்ததன் காரணத்தால், அப்போதும் உடலில் ரத்தத்துடன் சிவமெனக்கூறி அவனைத் தொழுது நின்றதிலிருந்து சிவனடியார்களைச் சிவனாகவே கருதும் இவரது உயர்ந்த பண்பு வெளிப்படுகிறது. இவரை "வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்" என்று திருத்தொண்டத்தொகை கூறுகிறது.

அதிபத்தநாயனார்:

அதிபத்தர் என்ற சொல்லிற்குச் சிறந்த பக்தர் என்று பொருள். இவர் திருநாகைக்காரோகணம் (நாகப்பட்டினம்) என்ற ஊரில் பிறந்தவர். இளமை முதலே சிவபெருமானின் மீது ஆழ்ந்த பக்தி கொண்டிருந்தார். தாம் பிடித்த மீன்களில்

அதிபத்தர் இறைவனுக்கு தங்கமீனை அர்ப்பணிக்கும் விழா – நாகப்பட்டினம் காயாரோகணசுவாமி கோயிலில் ஆவணி மாதம் இவ்விழா நடைபெறுகிறது. அன்று அதிபத்தர் உற்சவர் சிலையை ஒரு கட்டுமரத்தில் எழுந்தருளச் செய்கிறார்கள். கட்டுமரத்தில் உற்சவர் கடலுக்குள் மீன்பிடிக்கச் செல்கிறார். அப்போது மீனவர்கள் வலையில் தங்கமீனை வைத்து கட்டி கடலில் பிடித்தது போன்று கூறுவார்கள். இது அதிபத்தர் தங்கமீனைப் பிடித்ததாகக் கொள்ளப்படும். அவ்வேளையில் சிவபெருமான் கடற்கரையில் எழுந்தருளும்போது தங்கமீனை அவருக்குப் படைத்துப்பூசை செய்வார்கள். இறுதியில் சிவபெருமான் அதிபத்தருக்கு முக்தி தரும் நிகழ்வு நடைபெறும்.

ஒன்றைத் தினமும் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணம் செய்வதையும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் ஒரு மீன் மட்டுமே கிடைக்கிறது. (சிவபெருமானின் திருவிளையாடல்களில் இதுவும் ஒன்று) அம்மீனையும் சிவனுக்கே அர்ப்பணம் செய்த அதிபத்த நாயனார் சிவனருள் பெற்றதாகவும் சைவ மரபுவழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன. வறுமையிலும் பசியிலும் வாடிய பொழுதும் தான் பிடித்த ஒன்றை மீனைக்கூட சிவபெருமானிற்கு அர்ப்பணம் செய்து இறையருள் பெற்றார்.

கண்ணப்ப நாயனார்:

திண்ணன் என்ற இயற்பெயர் கொண்டவர். இவர் நாணன், காடன் ஆகியோரோடு வேட்டையாடச் சென்றபோது சிவலிங்கம் ஒன்றைக் கண்டு, அச்சிவலிங்கத்திற்கு நீரால் அபிஷேகம் செய்தும், மலர்கள், இலைகளைக் கொண்டு அர்ச்சனை செய்து இறைச்சியை லிங்கத்திற்குப் படைத்தும் வந்தார். இதனைக் கண்ட அந்தணர் ஒருவர், திண்ணனின் செய்கையை எதிர்த்தார். திண்ணனின் உண்மையான பக்தியை அந்தணனுக்கு உணர்த்த விரும்பிய சிவபெருமான், சிவலிங்கத்தின் கண்ணிலிருந்து குருதி வரச்செய்தார். அதைக் கண்ட திண்ணன் தன் இரு கண்களையும் பிடுங்கி, அந்த லிங்கத்தின் மீது வைத்துப் பொருத்தியதால், கண்ணப்பன் என்று சிவபெருமானால் அழைக்கப்பட்டதையும், அவருக்குச் சிவனருள் கிடைத்ததாகவும் சைவ சமய மரபு வழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

காரைக்கால் அம்மையார்:

புனிதவதி என்ற இயற்பெயர் கொண்டவர். காரைக்காலில் பிறந்து பரமத்தன் என்பவரை மணந்தார். இவர் சிவத்தொண்டிலும் சிறந்து விளங்கினார். இவர் இசைத்தமிழால் இறைவனை வணங்கினார். தமிழுக்கு “அந்தாதி” என்ற இலக்கியமுறையை அறிமுகம் செய்தார். அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவாலங்காட்டு முத்தத்திருப்பதிகம், திருவிரட்டை மணிமாலை போன்ற நூல்களை அருளினார். கணவன் ஒரு நாள் கொடுத்தனுப்பிய மாம்பழத்தைச் சிவனடியார்க்குப் படைத்துவிட்டார். அந்த மாம்பழத்தினை கணவன் கேட்க, இறைவனிடம் வேண்டி மாம்பழத்தைப் பெற்றார். இந்நிகழ்வு காரைக்காலில் மாங்கனித் திருவிழாவாக ஒவ்வோர் ஆண்டும் கொண்டாடப்படுகிறது.

மங்கையர்க்கரசியார்:

காரைக்காலம்மையாரைப் போல இவரும் ஒரு பெண் நாயன்மார் ஆவார். திருஞானசம்பந்தரை திருமறைக்காட்டிலிருந்து பாண்டிய அரசவைக்கு அழைத்ததில் இவரே முக்கிய பங்கு வகித்தார். திருஞானசம்பந்தர், பாண்டிய மன்னனான தம் கணவன் மாறவர்மன் அரிகேசரியைச் சமணத்திலிருந்து சைவத்திற்கு மாற்ற இவரே காரணமாவார்.

இசைஞானியார்:

சுந்தரின் தாயாரான இவர், சிவனருள் பெற்ற பெண்மணியாவார். சுந்தரர் இறைநெறிப்படி வளர்க்கப்பட்டதில் இவருக்கு முக்கிய பங்குண்டு.

சந்தனாச்சாரியார்கள்:

மெய்கண்டார், அருணாந்தி சிவாச்சாரியார், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதிசிவம் ஆகிய நால்வரும் சந்தனாச்சாரியார்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். “சந்தானம்” என்ற சொல்லிற்கு வம்சாவழி, பரம்பரை என்று பொருள்படும். சந்தானம் அகச்சந்தானம், புறச்சந்தானம் என்று இரு வகைப்படும்.

அகச்சந்தானம்:

அகச்சந்தானத்தார் கயிலைமலையில் வாழ்வோராவர். இவர்கள் ஸ்ரீகண்ட பரமசிவனிடம் சிவஞான உபதேசம் பெற்றவர்கள். நந்திதேவர், சனற்குமாரர், சத்தியஞான தரிசனங்கள், பரஞ்சோதியார் ஆகியோர் அகச்சந்தான பிரிவை சார்ந்தவர்களாவர்.

புறச்சந்தானம்:

பரஞ்சோதி முனிவரிடம் மெய்கண்டதேவரும், மெய்கண்டதேவரிடம் அருணாந்தி சிவமும், அருணாந்தி சிவத்திடம் மறைஞான சம்பந்தரும் ஆன்மிக அறிவு பெற்றனர். மெய்கண்ட தேவர் சிவஞானபோதம் என்ற நூலையும், அருணாந்தி சிவாச்சாரியார் சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபது ஆகிய நூல்களையும், உமாபதிசிவம் சிவப்பிரகாசம் முதலிய “சித்தாந்த அஷ்டகம்” என்ற எட்ட நூல்களையும் எழுதினர்.

நாயன்மார்களின் சமயத் தொண்டு:

- ❖ பக்தி நெறியை வளர்க்க, நாயன்மார்கள் பெருந்துணை புரிந்தனர்.
- ❖ திருநாவுக்கரசர் போன்ற நாயன்மார்கள் சமயப்பணிக்கே தம்மை அர்ப்பணித்ததுடன் சமூகப் பணியும் செய்தனர். ஆலயங்களின் தூய்மையிலும், சமயச் சடங்குகளுடன் குடமுழுக்கு நடத்துவதிலும் நாயன்மார்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.
- ❖ ஆண், பெண் சமத்துவத்தைச் சைவ சமயத்தில் நிலவச்செய்ததன் மூலம் சமூகத்திலும் சமத்துவம் நிலவ வழிகாட்டினர்.
- ❖ சைவ சமய நெறிமுறைகளையும் அவற்றைப் பின்பற்ற வேண்டிய வழிமுறைகளையும் நாயன்மார்கள் தமிழகமெங்கும் பரப்பினர்.
- ❖ நாயன்மார்களின் சிவ வழிபாட்டைப் பின்பற்றியே, கர்நாடகாவில் பசவர் லிங்காயத் என்னும் புதிய சமயப் பிரிவைத் தோற்றுவித்தார். இடைக்காலத்தில் இவரது சீடர்கள் இந்தியா முழுவதும் சிவ வழிபாட்டைப் பரப்பினர். இந்த அடிப்படையில் சிவ வழிபாடு தமிழகத்திலிருந்தே வட இந்தியாவுிற்குச் சென்றது.
- ❖ நாயன்மார்கள் சைவ சமயத்தை வளர்த்ததுடன் தமது பதிகங்களால் தமிழ்மொழியையும் வளர்த்தனர். தமிழிலக்கியத்தை இந்தியா முழுவதும் பரப்பினர்.
- ❖ நாயன்மார்கள் பல்வேறு சாதிப் பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்கள்; ஆனால், சாதி வேறுபாடின்றி இறைவனை வழிபட்டனர். இதனால் கடவுளின் முன் அனைவரும் சமம் என்ற சமூகக் கோட்பாடு வலுப்பெற இவர்கள் காரணமாயினர்.
- ❖ நாயன்மார்களின் சமூக நல்வாழ்வுப் பணிகள், ஆலயப் பணிகள் ஆகியவை மக்கள் மனத்தில் ஆன்மிக மற்றும் சமூகச் சேவை உணர்வை வளர்த்தது.
- ❖ பக்தி இயக்கத்தில் புதிய கோட்பாடுகளான ஞான மார்க்கக்கோட்பாடு, தொண்டு மார்க்கக்கோட்பாடு, நட்பு மார்க்கக்கோட்பாடு போன்றவை தோன்ற இவர்கள் காரணமாயினர்.
- ❖ தமிழகத்தின் பண்பாட்டைப் பாதுகாக்க இவர்கள் பல்வேறு விழாக்களைக் கொண்டாடினர். அயல்நாடுகளில் சைவ மரபு பரவ, மன்னர்கள் உதவினர். பிற்காலச் சோழர்கள் சைவ சமயத்தை இலங்கை உட்பட பல நாடுகளில் பரப்பினர். இதனால் தமிழர் பண்பாடும், சைவ மரபும் அயல்நாடுகளில் பரவியதன் மூலம் உலக ஆன்மிக நெறிக்கும் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்தனர்.

ஆழ்வார்கள்:

இறைவனின் அருள் வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து கிடப்பவர்கள், இறைவனின் அன்பிலும் இன்பத்திலும் மூழ்கி இருப்பவர்களை ஆழ்வார் எனப்பட்டனர். திருமாலின் புகழையும், தத்துவத்தையும் வாழ்வியலோடு பொருத்தி, நாடு முழுவதும் பரப்பியவர்கள். வைணவ மரபுப்படி சிந்தையின் அடிப்படையில் திருமாலைப் பற்றிய ஆழ்ந்த தேடல்கள் கொண்டவர்கள். திராவிட வேதமேன போற்றப்பட்ட நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்தத்தை அருளியதால் திராவிடாச்சாரியார்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் மொத்தம் பன்னிருவராவர்.

ஆழ்வார்களின் காலம் - ஆழ்வார்கள் அவதரித்த கால அடிப்படையில்

1. முற்காலத்தவர்கள்
2. இடைக்காலத்தவர்கள்
3. பிற்காலத்தவர்கள்

என்று மூன்று நிலைகளில் பிரிக்கப்படுகின்றனர்.

முற்காலத்தவர்கள்:

பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார் ஆகியோர் முற்கால ஆழ்வார்கள் ஆவார்.

இடைக்காலத்தவர்கள் - நாமமாழ்வார், மதுரகவியாழ்வார், குலசேகராழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள் ஆகியோர் இடைக்காலத்தவராவர்.

பிற்காலத்தவர்கள்:

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார் ஆகியோர் பிற்காலத்தவர்களாவர்.

1. பொய்கையாழ்வார்:

காஞ்சிபுரத்தில் திருவெ.கா என்ற ஊரில் யதோத்தகாரி என்ற திருமால் கோயிலின் பொற்றாமரைக் குளத்தில் தோன்றினார். இதனால் பொய்கையார் என்றழைக்கப்பட்டார். திருமாலின் கையிலுள்ள பஞ்சசன்யம் என்ற திருச்சங்கின் அவதாரமாக அவதரித்தார். ஆழ்ந்த இறைநிலையைப் போதித்ததால் பொய்கையாழ்வார் எனப்பட்டார். இவர் திருமாலின் பத்து அவதாரங்களைப் பற்றி பாசுரங்களை இயற்றினார். இவர் பாடிய பாசுரங்கள் நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்தத்தின் முதல் திருவந்தாதி எனப்படுகின்றது. இத்திருவந்தாதி நூறு பாடல்களைக் கொண்டது. இவர் பல வைணவத் திருத்தலங்களில் மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார்.

மங்களாசாசனம் என்பது வைணவத் திருத்தலங்களில் பக்திப்பாடல்களை இயற்றி அங்கேயே இறைவன் முன் அரங்கேற்றவதாகும். தமிழகத்தில் மங்களாசாசனம் செய்தவர்களில் பொய்கையாழ்வாரே முதன்மையானவராகக் கருதப்படுகிறார்.

இவர் தம் இயல்புகளையும், பக்தியையும் முதல் திருவந்தாதியில் கூறுகிறார். இவர் தான் பிறப்பொருளை விரும்பமாட்டேன். குணத்தால் தீயவருடனும், கீழ்க்குணமுடையவருடனும் சேரமாட்டேன். தான் யாருக்கும் எந்தத் தீங்கும் இழைக்க மாட்டேன். திருமாலைத் தவிர வேறெந்த இறைவனையும் வழிபடமாட்டேன் என்று கூறுகிறார். உயர்ந்த வைணவ சமயத்தின் தத்துவக் கருவூலங்களாகப் பொய்கையாழ்வாரின் பாடல்கள் திகழ்கின்றன. பன்னிரு ஆழ்வார்களில் இவரே முதன்மையானவராகக் கருதப்படுகிறார்.

2. பூதத்தாழ்வார்:

மாமல்லபுரத்தில் குருக்கத்தி மலரில் தோன்றினார். இவர் அங்குள்ள ஸ்தல சயனப் பெருமானைப் புகழ்ந்து பாடிய பிறகு காஞ்சிபுரம் சென்று அங்குள்ள திருமாலைப் புகழ்ந்து பாடினார். தமிழை இவர் ஞானத்தமிழ் என்று புகழ்ந்து பாடுகிறார். இவர் பாடிய நூறு பாசுரங்கள் நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்தத்தில் இரண்டாவது திருவந்தாதியாகப் போற்றப்படுகின்றன. திருமால் மீதான பக்தியும், தமிழ் மீதான பக்தியும் இவரது இரண்டு கண்களாகத் திகழ்ந்தன. இவர் திருமாலின் கையிலுள்ள கௌமோதகி

என்ற கதையின் (ஆயுதம்) அம்சமாகக் கருதப்படுகிறார். அன்பு, சிந்தனை இவற்றால் இவர் ஞானத்தைப் பெற்ற நிலையைப் பின்வரும் பாடலால் அறியலாம்.

”அன்பே தகளியா, ஆர்வமே நெய்யாக,
இன்புருகுஞ் சிந்தை இடுதிரியா – நன்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக்கு ஏற்றினைன் நாரணற்கு
ஞானத் தமிழ் புரிந்த நான்” (நா.தி.பி: 2182)

என விளக்குகிறார். அறிவைப் பெருக்கும் தமிழை விரும்பிய நான் அன்பையே அகலாக எண்ணெய், திரி முதலியவற்றைத் தாங்கும் கருவியாக அமைத்து அறிவாகிய சுடர்விளக்கை ஏற்றினைன். ஆசையை நெய்யாக்கிக் கொண்டேன். எம்பெருமானை எண்ணி, இன்பத்தால் உருகுகின்ற உள்ளத்தையே எண்ணெய்யில் இட்ட திரியாக்கிக் கொண்டேன். நன்றாக மனமுருகி ஞான ஒளியாகிய விளக்கைத் திருமாலிக்காக ஏற்றினைன் என்பது இப்பாடலின் கருத்தாகும்.

3. பேயாழ்வார்

இவர் சென்னையிலுள்ள மயிலாப்பூரில் பிறந்தவர். திருமாலின் ஐந்து ஆயுதங்களில் ஒன்றான நாந்தகம் என்ற வாளின் அம்சமாகக் கருதப்படுகிறார். இவர் பாடிய பாசுரங்கள் மூன்றாம் திருவந்தாதி ஆகும். திருமாலின் மீது மிகுந்த பக்தி கொண்டு மனம் சோர்ந்து, கண் சுழன்று, அழுது, சிரித்து, ஆடிப்பாடி பேய்ப்பிடித்தார் போல, இறைவனைத் தொழுது மகிழ்ந்ததால் பேயாழ்வார் என்றழைக்கப்படுகிறார். இவருடைய பாசுரங்கள் மூலம், எல்லாவற்றிற்கும் சரியானது எது என்ற தீர்வு துளசிமாலையணிந்த திருமாலிடமே உள்ளது என்றார்.

4. திருமழிசையாழ்வார்:

இவர் தொண்டை நாட்டில் திருமழிசை என்ற ஊரில் பிறந்தவர். திருமாலின் சுதர்சன சக்கரத்தின் அம்சமாகக் கருதப்படுகிறார். பேயாழ்வாரிடம் உபதேசம் பெற்ற இவர் வளர்ப்புப் பெற்றோருக்குப் பிறந்த கணிக்கண்ணன் என்பவரை தம் சீடராகக் கொண்டு காஞ்சிபுரம் சென்று, அதனருகிலுள்ள திருவெ.கா என்ற இடத்திலுள்ள திருமாலைத் தரிசித்தார். அதன் பிறகு கும்பகோணம் சென்று அங்குள்ள திருமாலையும் தரிசித்தார். இவர் பக்திசாரர், திருமழிசை பிரான், குடமுக்கிற்புலவர் என்று பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறார். இவர் அருளிய நூல்கள் 1. நான்முகன் திருவந்தாதி 2. திருச்சந்த விருத்தம் ஆகியவை ஆகும்.

5. நம்மாழ்வார்:

இவர் பாண்டிய நாட்டிலுள்ள ஆழ்வார் திருநகரி என்ற ஊரில் பிறந்தவர். இவர் நான்கு வேதங்களைத் தமிழில் பாடியதால் தமிழ் செய்த மாறன் எனப்படுகிறார். திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி ஆகிய நூல்களை இயற்றினார். இந்நூல்கள் ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வண வேதங்களுக்கு இணையானவை என்று வைணவ சமய அறிஞர்களால் கருதப்படுகின்றன. இவரின் இயற்பெயர் சடகோபன், குடிபெயர்மாறன் ஆகியனவாகும். சிறப்புப்பெயர்கள் குருகூர்நம்பி, வகுளாபரணன், பராங்குசன், காரிமாறன், வழுதிவளநாடன் என்பவனாகும்.

6. மதுரகவியாழ்வார்:

இவர் பாண்டிய நாட்டின் திருக்கோளூர் என்னும் ஊரில் பிறந்தார். இளம் வயதிலேயே கவிதைபாடும் திறமை பெற்றவராதலால் மதுரகவி எனப் புகழப் பெற்றார். யோக நிலையில் இருந்த நம்மாழ்வாரைக் கண்ட மதுரகவி “இவர் எல்லாமறிந்த ஞானி” என்பதை உணர்ந்தார். பின்னர் அவரையே குருவாக ஏற்றுக்கொண்டார். இறைவனைப் பாடாமல் தம் குருவாகிய நம்மாழ்வாரையே இறைவனாகக் கொண்டு “கண்ணிருண் சிறுதாம்பு” என்ற பாசுரத்தைப் பாடியுள்ளார்.

7. குலசேகர ஆழ்வார்:

இவர் சேரநாட்டில் “திருவஞ்சைக்களம்” என்னும் இடத்தில் அரச குலத்தில் பிறந்தவர். அரச பதவியைவிடப் பக்தியும்இறைத்தொண்டுமே சிறந்தன என்னும் நோக்கில் வைணவ அடியார் ஆனார்.

நம்மாழ்வார் - நம் ஆழ்வார்: “நம்மாழ்வார் ஒரு நாட்டிற்கோ, ஒரு சமயத்திற்கோ, ஓர் இனத்திற்கோ மட்டும் உரியவர் அல்லர். அவர் எல்லா நாட்டிற்கும், எல்லா சமயத்தார்க்கும், எல்லா இனத்தார்க்கும் உரியவர்; எல்லாரும் “நம்மாழ்வார்” என்று போற்றும் ஒரு பெரியாரை அளித்த தமிழ் நாட்டை மனத்தால் நினைக்கிறேன்; வாயால் வாழ்த்துகிறேன்; கையால் தொழுகிறேன்”
திரு.வி.க

**“ஆனாத செல்வத்து அரம்பையர்கள் தற்குழ
வானாளும் செல்வமும் மண்ணரசும் யான் வேண்டேன்
தேனார் பூஞ்சோலைத் திருவேங்கடச் சுனையில்
மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையேன் ஆவேனே”**

என்று நாடாளும் மன்னனாக இருப்பதைவிடத் திருவேங்கடச்சுனையில் மீனாக இருத்தலே மேல் என்று திருவேங்கடப் பெருமாள் மீதுள்ள தமது ஈடுபாட்டை வெளிப்படுத்துகிறார். இவர் இறைவனைக் குழந்தையாகப் பாவித்துப் பாடியுள்ளார். “அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும் படியாய்க்கிடந்துன்பவளவாய்க் காண்பேனே” எனக் குலசேகரர் பாடியதால் இன்றும் திருமால் கோயில்களில் உள்ள கருவறையின் படி, “குலசேகரப்படி” எனக் கூறப்படுகின்றது. இவர் இயற்றிய பாசுரங்கள் பெருமாள் திருமொழி ஆகும்.

8. பெரியாழ்வார்

பெரியாழ்வார் திருவில்லிபுத்தூரில் பிறந்தவர். இவருக்கு விஷ்ணுசித்தன், பட்டர்பிரான் ஆகிய பெயர்களுமுண்டு. இவர் பெருமானைத் தமது குழந்தையாகக் கருதிப் பாசுரங்கள் பாடினார். இப்பாசுரங்களின் அமைப்பைப் பின்பற்றியே பிற்காலப் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றின எனத் தமிழ் அறிஞர்கள் கூறுவர்.

”கிடக்கில் தொட்டில் கிழிய உடைத்திடும்
எடுத்துக் கொள்ளில் மருங்கை யிறுத்திடும்
ஒடுக்கிப் புல்கில் உதரத்தே பாய்ந்திடும்
மிடுக்கிலாமையால் நான் மெலிந்தேன் நங்காய்”

எனத் திருமாலின் குழந்தைச் செயல்பாட்டைத் தாயின் நிலையிலிருந்து எண்ணிப் பாடுகிறார். திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி ஆகிய பாசுரங்களைப் பாடியுள்ளார்.

9. ஆண்டாள்:

பெரியாழ்வார் தமது நந்தனத்தில் துளசிச் செடியின் அருகில் கண்டெடுத்து வளர்த்த பெண் குழந்தையே ஆண்டாள் என்பர். இவருக்குப் பெரியாழ்வார் சூட்டிய பெயர் கோதை நாச்சியார். கோதை, பெருமானுக்குத் தொடுக்கப்பட்ட மலர் மாலைகளைத் தாங்குடி அழகுபார்த்தபின், பெருமானுக்கு அளித்ததால் சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி என அழைக்கப்பட்டார்.

திருமால்மீது கொண்ட அன்பையும் காதலையும் இவர் படைப்புகளில் காணமுடிகிறது. இவர் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி முதலிய பாசுரங்களைப் படைத்துள்ளார். பண்டைய தமிழகத்தில் திருமணமாகாத பெண்கள் மார்கழி மாதத்தில் பாவை நோன்பு மேற்கொள்வர். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருப்பாவையை ஆண்டாள் இயற்றினார். மார்கழி மாதத்தில் இப்பாசுரங்கள் வைணவத் திருத்தலங்களில் இன்றும் பாடப்படுகின்றன. இவரது பாடல்கள் நாயக – நாயகி பாவத்தை உணர்த்துகின்றன.

“ஆழிமழைக் கண்ணா ஒன்று நீ கை கரவேல்
ஆழியுள் புக்கு முகந்து கொடு ஆர்த்தேறி
ஊழி முதல்வன் உருவம் போல் மெய்கருத்து
பாழியந் தோளுடை பத்மநாபன் கையில்
ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரி போல் நின்றதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சரமழை போல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்தேலோர் எனம்பாவாய்”.

என மழை, கருக்கொண்டு பொழிவதைத் தமது பாசுரங்களில் காட்சிப் படுத்தியுள்ளார்.

10. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்:

இவர் கும்பகோணத்திற்கு அருகிலுள்ள திருமண்டங்குடி என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். “விப்ரநாராயணர்” என்பது இவருடைய இயற்பெயராகும். திருவரங்கம் சென்று நந்தவனம் அமைத்து அரங்கநாதப்

பெருமானுக்குத் தொண்டு புரிந்து வந்தார். இதனால் “தொண்டரடிப்பொடி” என்று பெயர் பெற்றார். திருமலைப் பாகரத்தில் பல நீதிக் கருத்துகளைக் கூறுகிறார்.

ஊரிலேன் காணி இல்லை உறவு மற்றொருவர் இல்லை
பாரில்நின் பாதமூலம் பற்றிலேன் பரம் மூர்த்தி
காரொளி வண்ணனே! என் கண்ணனே! கதறுகின்றேன்
ஆருளர் களைகண் அம்மா! அரங்கமா நகர் உளானே!

இதில் தமக்குக் கடவுளைத் தவிர, வேறு துணையில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார். இவர் இயற்றிய பாகரங்கள் திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி என அழைக்கப்படுகின்றன. “திருமலை அறியாதார் திருமாலை அறியாதாரே” என்ற முதுமொழி இப்பிரபந்தத்தின் பெருமைக்குச் சான்றாகும்.

11. திருப்பாணாழ்வார்:

இவர் “திருச்சியை அடுத்துள்ள உறையூரில் பிறந்தவர். இவர் இயற்றியது அமலனாதிபிரான் பாகரங்கள் ஆகும். இப்பாகரங்கள் திருவரங்கத்து அரங்கனின் அழகை விவரிக்கிறது.

”கொண்டல் வண்ணனைக் கோவல னாய்வெண்ணெய்
உண்ட வாயன்என் னுள்ளம் கவர்ந்தானை
அண்டர் கோன் அணியரங்கன் என்அமுதினைக்
கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே”

12. திருமங்கையாழ்வார்

இவர் சோழ நாட்டில் திருவாலி திருநகரியில் பிறந்தவர். சோழ மன்னனிடம் படைத்தளபதியாக இருந்து பல போர்களில் வெற்றி பெற்று (பரகாலன்) எதிரிகளுக்கு எமன் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றார். இவரைச் சிறப்பிக்க விரும்பிய மன்னன் திருமங்கை நாட்டிற்கு மன்னராக்கி “திருமங்கை மன்னன்” என்னும் பெயரைச் சூட்டினான். இவர் இயற்றியவை பெரிய திருமொழி, திருக்குறந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுக்கூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் ஆகியனவாகும்.

தமிழகப் பண்பாட்டிற்கு ஆழ்வார்களின் கொடை:

- ❖ ஆழ்வார்கள் தாங்கள் இயற்றிய பாகரங்கள் மூலம் வைணவ பக்தி இயக்கத்தை, மக்களிடையே பரப்பினர். வாழ்வியலில் பக்திநெறியை இணைப்பதிலும் முக்கிய பங்காற்றினர்.
- ❖ தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆழ்வார்களின் பங்களிப்பு போற்றத்தக்கது.
- ❖ வைணவ சமயத்தைத் தமிழ்மயமாக்கியதில் ஆழ்வார்களின் பங்கு மகத்தானது.
- ❖ ஆழ்வார்களின் ஆன்மிகக் கோட்பாடுகள், தத்துவங்கள் தமிழகத்தில் சங்ககாலத் திருமால் வழிபாட்டு முறையைச் சில மாற்றங்களுடன் பரப்பி, வைணவ சமய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டனர்.
- ❖ தமிழகத்தில் சாதி, சமய வேறுபாடுகளைக் கடந்த ஆன்மிகம், இடைக்காலத்தில் வளர ஆழ்வார்களே வித்திட்டனர்.
- ❖ ஆழ்வார்களால் அக இலக்கியங்களுக்குப் புதிய வடிவம் தரப்பட்டது. அதன்படியே கடவுளையே கணவனாக, மகனாக நண்பனாக நினைக்கும் மனநிலை வளர்ந்தது.
- ❖ இறைவனிடம் சரணாகதி அடையும் தத்துவத்தைப் போதித்தவர்கள் ஆழ்வார்களேயாவர்.

- ❖ தமது பாசுரங்கள் மூலம் பக்திநெறியுடன் இசைக்கலை, நாடகக்கலை, நடனக்கலை வளர்ச்சியடைய ஆழ்வார்கள் உதவினர்.
- ❖ வேதங்கள், உபநிடதங்கள், புராணங்கள், காப்பியங்கள் உள்ளிட்ட பலவற்றை மக்களின் மொழியான தமிழிலேயே ஆழ்வார்கள் விளக்கிக் கூறினர்.
- ❖ ஆழ்வார்களின் வழிபாட்டுமுறை, சமூகத்தில் பல மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தது.
- ❖ உலக இன்பங்கள் நிலையற்றவை; பிறப்பு, இறப்பு எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுவானவை. பொருளாசை தேவையற்றது. எனவே, மறுபிறவியற்ற நிலை வேண்டும் அதற்குத் திருமாலின் அருள் தேவை என்று ஆழ்வார்கள் எடுத்துக்கூறி மக்களை நல்வழிப்படுத்தினர்.
- ❖ ஆலயப்பணியே சமூகப்பணிக்கு அடிப்படை என்ற உயரிய தத்துவத்தை ஆழ்வார்களே ஏற்படுத்தினர்.
- ❖ ஆழ்வார்களின் சமய, சமூகப்பணியே பிற்காலத்தில், இராமானுஜர் வழியாகப் பக்தி இயக்கம் வட இந்தியாவில் பரவ வழிவகுத்தது எனலாம். அந்த அடிப்படையில் ஆன்மிகம், மற்றும் சமூக அரும்பணிகள் தமிழகத்தில் தோன்றி, அதன் பிறகே வட இந்தியாவிற்குச் சென்று, பக்தி இயக்கமாக உச்சநிலையடைந்தன.
- ❖ ஆழ்வார்கள் உருவ வழிபாட்டில் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். இது பாமர மக்களை நல்வழிப்படுத்த உதவியது.

இடைக்கால இந்தியாவில் பக்தி இயக்கம்: ஆச்சாரியர்கள்:

வைணவ ஆச்சாரியர்கள் என்போர், கடவுள்மீது கொண்ட அன்பின் உணர்வுகளை அறவழியில் விளக்கியவர்கள் ஆவர். வைணவ பக்தி தழைக்க ஆழ்வார்கள் காரணம் எனில், வைணவ நடைமுறையும் தத்துவமும் தோன்ற ஆச்சாரியர்களே காரணமாக இருந்தனர். ஆச்சாரியர்கள் வடமொழி, தமிழ்மொழி ஆகிய இருமொழிப் புலமையும் பெற்றிருந்தனர். ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களில் பொதிந்துள்ள வைணவத் தத்துவக் கருத்துகளை விளக்கி, வேதத்தோடு ஒப்பீடு செய்து உரை எழுதியுள்ளனர்.

மணிப்பிரவாளநடை:

மணி என்பது முத்துமணி. பிரவாளம் என்பது பவளமணி. வெண்ணிற முத்துமணியையும், சிவந்த பவளமணியையும் சேர்த்து கோர்த்தார் போல் அமைந்தது மணிப்பிரவாளம். அதுபோல தமிழ்ச்சொற்களும் வடமொழிச் சொற்களும் கலந்து எழுதப்பட்ட உரைநடையே மணிப்பிரவாள நடை எனப்பட்டது.

இவ்விளக்க உரைகளின் விளைவால் வடமொழியும், தமிழ்மொழியும் கலந்த மணிப்பிரவாளநடை பதிதாகத் தோன்றியது. வைணவம் தழைக்கப் பாடுபட்டவர்களுள் நாதமுனிகள், ஆளவந்தார், வேதாந்த தேசிகர், பிள்ளை லோகாச்சாரியார், இராமானுஜர் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர். ஆழ்வார்கள் விட்டுச்சென்ற பணியைத் தொடர்ந்து செய்த பெருமை ஆச்சாரியர்களையே சாரும்.

நாதமுனிகள்:

இவர் காட்டுமன்னார்கோயிலில் பிறந்தவர். தமது ஊர்க்கோயிலில் இருவர் திருவாய்மொழிப் பாசுரங்கள் பாடியதைக் கேட்டார். அப்பாடல்கள் மீது கொண்ட ஈரப்பால் நம்மாழ்வரிடம் இருந்து பிரபந்தங்களைப் பெற்றார். இவர், ஆழ்வார்களின் பிரபந்தங்களுக்கு இசை அமைத்து அளித்தவர் ஆவார். இவரே நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்த பாசுரங்களைத் தொகுத்தவர் ஆவார்.

நாதமுனிகள் பக்தி யோகத்தைத் தம் மாணக்கர்களுக்குத் கற்பித்தார். வைணவத்தையும் பிரபந்தத்தையும் பரப்பும்படி மாணவர்களிடம் கூறினார். நியாயத்தத்துவம், யோக இரகசியம் ஆகியவை இவர் இயற்றிய நூல்களாகும்.

இராமானுஜர்:

இராமானுஜர் திருப்பெரும்புதூரில் பிறந்தவர். இவர் ஆளவந்தாரின் மாணவர். பிரம்ம சூத்திரத்திற்கு உரை எழுதினார். திருக்குருகைபிரான் பிள்ளையைக் கொண்டு திருவாய் மொழிக்கு “ஆறாயிரப்படி” உரை எழுதினார்.

இவர் யமுனாச்சாரியார் மற்றும் திருக்கோட்டியூர் நம்பிகளிடமிருந்து மறை பொருளாகிய திருவெட்டெழுத்தைக் கற்றார். இதனை அனைவரும் அறியும்படி கோபுரத்தின் மீதேறி நின்று உரக்க மொழிந்தார். இவர் விசிஷ்டாத்வைதத் தத்துவத்தை தோற்றுவித்தவர். இந்தியத் தத்துவங்களில் விசிஷ்டாத்வைதம் மட்டுமே தத்துவத்துடன் பக்தியையும் இணைத்துள்ளது. இவர் எழுதிய நூல்கள் வேதாந்தசாரம், வேதாந்ததீபம், வேதாந்த சங்கிரகம், ஸ்ரீபாடியம் (ஸ்ரீபாஷ்யம்) கீதாபாடியம் (கீதாபாஷ்யம்), கத்யதிரயம் சரணாகதி கத்தியம், திருவரங்க கத்தியம், வைகுண்ட கத்தியம் என்பனவாகும். இராமானுஜரின் காலத்திற்குப் பின் வைணவம் வடகலை, தென்கலை என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்தது.

ஆலய நுழைவு போராட்டத்தின் முன்னோடி:

ஆலயவழிபாட்டில் அனைத்து மக்களையும் பங்கேற்கச் செய்ய, இராமானுஜர் முதன் முதலில் ஆலய நுழைவுப் போராட்டத்தை நடத்தினார். இவர் தென்னிந்திய சமூக மற்றும் சமயச்சீர்திருத்தத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார்.

“ஆன்மாவேபரம்பொருளின் சாரம்” என்று கூறிய இராமானுஜர், அறிவாகவுள்ள ஆன்மா மாற்றமடைவதில்லை என்றார். இறைவனையே தஞ்சமடைந்து அவனை முற்றிலும் சரணடைதலே விசிஷ்டாத்வைதம் (பிரபத்தி மார்க்கம்) என்று இராமானுஜர் கூறினார். இராமானுஜர் திருச்சியின் ஒருபகுதியான திருவரங்கத்தில் அரங்கநாத சுவாமி கோயிலில் இறுதிவரை இறைப்பணி செய்தார்.

நிம்பார்க்கர்:

இராமானுஜருக்குப் பிறகு புகழ்பெற்ற பக்தி இயக்க ஞானி நிம்பார்க்கர். இவர் வட இந்தியாவில் தன் பக்திக் கருத்துகளைப் பரப்பினார். மகாவிஷ்ணுவின் அவதாரமான கிருஷ்ணர், இராதை ஆகியோரே பரம்பொருள் என்றார். இராதாகிருஷ்ணரை அடைய ஆழ்ந்த பக்தி அவசியம் என்றார். உத்திரப்பிரதேசத்தில் இவருடைய இராதாகிருஷ்ண வழிபாட்டைப் பலர் பின்பற்றினர். இவருடைய கொள்கை போதாபேதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மத்துவர்:

இவர் கர்நாடகத்தில் உடுப்பி மாவட்டத்தில் கல்யாண்பூர் என்ற இடத்தில் பிறந்தவர். இவர் மஹாவிஷ்ணு, லட்சுமி அவதாரத்தைத் தம் பக்திக் கோட்பாட்டின் ஆதாரமாகக் கொண்டவர். இவர் தென்னிந்தியாவின் பல பகுதிகளுக்குச் சென்று தம்முடைய பக்திக் கோட்பாட்டைப் பரப்பியவர். இவர் அறிமுகப்படுத்திய பக்திக் கோட்பாடு துவைதம் எனப்படுகிறது. துவைதம் என்ற சொல்லிற்கு இருமைக் கொள்கை என்று பொருள். (பரம்பொருள் ஒன்றே; அவரை அடைய மக்களின் முயற்சிகள் பல்வேறானவை). ஆதிசங்கரரின் அத்வைதம், இராமானுஜரின் விசிஷ்டாத்வைதம் ஆகியவற்றிலிருந்து இக்கோட்பாடு மாறுபட்டது. மத்துவரால் எழுதப்பட்ட துவைத வேதாந்த நூல்கள் “சர்வமூலம்” என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்டன. ஹரி என்ற கடவுளின் உண்மைத்தன்மையை அறிய முயற்சிப்பது ஒவ்வொருவரின் கடமை என்றார். தன் பக்திக் கோட்பாடுகளை மையமாக வைத்து மத்துவர் 37 நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

ஜெயதீர்த்தர்:

மத்துவருக்குப் பின் அவருடைய சிந்தனைகளைப் பரப்பிய அவரது சீடராவார். இவர் வேதாந்த சூத்திரங்களுக்குப் “பாஷ்யம்” என்ற விளக்கவுரையை எழுதினார். ஜெயதீர்த்தர் திகாச்சாரியா என்றும் அழைக்கப்பட்டார். அத்வைதத்தை உருவாக்கிய ஆதிசங்கரருக்கு வசஸ்பதி மிஸ்ரா (அத்வைதப் பரப்பாளர்) எவ்வாறு முக்கியமோ அதேபோல் மத்துவருக்கு ஜெயதீர்த்தர் முக்கியமானவர் என்று பக்தி இயக்கத்தவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆன்மிகம் தொடர்பான ஆழ்ந்த அறிவு அவரிடம் இருந்தது. வதவாலி என்ற நூலை எழுதிய இவர் மத்துவரின் 18 நூல்களுக்கும் விளக்கவுரை எழுதியுள்ளார்.

ஜெயதீர்த்தரின் நியாயசுதா என்ற நூலிற்கு புவனகிரியில் பிறந்த இராகவேந்திரர் விளக்கவுரை எழுதினார்.

இராமானந்தர்:

தென்னிந்தியாவையும் வட இந்தியாவையும் தமது பக்திநெறியின் மூலம் இணைக்கும் பாலமாகத் திகழ்ந்தவர். அலகாபாத் என்ற இடத்தில் பிறந்த இவர் இராமானுஜரின் விசிஷ்டாத்வைதக் கோட்பாட்டை நன்கு கற்று அவரையே தமது குருவாகக் கொண்டவர். இராமர், சீதை வழிபாட்டையும், தமது கொள்கையையும் இந்தி மொழியில் பரப்பினார். இவர் சாதி முறையையும் குலப் பிரிவுகளின் வேறுபாடுகளையும் வெறுத்தார். அன்பான உள்ளமே இறைவனின் இருப்பிடம் என்றும், கடவுளுக்கு முன் ஆண், பெண், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என வேறுபாடு கிடையாது என்றும் கூறினார். அன்பான உள்ளம் கொண்ட எவரிடத்திலும் இறைவன் இருக்கிறார் என்று கூறிய இவர் பல்வேறு சமூகப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பன்னிருவரைச் சீடராக்கிக் கொண்டார்.

இராமானந்தரின் சீடர்கள்:

1. கபீர் - முஸ்லீம் நெசவாளி
2. ராய்தாசர் - செருப்பு தைக்கும் தொழிலாளி
3. சேனா - முடிதிருத்தும் தொழிலாளி
4. சாதனா - மாமிசம் வெட்டுபவர்
5. தன்னா - ஜாட் இனக் குடியானவர்
6. நரஹரி - பொற்கொல்லர்
7. ஃபிபர் - இரஜபுத்திர இளவரசர்
8. ஆனந்தனந்தர்
9. கர் சுரானந்தர்
10. சூர் ஆனந்த்
11. சர்கரி
12. பத்யாவதி

வித்யாபதி:

இவர் தம் பக்திப் பாடல்கள் மூலமும் கவிதைகள் மூலமும் வங்காளப் பகுதிகளில் சிவ வழிபாட்டைப் பரப்பியவர். புருஷபக்சா என்ற நீதிபோதனைக் கதைகளை எழுதிய இவர், மைதிலி மொழியில் கோரக்ச விஜயா என்ற நாடக நூலையும் எழுதினார்.

ஞானேஷ்வர்:

இவர் மகாராஷ்டிராவில் பக்தி இயக்கத்தைப் பரப்பியவர். இவரது பக்திக் கோட்பாடுகள் “மகாராஷ்டிர தர்மம்” எனப்பட்டது. பகவத் கீதையின் விளக்கவுரையாக “ஞானேஷ்வரி” என்ற நூலை எழுதினார். அத்வைத சித்தாந்தத்தை விளக்கும் “அம்ருதானுபவ” என்ற நூலையும் எழுதிய இவர் மகாராஷ்டிரம் முழுவதும் சென்று தமது பக்திக் கோட்பாடுகளைப் பரப்பினார்.

பசவர்:

கர்நாடகாவில் தோன்றிய பசவர், சாளுக்கிய மன்னனிடம் அமைச்சராகப் பணியாற்றினார். “சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள்” என்பதை இவரது பக்திநெறி வலியுறுத்தியது. சாதிப் பாகுபாடுகள், சமயச் சடங்குகள், உருவ வழிபாடு அகியவற்றைக் களையப் பாடுபட்டார். இதுவே மோட்சம் அடையும் வழி என்று கூறினார். இவரது சமயத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் புலால் உண்ணாதல், மது அருந்துதல் போன்றவற்றைப் புறக்கணிக்க வேண்டுமென்றும் அப்பழக்கங்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கடுமையாக நிபந்தனை விதித்தார். குழந்தைத் திருமணத்தை எதிர்த்த இவர் விதவைகள் மறுமணத்தை ஆதரித்தார். இவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் வீரசைவர்கள் (லிங்காயத்துகள்) என்றழைக்கப்படுகின்றனர். நதியின் சங்கமத்தலைவன் என்று சிவபெருமானைப் பசவர் போற்றுகிறார். அனைத்து பிரிவினரும் இவரது சமயப் பிரிவில் இணைந்தனர். தமது போதனைகளைக் கன்னட மொழியில் பரப்பினார்.

நாமதேவர்:

பிறந்த நாமதேவர் “விதோபா” என்ற பக்திக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றினார். பல்வேறு இனத்தவர்களைத் தமது சீடராக்கிக் கொண்டார். இவரது கருத்துகள் “மகாராஷ்டிரதங்கம்” எனப்பட்டது. சாதியை, உருவ

வழிபாட்டை, பொருளற்ற சடங்குகளை வன்மையாக எதிர்த்தார். உண்மையான பக்தியும், கடவுள் வழிபாடும் இவரது முக்கிய கொள்கையாகும்.

கபீர்:

இராமானந்தரின் புகழ்பெற்ற சீடர்களில் ஒருவர். தொடக்கம் முதலே இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையை வளர்த்தவர். கடவுள் ஒருவரே என்று போதித்த இவர் “இராமனும் இரஹீமும் ஒன்றே, கிருஷ்ணரும் கரீமும் ஒன்றே”, அல்லாவும் ஈஸ்வரனும் ஒன்றே என்று மக்களுக்குப் போதித்தார். இந்துவும் முஸ்லீமும் ஒரே கனிமண்ணால் செய்யப்பட்ட இருவேறு பாணைகள் போன்றவர்கள் என்றார். மனத்தாய்மையில்லாமல் கங்கையில் நீராடுவதாலோ, கல்லாலான உருவங்களை வணங்குவதாலோ, நோன்பிருந்து மெக்கா செல்வதாலோ எந்தப் பயனுமில்லை என்று கபீர் போதித்தார். இவருடைய போதனைகளில் உயர்ந்தது, இந்து – முஸ்லீம் மெய்யுணர்வுக் கோட்பாடுகளும். உயர்ந்த மரபுத் தத்துவங்களும் ஆகும். இவர் சமயச் சடங்குகளையும், மூடநம்பிக்கைகளையும் எதிர்த்தார். அன்புநெறியைப் பின்பற்றி, இந்து – முஸ்லீம் ஒற்றுமைக்கு வித்திட்டார். கபீருடைய பாடல் தொகுப்பு தோஹாக்கள் எனப்படுகிறது.

குருநானக்:

பஞ்சாபில் உள்ள லாகூர் மாவட்டத்தில் தால்வண்டி என்ற இடத்தில் கி.பி. (பொ.ஆ) 1469-ஆம் ஆண்டில் பிறந்த குருநானக் இளம்வயதிலேயே சமயநெறியில் நாட்டம் கொண்டார். கபீரைத் தமது குருவாக ஏற்றுக்கொண்ட இவர், கடவுள் ஒருவரே என்று கூறினார். டெல்லி சுல்தானியர் காலத்திலிருந்த இந்து – முஸ்லீம் சமய வெறுப்பைத் தணிக்கும் பொருட்டுத் பக்திக் கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டார். அதனடிப்படையில், பிற்காலத்தில் அவர் சீக்கிய சமயத்தைத் தோற்றுவித்தார். இந்துப் புராணங்களையும் இஸ்லாமியர்களின் புனிதநூலான குரானில் உள்ள கருத்துகளையும் படித்த இவருக்கு, இந்து – முஸ்லீம் வேற்றுமை பயன்றது எனத் தோன்றியது. உருவமற்ற ஒரே கடவுளை வணங்குமாரும் தேவையற்ற சமயச் சடங்குகளைத் தவிர்க்குமாரும் குருநானக் போதித்தார். லங்கர் என்ற உணவுக் கூடத்தை நிறுவி, சமபந்தி உணவருந்தும் முறையைத் தொடங்கி வைத்தார்.

அறம் நிறைந்த வாழ்வைப் பின்பற்றுமாரும், பிற கோட்பாடுகளின் மீது சகிப்புத்தன்மை காட்டுமாரும் தமது போதனையில் கூறினார். எல்லாரையும் சமமாகக் கருதுபவரே உண்மையான பக்தர் என்று கூறிய குருநானக், ஞானிகளின் கல்லறைகளுக்குச் செல்வதாலோ, கடுந்தவம் செய்வதாலோ மட்டுமே இறையருள் பெறமுடியாது. அறத்தாய்மையற்ற இவ்வுலகில் மனத்தாய்மையுடன் வாழ்பவரே இறையருள் பெறமுடியும் என்று கூறினார். இவருடைய போதனைகள் அடங்கிய தொகுப்பு ஆதிகிரந்தம் ஆகும். இதுவே சீக்கிய சமயத்தின் புனித நூலாகும். சீக்கிய சமயத்தின் முதல் குருவான இவரைப் பின்பற்றி, ஒன்பது சீக்கிய சமயகுருமார்கள் இவரது போதனைகளை உலகறியச் செய்தனர்.

வல்லபாச்சாரியார்:

இவர் காசியில் பிறந்து தென்னிந்தியாவிற்கு பெற்றோருடன் குடிபெயர்ந்தார். விஜயநகரப் பேரரசின் தலைசிறந்த மன்னரான கிருஷ்ணதேவராயரின் அவைக்குச் சென்று, கிருஷ்ண வழிபாட்டின் அவசியத்தை எடுத்துரைத்தார். அதன்பின் வாரணாசிக்குச் சென்று, பல ஆண்டுகள் அங்கேயே தங்கியிருந்து, கிருஷ்ணர் வழிபாட்டைப் பரப்பினார். மக்களிடையே நிலவிய சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றப் பாடுபட்டார். முக்தியடைய கிருஷ்ணர் வழிபாட்டோடு கூடிய உலகியல் வாழ்வு அவசியம் என்றார். “புஷ்டிமார்க்கம்” என்ற ஆன்மிகக் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். இவருடைய பக்தி மார்க்கம் சுத்த அத்வைதம் எனப்படுகிறது. இவர் வடமொழியிலும், ப்ரிஜ் (Parji) மொழியிலும் நூல்களை எழுதினார்.

இவர் உருவாக்கிய கிருஷ்ண பக்திப் பாடல்கள் இன்றும் இராஜஸ்தான், குஜராத் பகுதிகளில் பாடப்படுகின்றன. உணர்ச்சி மிகுந்த ஆழ்ந்த இறை பக்தியை இவரது பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. சுபோதினி, சித்தாந்த ரகசியா ஆகிய நூல்களையும் இவர் எழுதினார்.

சைதன்யர்:

வங்காளத்தில் பிறந்த இவர் தம் 25-ஆம் வயதிலேயே துறவியானவர். இவர் ஸ்ரீசைதன்ய மகாபிரபு என்றும் அழைக்கப்பட்டார். சிறந்த மொழியறிவையும், இலக்கிய அறிவையும் பெற்றவர். கிருஷ்ணர் மீதான பக்தியே முக்திக்கு வழி என்று போதித்தவர். அன்பு, பக்தி ஆகிய நெறிகளின் மூலமே பரம்பொருளான கிருஷ்ணரை அடைய முடியும் என்றார். சமூகத்தில் நிலவிய சாதி, சமய வேறுபாடுகளை எதிர்த்த இவர் மனிதரில் ஏற்றத்தாழ்வு கிடையாது. கிருஷ்ணரின் முன் அனைவரும் சமம் என்று கூறினார். கிருஷ்ண பக்தி தொடர்பான இவரது தத்துவம் “அசிந்திய பேதா பேதம்” எனப்படுகிறது.

துளசிதாசர்:

கோஸ்வாமி துளசிதாஸ் என்றழைக்கப்பட்ட இவர் வைணவ சமயத்தின் மீது ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். வட இந்தியாவில் இராமவழிபாட்டு, முறையைப் பரப்பியதுடன் இராமாயணத்தை ராமசரிதமானஸ் என்ற பெயரில் இந்தி மொழியில் மொழியாக்கம் செய்தார். இவர், வினயபத்திரிக்கா, கீதாவளி, தோகாவளி, பார்வதி மங்கள், ஜானகி மங்கள் ஆகிய நூல்களை இயற்றினார். இவருடைய படைப்புகளில் மகன் தம் பெற்றோர்க்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமை, ஒரு மாணவன் தம் குருவிற்கு புரிய வேண்டிய கடமை ஒரு அரசன் தம் குடிமக்களுக்கு புரிய வேண்டிய கடமை போன்றவை முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன.

சூர்தாசர்:

கிருஷ்ணர், ராதை வழிபாட்டில் ஈடுபட்டுப் பக்தி இயக்கத்தைப் பரப்பியவர். கிருஷ்ணரை வழிபடுவதே முக்திக்கு வழி என்று கருதினார். இவர் "ஆக்ரவரின் பார்வையற்ற கவிஞர்" எனப்பட்டார். சூர் சாகர், சாகித்ய ரத்னா போன்ற நூல்களையும் எழுதினார். இவர் பாடிய கிருஷ்ண பக்திப் பாடல்கள் வட இந்தியாவின் பக்தி மார்க்கத்தில் மாபெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. முகலாயர்களின் மாமன்னர் அக்பர், தம்மைப் புகழ்ந்து பாடுமாறு சூர்தாசரைக் கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால், கிருஷ்ணரைப் புகழ்ந்து பாடிய வாயால் யாரையும் புகழ்ந்து பாடமாட்டேன் என்று பணிவுடன் சூர்தாசர் மறுத்தார். அக்பரின் அவையில் கிருஷ்ண பக்திப் பாடலைப் பாடிய சூர்தாசர் மதுரா, கௌஹாட் ஆகிய நகரங்களுக்குச் சென்று கிருஷ்ண பக்தியைப் பரப்பினார். கிருஷ்ணர் மீதான ராதையின் காதலை விளக்கிக் கூறும் ராதா வல்லபி என்ற பக்திப் பிரிவைத் தோற்றுவித்தார்.

மீராபாய்:

இராஜபுத்திர அரச குடும்பத்தை சார்ந்த இவர், வைணவ சமய மரபில் வளர்க்கப்பட்டார். கிருஷ்ணரிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு குழந்தைப்படுவம் முதலே ஏற்பட்டது. தமது கருத்துக்களை வட்டார மொழியான ப்ரிஜ் மொழியில் பரப்பினார். பிறப்பு, இறப்பு என்னும் சுழற்சியினின்று விடுபட்டுப் பேரின்ப நிலையை அடைய, கிருஷ்ண பக்தி அவசியம் என்றார். இவரது பக்திப்பாடல்கள் இனிமையானவை. பக்திநெறியை சுவையான பாடல்கள் மூலமாகப் பரப்பினார். எளிய பக்தியும் நம்பிக்கையுமே வீடுபேற்றினை அடைய நல்வழி என்றார். பிறப்பால் எவரும் உயர்ந்தவரில்லை. உயர்வுக்குக் காரணம் அவரவரது செயல்களே என்று கூறினார்.

குரு ராம்தாசர்:

மகாராஷ்டிராவைச் சேர்ந்த இவர் சத்ரபதி சிவாஜியின் ஆன்மிக குருவாக விளங்கினார். சாதாரண மக்களும் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை அறியும் வகையில் "தசபோதா" என்ற நூலை எழுதினார். சமூக சமத்துவத்திற்கு இராம வழிபாடு, அனுமன் வழிபாடு ஆகியவற்றைப் பரப்புவதன் மூலம் உதவ முடியும் என்றார். பகவான்ராம் என்பவரைத் தம் குருவாகக் கொண்டு மகாராஷ்டிரம் முழுவதும் ராம வழிபாட்டையும், சமத்துவக்கோட்பாடுகளையும் பரப்பினார்.

குரு ராம்தாஸ் மீது அளவற்ற அன்பைக் கொண்டிருந்த மராத்திய மன்னன் சத்ரபதி சிவாஜி உருவாக்கிய பகுதி சஜ்ஜன்காட் என்பதாகும். இச்சொல்லிற்குத் துறவிகளின் கோட்டை என்று பொருள்.

ஏக்நாதர்:

இவர் மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் பைத்தான் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். சிறுவயதிலேயே கிருஷ்ணபக்தி மிகுந்து காணப்பட்டார், அனைத்து பிரிவினரையும் நேசித்தார்.

துக்காராம்:

மகாராஷ்டிராவில் பிறந்த இவர் சிவாஜி, ஏக்நாத் ஆகியோரின் சமகாலத்தவர். பக்தியின் மூலமாகத் தம் போதனைகளைப் பரப்பினார். விஷ்ணுவை விட்டலா என்ற பெயரில் வழிபட்டுத் தம் கொள்கைகளை வடிவமைத்தார். தம் ஆன்மிகக் கோட்பாட்டின் மையமாக பந்தர்பூர் என்ற இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார். இவர் மராத்தி மொழியில் பாடிய பாடல் "அபங்கம்" என்ற பெயரில் அமைக்கப்பட்டது. இவருடைய பாடல் தொகுப்பு கீர்த்தனை எனப்பட்டது. இசைப் பாடலுடன் கூடிய பக்தியின் மூலம் மக்களை ஒருங்கிணைக்க முயன்றார். வேத வேள்விகள், சடங்குகள், புனிதப் பயணங்கள், உருவ வழிபாடு போன்றவற்றை

நிராகரித்தார். கடவுள்பற்று, மன்னிக்கும் பக்குவப்பட்ட மனநிலை, மனஅமைதி ஆகியவற்றைப் போதித்தார். சமத்துவம், சகோதரத்துவம் போன்ற கோடுபாடுகளையும் பரப்பினார்.

குபியிசம்:

குபியிசம் - என்பது அன்பு, ஆழ்ந்த அறிவு, அறநெறி வழிபாட்டை மட்டுமே கொண்ட இஸ்லாமின் பக்திப் பிரிவு ஆகும். இஸ்லாமிய மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பக்திச் சீர்திருத்தங்களைப் பரப்பியது. இஸ்லாமிய சமயநூல் கூறும் சமயச் சடங்குகளைப் புறக்கணித்தது, சாதி, சமய வேறுபாடுகளை எதிர்த்தது, அசைவ உணவு, உயிர்களைப் பலியிடுதல் போன்றவற்றையும் புறக்கணித்தது. "இறைவனை மனக் கண்ணால் அழகு ஆராதனை வடிவமாகக் காண்பதே குபியிசம்" என்று கே.டி. பார்கவா குறிப்பிடுகிறார்.

குபியிசத்தின் தோற்றம்:

கூ.பி என்ற சொல் ச.பா என்ற சொல்லிலிருந்து வந்தது. இதற்குத் "தூய" என்பது பொருளாகும். ஒழுக்கமான தூய நெறிகளுடைய வாழ்க்கையை வலியுறுத்துகிறது. இஸ்லாமிய சமயத்தில் தாராள ஆன்மிகத்தை மையப்படுத்திய கோட்பாட்டைக் கூறுகிறது. இதன் மூலம் இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையைச் சூபிக்கள் நிலைநாட்டினர்.

குபியிசத்தின் பிரிவுகள்:

குபியிசத்தில் பக்தியின் அடிப்படையில் ஐந்து பிரிவுகள் உள்ளன.

அவையாவன:

1. சிஸ்தி
2. சுகவார்தி
3. குவாதிரி
4. நக்சாபந்தி
5. ஷாதாரி

ஆகியவையாகும். இப்பிரிவுகள் இந்தியாவில் இந்து மற்றும் இஸ்லாமியப் பண்பாட்டு இணைப்பிற்குப் பாலமாகச் செயல்பட்டன.

குவாஜா மொய்னுதீன் சிஸ்தி, ஷேக்.பரீத், ஷேக் நிசாமுதீன் அவுலியா ஆகியோர் புகழ்பெற்ற குபி ஞானிகள் ஆவர்.

குபியிசத்தின் முதன்மையான கொள்கைகள்:

- ❖ கடவுள் ஒருவரே
- ❖ உலகம் இறைவனின் பிரதிபலிப்பு
- ❖ மனிதர்களுக்குச் சேவை செய்வதே உயரிய ஆன்மிகம்
- ❖ அன்பே கடவுள், அச்சம் தவிர்க்கும் சொற்களைவிட அச்சம் தவிர்க்கும் செயல்களே முக்கியம்.
- ❖ இறைவனை அடைய மனிதன் உலகப்பற்று, பாசங்களிலிருந்து விடுபட வேண்டும்.
- ❖ அனைவருமே அன்பே உருவான இறைவனின் குழந்தைகள் என்ற கருத்தை ஏற்க வேண்டும்.

குபியிசத்தின் தாக்கம்:

- ❖ சமூகம் மற்றும் சமயத்தில் தாராளமயக் கருத்துகள் உருவாக வழிவகுத்தது.
- ❖ மனிதநேயத்துடன் கூடிய தேசப்பற்று, சமயப்பற்று போன்றவற்றை மக்களிடம் வளர்த்தது.
- ❖ குபியிசத்தைப் பின்பற்றியோர், ஆதரவற்றோர், விதவைகள், ஏழைகள், போன்றோருக்கு சேவை செய்தனர். அதனால், ஆன்மிக உணர்வையும் மக்களிடத்தில் கொண்டு வந்தனர்.
- ❖ இசை, இலக்கியம், கட்டடக்கலை, வட்டாரமொழிகள், புதிய சமய முறைகள் போன்றவை இவர்களால் வளர்ச்சி பெற்றன.

❖ இந்தியாவில் பன்முகப்பண்பாடு பரவ அடித்தளமிட்டது சூபி இயக்கமாகும்.

இந்துஸ்தானத்தின் பறவை எனப்பட்ட அமீர்குஸ்ரு சிறந்த கவிஞராகவும் சூபியிச ஞானியாகவும் திகழ்ந்தார். பாரசீக, பிரஜ் (Parji) மொழிகளில் இசைப்புலமை பெற்ற இவர் குவாலிஸ் என்ற இசை முறையை உருவாக்கிப் பயன்படுத்தினார். சிதார் என்ற இசைக் கருவியை உருவாக்கினார். சூபியிச வழிபாடு முறை மக்களிடையே பரவ, இசை முக்கியப் பங்காற்றியது.

நாத யோகா யோகா:

யோகா என்பது நம் முன்னோர்களான ஞானிகளும், முனிவர்களும், சித்தர்களும் பின்பற்றிய ஒரு வாழ்வியல் நெறியாகும். உடலையும், உயிரையும் ஒன்றாக இணைத்து பரம்பொருளுடன் ஒன்றிணையச் செய்யும் செயல் எனவும் இது கருதப்படுகிறது. யோகாவில் பல்வேறு முறைகள் இருந்தாலும் சிறப்புமிக்க யோகமுறை நாதயோகாவாகும்.

நாதயோகாவினால் ஏற்படும் பயன்கள்:

நாதயோகா பயிற்சியை மேற்கொள்வதால், பிராணம் என்ற உயிராற்றல் அதிகரிக்கிறது. மன அமைதி பெற்று உடல் நலத்தைப் பேணுவதற்கு உதவுகிறது.

- ❖ தீர்க்க முடியாத மனப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கிறது.
- ❖ வலது மற்றும் இடப்பக்க மூளைப் பகுதியின் செயல்பாட்டைச் சமன்செய்து, மன அழுத்தத்தைக் கட்டுப்படுத்தித் தடையில்லா உறக்கம் ஏற்பட உதவுகிறது.
- ❖ நாளமில்லாச் சுரப்பிகளின் செயல்பாட்டைத் தூண்டச் செய்கிறது.
- ❖ சுயவெளிப்பாட்டை தைரியத்துடன் வெளிப்படுத்திப் பேசுகின்ற ஆற்றலைத் தருகிறது.
- ❖ சமூகத்தில் தூண்டப்படுகின்ற தவறான நிகழ்வுகளிலிருந்து மனிதன் விடுபட உதவுகிறது.
- ❖ தனிமனிதனின் ஒட்டுமொத்த உடலையும் புரிந்துகொண்டு செவித்திறன் அதிகரிக்க உதவுகிறது.
- ❖ செவிப்புலன் புரிதலை முழு உடல் கவனிப்பிற்கு ஏதுவாக்குகிறது (இசைக்குத் தகுந்த உடலசைவுகள்)
- ❖ நனவுநிலையை அதிகரிக்கச் செய்கிறது (பாடலுக்கேற்ற உடல் அசைவுகளை நினைவில் வைத்து ஆடல் அசைவை வெளிப்படுத்தும் தன்மையை மேம்படுத்துதல்)
- ❖ தன்னையறிதல் என்ற நிலையை மேம்பட்டதாகக் உதவுகிறது.
- ❖ ஒருவர் தனித்திருக்காமல் தெய்வீகத் தன்மையுடன் இணைந்திருக்கும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகிறது.
- ❖ பாலினப் பாகுபாட்டுத் தன்மையை நடுநிலைப்படுத்துகிறது (நடன அசைவுகள், அபிநயங்கள் மூலம்)

பக்தி இயக்கத்தின் விளைவுகள்:

நாடுமுழுவதும் பரவிய பக்தி இயக்கத்தால் பல்வேறு விளைவுகள் ஏற்பட்டன அவை

- ❖ பக்தி இயக்கத்தின் மூலம் ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், இராமானுஜர், இராமானந்தர், கபீர், குருநானக் உள்ளிட்ட பலரது போதனைகளும், பக்தி நெறிகளும் மக்களைக் கவர்ந்தன.
- ❖ விசிஷ்டாத்வைதம், துவைதம், சுத்த அத்வைதம் போன்ற பக்திக் கோட்பாடுகள் இந்து சமயத்தில் புதிய சீர்திருத்தத்தை உருவாக்கின.
- ❖ பக்தி இயக்கத்தின் விளைவாகப் பஞ்சாபில் கபீரின் சீடர் குருநானக் என்பவரால் சீக்கிய சமயம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

- ❖ சமய, சாதி வன்முறைகள் குறைந்து சமூக நல்லிணக்கம் ஏற்படத் தொடங்கிய நிகழ்வு பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய விளைவுகளில் ஒன்றாகும்.
- ❖ வட்டாரமொழிகளின் வளர்ச்சியும், கலை, கட்டடக்கலை போன்றவற்றின் வளர்ச்சியும் பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய விளைவாகும்.
- ❖ கோயில்களில் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் சிலைகளும், பன்னிரு ஆழ்வார்களின் சிலைகளும் அழகுற அமைக்கப்பட்டன.
- ❖ சமபந்தி உணவுமுறை, ஆலய வழிபாட்டில் சம உரிமை போன்றவைகளைச் சீர்திருத்த முறையில் பக்தி இயக்கம் முன்னெடுத்தது.
- ❖ இந்து – முஸ்லீம் ஒற்றுமைக்குப் பாடுபட்ட பக்தி இயக்கம் மன்னர்களுக்கு ஆன்மிக நம்பிக்கை வளரக் காரணமானது.
- ❖ மக்களிடையே ஆன்மிக நம்பிக்கை வளரவும், சமூக நடவடிக்கைகளில் அவர்களைப் பங்கேற்கச் செய்யவும் பக்தி இயக்கம் வழி வகுத்தது.
- ❖ மக்களிடையே அறக்கோட்பாடுகள் அடிப்படையிலான வாழ்வியல் நெறிகளை வளர்க்க பக்தி இயக்கம் உதவியது.
- ❖ இந்து மக்களிடையே பக்தி இயக்கத்திற்குக் கிடைத்த வரவேற்பானது பிற்காலத்தில் இந்தியா மதச்சார்பற்ற, ஒன்றுபட்ட நாடாக, மாறுவதற்கு வழி வகுத்தது.

நிறைவுரை:

இந்தியாவில் சமயம், சமூகம், இலக்கியம் ஆகியவற்றிற்குப் பக்தி இயக்கம் மிகுந்த தொண்டாற்றியுள்ளது. சமணம், பௌத்தம், இஸ்லாம் சமயங்கள் வேகமாகப் பரவிய காலத்தில் இந்து சமயத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கும் இவ்வியக்கம் வித்திட்டது. வேதங்களின் தத்துவம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, மக்களிடம் சென்றடைய, பக்தி இயக்கம் காரணமாயிற்று. சமூகத்தில் நிலவிய வேற்றுமைகள் களையப்பட்டு, கடவுள் முன் அனைவரும் சமம் என்ற கோட்பாடு பரவவும், சமூகத்திலுள்ள மூடநம்பிக்கைகள் அகலவும் பக்தி இயக்கம் அடித்தளமிட்டது. பக்தி இயக்கச் சிந்தனைகளே பிற்காலத்தில் சமூக சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் உருவாக வழிவகுத்தன எனலாம்.

அலகு - 7

சமூக - சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

நுழைவு வாயில்:

கி.பி. (பொ.ஆ) 7-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 17-ஆம் நூற்றாண்டுவரை இந்தியாவில் பக்தி இயக்கங்கள் தோன்றின. இவ்வியக்கங்கள் இடைக்கால இந்திய வரலாற்றில் சமூக மற்றும் சமய மறுமலர்ச்சியில் முக்கிய பங்காற்றின. இதன் தொடர்ச்சியாக வங்காளத்தில் சமூக - சமயச் சீர்திருத்த இயக்கம் இராஜாராம் மோகன்ராய் என்பவரால் தொடங்கப்பட்டு, அதன்பின் இந்தியா முழுவதும் பல சீர்திருத்த இயக்கங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, சமூக - சமய, மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் தோன்றிய சமூக - சமயச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள்: இந்தியாவின் நிலை:

ஆங்கிலேய ஆட்சியில் இந்திய அரசர்களுக்கிடையே நிருவாகத்தில் பல சீர்கேடுகள் காணப்பட்டன. இந்தியர்கள் மேலைநாட்டு நாகரிகத்தைப் பின்பற்றினர். கிறித்துவ சமயப்பரப்புக் குழுவினர்களும், இந்திய ஆட்சியாளர்களும், இந்தியரின் மொழிகளையும், இலக்கியங்கள், பண்பாடு, கலைகள் போன்றவற்றைப் போற்றினர். ஆனால், அதன் வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவில்லை.

18 மற்றும் 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இந்தியாவின் சமூகநிலை உலக நாடுகளுக்கிடையில் பின்தங்கியிருந்தது. குறிப்பாக அரசியல், பொருளாதார, சமூக, சமய, பண்பாடு, இலக்கியம், கல்வி போன்ற துறைகளில் வளர்ச்சி பெறவில்லை, ஏற்கெனவே இருந்த வளர்ச்சி படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே சென்றது. நம் மக்களின் அறியாமை, அன்னிய ஆட்சியாளர்களின் பேராசை போன்றவை நம்நாட்டுக் கலைகள் அழியக் காரணமாயிற்று. புற்றீசல்போல படர்ந்த மேலைநாட்டு நாகரிகம், நம்முடைய பண்பாட்டை மறக்கச் செய்தது. எனினும், 19-ஆம் நூற்றாண்டில் மேலைநாட்டுக் கல்வி பயின்றதன் விளைவாக நமது பண்பாடு, இலக்கியம் போன்றவை மீண்டும் துளிர்த்து எழுவதற்கு படித்த இளைஞர்கள் முயற்சி செய்தார்கள். எனவே தீண்டாமை, உடன்கட்டை ஏறுதல் (சதி), பெண்சிசுக் கொலை, பர்தாமுறை, தேவதாசிமுறை, ஆடவர் கடல்கடக்காமை, இன்னபிற மூடப்பழக்க வழக்கங்களைக் களைய சமூக, சமயத்தில் பல இயக்கங்கள் தோன்றின. இக்காலத்தையே சமூக - சமய விழிப்புணர்வுக் காலம் என்கிறோம்.

சமூக - சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் தோன்றக் காரணங்கள்

அரசியல் ஒற்றுமை:

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் விரிவாக்கக் கொள்கை, இந்திய மன்னர்களிடையே அரசியல் ஒற்றுமை ஏற்படக் காரணமாக அமைந்தது. டல்ஹௌசி காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட வாரிசு இழப்புக் கொள்கையினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், மீண்டும் தத்தெடுக்கும் உரிமை கொண்டு வர பாடுபட்டனர். இந்து வாரிசு தத்தெடுக்கும் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்ததின் விளைவாக, இந்து அரசர்கள் ஒன்றிணைந்து தமது நாட்டின் பண்பாட்டைக் காப்பாற்ற ஆங்கிலேய அரசுக்கு எதிராக ஒன்று திரண்டனர்.

இந்திய செய்தித்தாள்கள்:

இந்தியாவில் அச்ச இயந்திரம் ஐரோப்பியர்களால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டதால் செய்தித் தாள்கள் மற்றும் வார இதழ்கள் வெளிவந்தன. பல்வேறு மொழிகளில் செய்தித்தாள் மற்றும் புத்தகங்களும் அச்சிடப்பட்டன. அமிர்தபஜார் பத்திரிக்கா, தி இந்து, சுதேசமதித்திரன், இந்தியா, கேசரி, மராத்தா போன்ற செய்தித்தாள்கள் நம் நாட்டின் பண்பாட்டை அறிந்துகொள்ள உதவியாக அமைந்தன.

மேலைநாட்டுக் கல்வி:

இந்தியாவில் ஆங்கிலக்கல்வி அறிமுகம் செய்யப்பட்டதால் மேலைநாட்டு கருத்துகளான ஜனநாயகம், சுதந்திரம், சமத்துவம், தேசிய உணர்வு போன்றவை மேலோங்கின. கி.பி. (பொ.ஆ) 1835-ஆம் ஆண்டு மெக்காலே (Macaulay) முயற்சியால் ஆங்கிலம் இந்தியாவில் பயிற்று மொழியாக்கப்பட்டது, கி.பி. (பொ.ஆ) 1854 ஆம் ஆண்டு சார்லஸ் உட் (உாயசடநள நழழன) அறிக்கையின் படி கல்கத்தா, பம்பாய், சென்னை ஆகிய இடங்களில் பல்கலைக்கழகங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

இப்பல்கலைக்கழகங்கள் வாயிலாக, ஆங்கில வழிக்கல்வி இந்தியர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக மேலை நாடுகளுக்குக் கல்வி கற்கவும், பணி நிமித்தமாகவும், வெளிநாடு சென்று இந்தியா திரும்பியவர்கள், தங்கள் நாட்டின் சமூக நிலைமையை அறிந்து மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முற்பட்டனர்.

கிறித்துவ சமயப் பரப்புக் குழுக்களின் தாக்கம்:

இந்தியாவில் கிறித்துவ சமயப்பரப்புக் குழுக்கள் கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவி, அதன் மூலம் தங்கள் சமயத்தையும் பண்பாட்டையும் புகுத்தின. இக்குழுக்கள் இந்த சமயத்தில் உள்ள குறைபாடுகள், மூடநம்பிக்கைகள் மற்றும் சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் களைய முற்பட்டன.

அறிவியல் தொழில் நுட்பம்:

19-ஆம் நூற்றாண்டில், இந்தியா உலகநாடுகளின் அறிவியல் தொழில்நுட்பத்தோடு இணைந்திருந்தது. இதனால், முற்போக்குச் சிந்தனை, பொருளாதாரம், தொழில்துறை போன்ற நிலைகளில் முன்னேற வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மேலோங்கியிருந்தது. எ.கா. தொலைத் தொடர்பு, போக்குவரத்துத் துறைகளில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் மற்றும் உலக நாகரிக மாற்றங்கள் இந்தியாவில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின.

அயல் நாட்டவரின் பங்களிப்பு:

மாக்ஸ்முல்லர் (Max Muller) மற்றும் வில்லியம் ஜோன்ஸ் (William Jones) போன்றோர் இந்தியாவின் கடந்த கால பண்பாடுகளை மறு உயிர்ப்பிப்பு செய்தனர். இந்தியாவின் பாரம்பரிய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து இந்தியப் பண்பாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தனர். அவர்கள் இலக்கியம், சமயம் சார்ந்த நூல்களை மேற்கத்திய மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பு செய்தனர். இஃது உலகளவில் வரவேற்பையும் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுத்தந்தது. படித்த இந்தியர்கள் தங்கள் நாட்டின் பண்பாட்டை அறிந்து கொண்டனர். அவர்கள் மேற்கத்திய நாகரிகத்திற்கு எதிராக இந்திய நாகரிகத்தை மேம்படுத்த விரும்பினர்.

பிரம்ம சமாஜம்:

இராஜாராம் மோகன் ராய் கி.பி. (பொ.ஆ) 1772 – 1833)

19-ஆம் நூற்றாண்டில் சமூக – சமயச் சீர்திருத்தவாதிகளில் முதன்மையானவர் இராஜாராம் மோகன் ராய் ஆவார். இவர் கி.பி. (பொ.ஆ) 1772 - இல் வங்காளத்தில் பிறந்தார். வைதீக இந்து குடும்பத்தில் பிறந்தவராயிருந்தும் தமது 15-ஆம் வயதில் “உருவ வழிபாடு மறைநூல்களின் கருத்துக்கு எதிரானது, மாறானது “என்று வங்கமொழியில் எழுதி வெளியிட்டு, எல்லாருடைய கவனத்தையும் கவர்ந்தார். உலக சமயங்களைப் பற்றி அறியவும் சமயங்களின் கோட்பாடுகளை அறியவும், சமயங்கள் தோன்றிய இடங்களைக் காணவும், உலக மொழிகளைக் கற்றறிந்தார். இவர் அராபிக், பாரசீகம், சமஸ்கிருதம், வங்கம், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, இந்தி, இலத்தீன், கிரேக்கம் மற்றும் ஹிப்ரு போன்ற மொழிகளைக் கற்றார். கி.பி. (பொ.ஆ) 1820-இல் இயேசுவின் போதனைகளைத் திறனாய்வு செய்து இயேசுவின் கொள்கைகள், “அமைதிக்கும் ஆனந்தத்திற்கும் வழிகாட்டி” என்ற நூலை வெளியிட்டார். இராஜாராம்மோகன்ராய் வாழ்க்கையில் திருப்புமுனையாக அமைந்தவை கி.பி. (பொ.ஆ) 1811-ஆம் ஆண்டு நடந்த தன் அண்ணனின் மனைவிக்கு நடந்த சதி என்கின்ற உடன்கட்டை ஏறுதல் ஆகும்.

ராம்மோகன்ராய் என்பவருக்கு “இராஜா” என்ற பட்டம் அளித்தவர். முகலாய அரசர் இரண்டாம் அக்பர் ஷா (1806 – 1835) ஆவார். இதன்பின் இவர் இராஜாராம் மோகன்ராய் என்று அனைவராலும் அழைக்கப்பட்டார்.

பிரம்ம சமாஜத்தின் தோற்றம் கி.பி. (பொ.ஆ) 1828:

பிரம்ம சமாஜத்தைத் தோற்றுவித்தவர் இராஜாராம்மோகன்ராய் ஆவார். இவர் இந்து சமயத்தில் காணப்பட்ட பல்வேறு மூடநம்பிக்கைகளை நீக்க பாடுபட்டார். 1815-இல் இவர் கல்கத்தாவில் ஆத்மிய சபாவைத் தோற்றுவித்தார். இதுவே பின்னர் 1828-இல் பிரம்மசமாஜமாக மாறியது. இச்சமாஜம் இந்து சமயத்தில் உள்ள சமூக சீர்திருத்தங்களையும் கொடுமைகளையும் களைந்து “ஒரே கடவுள்” என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் பொது சமயத்தில் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது.

பிரம்ம சமாஜத்தின் கோட்பாடுகள்:

“தூய உள்ளமும் தூய வாழ்வும் உய்யும் வழி” என்பதே பிரம்ம சமாஜத்தின் அடிப்படை தத்துவமாகும்.

- ❖ இச்சங்கம் ஒரே கடவுள் சங்கம் என்று அழைக்கப்பட்டது.
- ❖ ஒரே கடவுள் கொள்கையை நிலைநாட்டுவதே இதன் முக்கின நோக்கமாகும்.
- ❖ பல கடவுள், கர்ம விதி, மறுபிறப்பு முதலியவற்றை ஏற்கவில்லை.
- ❖ இறைவன் மனித குலத்திற்குப் பொதுவானவர். அதே போன்று சமயமும் மனித குலத்திற்குப் பொதுவானது.
- ❖ பிரம்மசமாஜக் கோட்பாட்டின்படி, ஆத்ம பலம்பெறும் எவரும் இறைநெறியில் நிற்பார். இந்நெறியில் உயர்வு தாழ்வு இல்லை.
- ❖ பிரம்மசமாஜம் எந்தவொரு உருவ வழிபாட்டிலும் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை.
- ❖ பிரம்மசமாஜத்தின் உறுப்பினர்கள் “பிரமோக்கள்” என்றழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் வழிபட்ட கடவுளுக்கு பெயரோ, சிலையோ கிடையாது.

பிரம்ம சமாஜத்தின் சமூக பணிகள் சதி (உடன்கட்டை ஏறுதல்)

கணவன் இறந்ததும் மனைவி கணவரின் சிதையில் பாய்ந்து இறக்கும் நிகழ்ச்சியே சதி (அ) உடன்கட்டை ஏறுதல் என்றழைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் அன்னியர் படையெடுப்பு காலத்திலிருந்து இப்பழக்கம் இருந்து வந்தது. இதனை இந்தியாவை ஆண்ட ஆப்கானிய சுல்தான்கள், முகலாய மன்னர்கள் மற்றும் போர்ச்சுகீசிய ஆளுநரான அல்புகர்க் ஆகியோர் தடுக்க முற்பட்டனர்.

இராஜாராம் மோகன் ராய் சதியை ஏதிர்த்து கி.பி. (பொ.ஆ) 1818 - இல் தீவிர சமூக இயக்கத்தைத் தொடங்கி சதி, சாத்திரங்களுக்கும் மறைகளுக்கும் மாறானதென்றும், மனைவி இறந்தால் கணவன் உடன்கட்டை ஏறாமலிப்பது போல், கணவன் இறந்தால் மனைவி மட்டும் உடன்கட்டை ஏறுவது எவ்வகையில் நியதி என்று கேட்டு பெண் சமத்துவத்திற்காகப் போராடினார், வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநராகப் பதவி வகித்த போது சதிக்குத் தடைச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதன்படி கி.பி. (பொ.ஆ) 1829 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 4 எண் XVII ன் படி) சதி தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், வைதீக இந்துக்கள் இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்தில் முறையிட்டனர். இராஜாராம் மோகன்ராய் சட்டத்தை ஆதரித்தும் செயல்படுத்துமாறும் வாதிட்டார். சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, இந்திய சமுதாயத்தில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஆங்கில கிழக்கிந்திய ஆட்சியில் கிறித்துவ சமய பரப்புக் குழுவினர், வில்லியம்கேரி தலைமையில் வங்காளத்தில் சதியை ஒழிக்க முயற்சி மேற்கொண்டனர். கி.பி. (பொ.ஆ) 1815 மற்றும் கி.பி. (பொ.ஆ) 1818 – ஆம் ஆண்டுகளில் வங்காளத்தில் அதிக அளவில் சதி ஒழிப்பு முயற்சிகள் நடைபெற்றன. வில்லியம் கேரி (William Carey) மற்றும் இராஜாராம் மோகன்ராய் முயற்சியினால் வங்காள மாகாணத்தில் கி.பி. (பொ.ஆ) 1829-ஆம் ஆண்டில் சதி ஒழிக்கப்பட்டது. கி.பி. (பொ.ஆ) 1861-இல் விக்டோரியா மகாராணி ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தியா முழுவதும் இக்கொடிய சமூகப்பழக்கம் தடை செய்யப்பட்டது.

பெண்சிசுக்கொலை:

வரலாற்றாசிரியர் கர்னல் டாட் (Col Tod) கூற்றுப்படி, பெண் குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் கொன்று விடும் வழக்கம் இராஜபுத்திர குடும்பத்தில் காணப்பட்டது. இராஜபுத்திரர்கள் குறிப்பிட்ட தங்கள் குலப் பிரிவுக்குள்ளேயே திருமணம் செய்து கொண்டனர். மற்ற பிரிவில் மணம் செய்விக்கும் (அ) செய்து கொள்ளும் பழக்கமில்லை. தங்களது குல மரபு இரத்தத்தைத் தூய்மையுடையதாய் வைத்துக்கொள்ள அதிக பெண் குழந்தைகள் பிறந்தால் கொன்று விடுவார்கள். இது நாளடைவில் பெண் குழந்தை பிறந்தாலோ கொன்றுவிடும் பழக்கமாக மாறியதாகக் கர்னல் டாட் குறிப்பிடுகிறார். 1795-இல் வங்காளத்தில் பெண்சிசு கொலைக்கு தடைச் சட்டம் கொண்டு (வங்கம் நெறிமுறைப்படுத்தும் சட்டப்படி 1795 XXI - இன் பிரிவு வரப்பட்டது).

பலதார மணம்:

இந்தியச் சமுதாயத்தில் ஓர் ஆண் பல பெண்களை மணத்தல் பரவலாகக் காணப்பட்டது. இம்முறையை இராஜாராம்மோகன்ராய் கடுமையாகச் சாடினார். வைதீக இந்துக்கள் பலதார மணத்திற்கு ஆதரவளித்து அவரிடம் வாதிட்டனர். ஒரு வயிற்றில் பிறக்கும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சொத்து, வாழ்வுமுறை, பண்பாடு முதலியவற்றில் சமஉரிமை உண்டு என்பதனை வலியுறுத்தி இவற்றிற்குச் சான்றாக, வேத

நூல்களை மேற்கொள் காட்டினார். எனினும், முழுமையான சட்டம் வருவதற்கு நாம் பலகாலம் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது.

விதவை மணம், குழந்தைத் திருமணம்:

மனைவி இறந்தால் கணவனின் மறுதாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் சமுதாயம், கணவன் இறந்தால் மனைவி மறுமணம் செய்து கொள்வதை ஏன் ஏற்கக்கூடாது என்று இராஜாராம் மோகன்ராய் வாதிட்டார். எனவே, பெண்கள் மறுமணம் செய்து கொள்வதை ஆதரித்தார். இராஜாராம்மோகன்ராய் இறப்பிற்குப் பின் குழந்தைத் திருமணத்தால் பாதிக்கப்பட்டு கணவனை இழந்த இளம்பெண்கள் கைம்மை நோன்பால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 1856-இல் விதவை மறுமணச்சட்டம் (Widow Remarriage act 1856) கொண்டுவரப்பட்டது. இச்சட்டப்படி, கணவனை இழந்த பெண்கள் மறுமணம் செய்வதற்கும் சுபநிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்பதற்கும் உரிமைப் பெற்றனர்.

பிரம்ம சமாஜத்தின் சமயப்பணிகள்:

இச்சமாஜத்தைச் சார்ந்தோர் ஒரு கடவுள் வழிபாட்டைத்தான் பின்பற்ற வேண்டும். இறைவனை இரு கைகளால் மட்டுமின்றி இதயத்தாலும் வழிபடவேண்டும். ஒன்றேகுலம் ஒருவனே தேவன் என்றும், மக்கள் அனைவரையும் சகோதர சகோதரியாக வாழவேண்டுமென்று இவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். இந்து சமயத்தைவிட்டு விலகாமல் அதேநேரத்தில் மேலைநாட்டில் தோன்றிய நல்ல கருத்துகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு, பரந்த உணர்வுடன் செயல்பட பிரம்ம சமாஜம் விரும்பியது. இச்சமாஜம் பயனற்ற சமுதாய பழக்கவழக்கங்களைச் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்று சாடியது.

பிரம்ம சமாஜம் எல்லா மதத்திலும் உள்ள மூடக்கருத்துகளை வெறுத்தாலும் மதங்களையோ, கடவுளையோ, வெறுக்கவோ மறுக்கவோ இல்லை. எல்லா மதத்தையும் இராஜாராம்மோகன்ராய் ஊன்றிக் கற்று உண்மையைத் தெளித்தார். இவர் இயேசுநாதரின் கட்டளை என்ற நூலில் ஏசுநாதரின் ஒழுக்கங்களையும், அன்பான வாழ்க்கையையும், அனைவருக்கும் ஏற்ற கொள்கைகளையும் பாராட்டுகிறார். இஸ்லாமிய மதத்திலுள்ள ஒரே கடவுள் கொள்கையைப் போற்றுகிறார். இந்து மதத்திலுள்ள உருவ வழிபாட்டு முறைகளையும் கர்மவிதி, மறுபிறப்பு, உயர்வு, தாழ்வு ஆகியவற்றை வெறுக்கிறார். ஆனால் அதனிடமுள்ள ஆத்மசாந்தியைப் போற்றுகிறார்.

இராஜாராம் மோகன்ராய்க்குப்பின் பிரம்ம சமாஜத்தின் செயல்பாடுகள்:

இராஜாராம் மோகன்ராய்க்குப் பின் பிரம்மசமாஜம் சமூகத்திற்குப் பெரும் தொண்டாற்றியது. விதவைத் திருமணத்தை விரிவுபடுத்த தீவிர இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர் ஈஸ்வரசந்திர வித்யாசாகர் ஆவார். பல இலட்சக்கணக்கான விதவைகள் மறுமணத்திற்கு ஆதரவு அளித்தார். இதன் பயனாக கி.பி. (பொ.ஆ) 1856-இல் விதவைகள் மறுமணச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. கேசவசந்திரசென் என்பவர் முயற்சியால் கி.பி. (பொ.ஆ) 1872-இல் சிறப்பு திருமண சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் குழந்தைமணம், பலதாரமணம் ஆகியவைத் தண்டனைக்குரிய குற்றம் என்றது. கி.பி. (பொ.ஆ) 1901-இல் பரோடா அரசு குழந்தைத் திருமணத் தடுப்புச் சட்டத்தை கொண்டுவந்தது. கி.பி. (பொ.ஆ) 1930-இல் இந்திய அரசால் சாரதாச்சட்டம் (Saradha Act 1930) கொண்டுவரப்பட்டு பெண்ணின் திருமண வயது 14- ஆக உயர்த்தப்பட்டது. பண்டிதகார்வே என்பவர் பூனாவில் விதவை பெண்களுக்கென இல்லத்தை நிறுவினார். பெண்களின் உரிமையைப் பாதுகாக்க, படிப்படியாகப் பல சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன.

இராஜாராம் மோகன்ராய் - மதிப்பீடு:

இவர் சமுதாயச் சீர்திருத்தவாதி மட்டுமல்லாமல் சிறந்த நாட்டுப்பற்று உடையவராகவும் திகழ்ந்தார். இவரை இந்து சமயத்தைச் சீர்திருத்திய செம்மல், இந்திய மறுமலர்ச்சியின் தந்தை, இந்தியாவின் விடிவெள்ளி, இந்திய தேசியத்தின் முன்னோடி, இந்தியாவின் புத்துலகச்சிற்பி என்றும் போற்றுகின்றனர். மக்களிடையே அரசியல் விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவிக்க முயன்றார். இந்தியருக்குத் தாய்மொழிப்பற்றும் தன்னம்பிக்கையும் வளர சம்வாத்கௌமுகி (கி.பி.(பொ.ஆ) 1821) என்னும் வங்கமொழி வாரப்பத்திரிகையொன்றைத் தொடங்கினார். பாரசீக வாரப்பத்திரிகையான (Mirat-ul-Akbar) மிராத்-உல்-அக்பர் என்ற பத்திரிக்கையைத் தொடங்கினார். இவர் கி.பி. (பொ.ஆ) 1833-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 27-ஆம் நாள் பிரிஸ்டலில் மறைந்தார். "இவர் உலகிலேயே நவீன முறையில் முதன்முதலாகச் சமய ஒற்றுமை நோக்கு உணர்ச்சியினை உண்டாக்கப் பாடுபட்டார்" என்று வரலாற்றாசிரியர் சர்மோனியர் வில்லியம் குறிப்பிடுகிறார்.

உலக மனிதாபிமானத்தை ஆன்மீகம், அரசியல் ஆகியவற்றுடன் இணைத்து “பரந்த மனித மதத்தைக் கண்டவர் இராஜராம்மோகன்ராய்” என்று வரலாற்றாசிரியர் சீல் குறிப்பிடுகிறார். எனவே மறுமலர்ச்சியின் தந்தையாகிய இராஜராம்மோகன்ராய் இந்திய வரலாற்றில் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சமூகம், சமயம், அரசியல் ஆகிய துறைகளில் சீர்திருத்தம் மலரக் காரணமாகத் திகழ்ந்தார்.

ஆரிய சமாஜம் கி.பி. (பொ.ஆ) 1875)

ஆரிய சமாஜம் - விளக்கம்:

“ஆரியா” என்ற சமஸ்கிருத சொல்லின் பொருள், “அறிவார்ந்தோர் அமைப்பு”, (Noble Society) மற்றும் “கடவுளின் குழந்தை” (Arya means son of God) என்பதாகும். அனைத்து ஆன்மாக்களும் கடவுளின் குழந்தைகள் என்றும், அவை கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் வேண்டும் என்பதும் தயானந்தரின் கருத்துகளாகும்.

ஆரியசமாஜம், தயானந்த சரஸ்வதியால் கி.பி. (பொ.ஆ) 1875- இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இவருடைய இயற்பெயர் மூல்சங்கர் (Mulsankar). இவர் கத்தியவாரில் உள்ள மூர்வி என்னுமிடத்தில் கி.பி. (பொ.ஆ) 1824-இல் பிறந்தார். மதுராவிற்குச் சென்று அங்கு சுவாமி விரஜானந்தரின் சீடரானார். வேத நூல்களை ஆழ்ந்து படித்தார். கி.பி. (பொ.ஆ) 1875-இல் பம்பாயில் ஆரிய சமாஜத்தைத் தொடங்கினார். பின் ஆரிய சமாஜத்தின் தலைமையிடம் லாகூருக்கு மாற்றப்பட்டது. இவர் வேதநூல்களை மொழிபெயர்த்தார். அவற்றைச் சத்தியார்த்தபிரகாஷ் இந்தியிலும், வேத பாஷ்யங்கள், யஜுர் வேதம் போன்றவற்றைச் சமஸ்கிருதத்திலும் மொழிபெயர்த்தார். வேதங்களின் பகுதிகளான பிராமணங்கள், சம்ஹிதைகள் மற்றும் உபவேதங்களில் காணப்படும் கருத்துகளே ஆரிய சமாஜத்தின் கருவூலங்களாகும். மேற்கத்திய அறிவாலும், பண்பாட்டாலும் சிறிதும் மாற்றம் பெறாதவர். “வேதங்களை நோக்கிச் செல்” (Go Back to Vedas) என்பதைத் தாரக மந்திரமாகக் கொண்டவர். அவர், தம் வாழ்நாளை வேதசமயத்தைப் பரப்புவதிலும் இந்து சமய, சமுதாயப் பணிகள் செய்வதிலும் ஈடுபட்டார்.

ஆரிய சமாஜத்தின் கோட்பாடுகள்:

- ❖ அனைவரும் கடவுளின் குழந்தைகள் என்பதால் அவர்களிடம் சாதி, சமய, இனவேறுபாடுகள் அர்த்தமற்றதாகும்.
- ❖ தியானம், தன்னலமற்ற நற்செயல்கள் மூலமாகவும் கடவுளின் அருளைப் பெறமுடியும்.
- ❖ இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவன். அவனுக்கு முதலும் இல்லை; முடிவுமில்லை.
- ❖ இறைவன், ஆத்மா, பிரகிருதி ஆகிய மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன.
- ❖ ஆன்மா அழியாது, ஆன்மா பிறப்பதும் இல்லை, இறப்பதும் இல்லை, கடவுளைப் போன்றே ஆன்மாவும் நிலையானது.
- ❖ ஆன்மாவின் பயணம் முடிவற்றது. இது பல்வேறு பிறப்பு மற்றும் இறப்புகளின் மூலம் மேன்மையடைகிறது.
- ❖ தீபம் ஏற்றுதல் என்பது, அதன் ஒளியின் எதிர்காலத்தில் நற்செயல்களைச் செய்வதற்குத் திட்டமிடலாகும்.
- ❖ இறைவனிடம் தமது குறைவளை முறையிட எந்தவொரு பிரதிநிதியும் தேவையில்லை.
- ❖ உலகிலும், அண்டக்கோள்களிலும் எல்லாப்படைப்புகளிலும் எங்கும் காணப்படும் கடவுளைப் பரபிரம்மம் என்கிறோம்.
- ❖ மனம், வாக்கு, உடல் ஆகியவற்றில் தூய்மை வேண்டும். நேர்வழியில் செல்வத்தை ஈட்டி நேர்மையோடு வாழ்பவர்களும், ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும், நெறி தவறாத ஆட்சியாளர்களும், தூயவாழ்வு நடத்துபவர்களும் மண்ணில் வாழும் விண்ணவர்கள் ஆவர். இவர்கள் இறைவனோடு நேரடியாக ஐக்கியமானவர்கள், இவர்கள் வாழும் வழிகளே அறவழிகளாகும்.
- ❖ ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் சமம். ஆன்மாவிற்கு பாலின வேறுபாடுகள் கிடையாது.
- ❖ அறவழியில் வாழ்பவர்கள் துதித்தல், தியானித்தல், யோகத்தில் முழுகுதல் ஆகிய நற்செயல்களால் இறவனை அடைவார்கள். இதன் முடிவில் தன்னில் இறைவனையும், இறைவனில் தன்னையும் காணலாம்.
- ❖ புனிதப்பயணம், கோயில்வழிபாடு, விழாக்களைக் கொண்டாடுதல் முதலியவை தேவையற்றவையென்றாலும் மனப்பக்குவம்பெற இவையாவும் துணை நிற்கின்றன.
- ❖ ஒருவன் மறுபிறப்பு, கர்மவிதி ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும்.

- ❖ சொர்க்கமும் நரகமும் இப்புவிയിல்தான் உள்ளன. நாம் செய்யும் செயல்களே அவற்றைத் தீர்மானிக்கின்றன என்பது ஆரிய சமாஜத்தின் நம்பிக்கையாகும்.

ஆரிய சமாஜத்தின் சமுதாயப் பணிகள்:

- ❖ "மறை செழித்த நாடே எம்மகேஸ்வரன் வீடு" இதனை வணங்குதலே இறைவனை வணங்குதல் என்று தயானந்தர் கூறினார். "இந்தியா இந்தியருக்கே" (India for Indians) என்று கூறிச் சமுதாய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார்.
- ❖ பல நகரங்களில் ஆசிரமங்கள் நிறுவப்பட்டு ஆண், பெண், குழந்தைகள் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டுக் கல்வியறிவு அளிக்கப்படுகிறது.
- ❖ ஆரியசமாஜம் தீண்டாமை, சாதிப்பாகுபாடுகள், குழந்தைத்திருமணம் போன்றவற்றை எதிர்த்தது.
- ❖ ஆண்களையும், பெண்களையும் சமுதாயத்தின் இரு கண்களாகவே ஆரிய சமாஜம் கருதியது.
- ❖ விதவைகள், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கு ஆதரவற்ற இல்லங்கள் பல அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களுக்குத் தொழிற்கல்வி அளித்து வாழ்விற்குத் தேவையான வருமானத்தைத் தாமே ஈட்டிக்கொள்ள வழிவகுக்கின்றன.
- ❖ தொண்டர்படையின் மூலம் குடிநீர்வசதி, மருத்துவ வசதி, யோகா போன்றவற்றை வழங்குதல்.
- ❖ சமுதாயத்தில் மிகவும் தீயப்பழக்கமாகக் குழந்தைத் திருமணம் இருந்தது. இதனால் எண்ணற்றி பெண்கள் இளம்வயதிலேயே விதவையாகும் நிலை ஏற்பட்டது. இந்த நடைமுறையை இவ்வியக்கம் முற்றிலுமாக எதிர்த்தது.
- ❖ இந்து சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட பலதாரமணத்தை ஆரியசமாஜம் தொடர்ந்து எதிர்த்துள்ளது.
- ❖ ஆரியசமாஜம் தோன்றுவதற்குமுன் பிற சமயங்களுக்குச் சென்ற எவரும், மீண்டும் இந்து சமயக் கோட்பாடுகளை ஏற்று இந்துவாக மாறமுடியாத நிலை இருந்தது. சுத்தி இயக்கத்தின் (Sudhi Movement) மூலம் பிற சமயத்தில் உள்ள இந்துக்களைத் தன் சமயத்தில் மீண்டும் இணைத்துத் கொண்டது.

ஆரிய சமாஜத்தின் செயல்பாடுகள்:

இந்து சமயத்தில் நிலவி வந்த காலத்திற்குப் பொருந்தாதச் சடங்குகளைக் களையவும், வேதசமயத்திற்குப் புத்துயிர் அளிக்கவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வேதகாலச் சமூகத்தில் மிகவும் நம்பத்தகுந்த செய்திகள் உள்ளடங்கி இருப்பதால், அவற்றை நூற்றுக்கணக்கான போதகர்களும் துறவிகளும் நாடு முழுமைக்கும் பரப்ப ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. சமஸ்கிருதம் மற்றும் இந்தி மொழிகளில் மக்களுக்குப் புரியும்வகையில் கருத்துகள் எடுத்துரைக்கப்பட்டன.

கல்வி நிறுவனங்களை உருவாக்குதல்:

இந்தியாவில் கி.பி. (பொ.ஆ) 1886-ஆம் ஆண்டு லாகூரில் ஹன்ஸ்ராஜ் தலைமையில் தயானந்த ஆங்கிலோ வேதப்பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. இச்சமாஜம், தயானந்த ஆங்கிலோ வேதப்பள்ளிகளையும் (DVA, Dayananda Anglo Vedic School) கல்லூரிகளையும் நடத்தி வருகின்றது. பள்ளி, கல்லூரிகளையும் நடத்தி வருகின்றது. பள்ளி, கல்லூரிகளில் மாணவ, மாணவிகள் தனித்தனியாகக் கல்வி பயிலவும், இருபாலரும் சேர்ந்து கல்வி பயில்வதற்கென, கல்வி நிறுவனங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்நிறுவனங்களில் ஆங்கிலம் முதன்மை மொழியாகவும் இந்தி, சமஸ்கிருதம் இரண்டாம் மொழியாகவும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இதனை, தயானந்த ஆங்கிலோ வேதக்கல்வி நிறுவனங்களின் மேற்பார்வை அமைப்பு (DAVCMC, Dayananda Anglo Vedic College Managing committee) நிர்வகித்து வருகிறது. இது ஓர் அரசுசாரா நிறுவனமாகும். பிஜி, நேபாளம், மொரீசியஸ், சிங்கப்பூர் பொன்ற நாடுகளிலும் இந்த அமைப்பு செயல்பட்டு வருகின்றது.

சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி – மதிப்பீடு:

சுவாமி தயானந்தர் சிறந்த சமூக சீர்திருத்தவாதிகளுள் ஒருவராவார். இவர் கடந்த காலப்பண்பாட்டிற்கும் நிகழ்காலப்பண்பாட்டிற்கும் பாலமாகத் திகழ்ந்தார். வேதசமயம், நாகரிகம், பண்பாடு இவை மூன்றையும் உலகிலேயே சிறந்தவையாக இவர் கருதினார். இவர் சுயராஜ்ஜியம் என்று கூறி விடுதலை உணர்வை மக்களிடையே தோற்றுவித்தார். இக்கருத்து பிற்காலத்தில் "சுயராஜ்ஜியம் எனது பிறப்புரிமை" என்ற திலகரின் கூற்றுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

“சத்யமேவ ஜெயதே” என்ற சமஸ்கிருத சொல்லின் பொருள் வாய்மையே வெல்லும் என்பதாகும். இவ்வார்த்தை முண்டக உபநிடதத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும் என்னும் தயானந்தரின் தாரகமந்திரம் அகிம்சை முறையில் போராடிச் சுதந்திரம் பெற இந்தியரை ஆயத்தப்படுத்தியது. ஆரிய சமாஜத்தை நிறுவிய 8 ஆண்டுகளிலேயே இவர் இயற்கை எய்தினார். பின் ஆரியசமாஜம் இருபிரிவுகளாகப் பிரிந்தது. இவர் இந்துசமயத்தின் மார்ட்டின் லூதர் என்று அழைக்கப்பட்டார். இவரை 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இந்திய மறுமலர்ச்சியின் தந்தையென இரவீந்திரநாத் தாகூர் போற்றுகிறார்.

இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் கி.பி. (பொ.ஆ) 1836 – 1886):

இராமகிருஷ்ணர் கி.பி. (பொ.ஆ) 1836-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 18-ஆம் நாள் கல்கத்தாவில் உள்ள ஹுக்ளி நதிக்கரையில் கம்புக்கூர் என்ற இடத்தில் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் கடாதரசுட்டர்ஜி ஆகும். இவர் தக்ஷேஷ்வர் காளிகோயில் பூசாரியாகப் பணிபுரிந்தார். இக்கோயில் மிகப்பெரிய செல்வந்தரான ராணி ராஸ்மோனி என்பவரால் கட்டப்பட்டது. துணைவியார் சாரதாதேவி அம்மையார் இவருடைய சமயப்பணியில் உற்றத்துணையாக இருந்தார். இவர் தயானந்த சரஸ்வதியின் சமகாலத்தவர் ஆவார்.

இராமகிருஷ்ணரின் ஆன்மிக கருத்துகள்:

இறைவனுபவம் அற்ற தத்துவ உரையாடல்களைத் தவிர்த்தார். இறைவனை அடைய வேண்டுமென்ற ஏக்கம், இறைவனிடத்தில் அன்பு இவற்றைப் பெறவேண்டும் என்பதையும், அனைத்துத் திருவுருவச் சிலைகளிலும் ஆண்டவன் நிறைந்திருப்பதைக் காணலாம் என்பதும் இவருடைய கருத்தாகும். இறைவனை அடைய உருவ வழிபாடு ஒரு வழி, அதுவே முடிந்த முடிவு அன்று என்றும் கூறினார். இவர் எல்லாச் சமயங்களின் சாரத்தையும் அறிந்து, உண்மைகளை உணர்ந்து, வாழ்ந்து காட்டிய நூனி ஆவார். இனிய நடையில் கதைகள், நீதிக்கதைகள், அன்றாட நிகழ்ச்சிகளை மையமாகக் கொண்டு, சமய தத்துவக் கருத்துகளை அனைவருக்கும் புரியும் வண்ணம் போதித்தார். நாம் தாகத்தைத் தீர்க்கும் தண்ணீரை நீர், பானி, வாட்டர் போன்ற பல்வேறு வார்த்தைகளால் பல்வேறு மொழிகளில் கூறினாலும் அவை ஒரே பொருளைக் குறிப்பதுபோல், இறைவன் அரி, அல்லா, ஏசு, காளி, மாதா போன்ற பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றார் என்று கூறி, உலக பொதுச் சமயத்திற்கும், உலக ஒற்றுமைக்கும் வழிவகுத்தார். எனவே இராமகிருஷ்ணரை “இறைவனும் மனிதனும் கலந்த வியத்தகு கலவை” என விவேகானந்தர் குறிப்பிடுகின்றார்.

சுவாமி விவேகானந்தர் கி.பி. (பொ.ஆ) 1863 – 1902)

சுவாமி விவேகானந்தர் வேதாந்தத்தத்துவத்தின் செல்வாக்குமிக்க ஆன்மிகத் தலைவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். இந்திய மக்களுக்கு ஆன்மிக ஓளியைப் புகட்டுவதில் பெரும்பங்கு வகித்தார். வேதாந்தத் தத்துவங்களை மேற்கத்திய நாடுமுழுவதும் பரப்பி, ஏழை எளியோருக்கு சேவை செய்யவேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கொண்டிருந்தார். விவேகானந்தர் கல்கத்தாவில் கி.பி. (பொ.ஆ) 1863-இல் விஸ்வநாத் தத்தா-புவனேஸ்வரிதேவிக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.

இராஜயோகம், கர்மயோகம், பக்தியோகம், ஞானயோகம் போன்றவற்றின் மூலம் மோட்சத்தை அடையலாம் என்று தமது யோகநெறிகள் என்ற நூலில் விவேகானந்தர் கூறியுள்ளார்.

இவரது இயற்பெயர் நரேந்திரநாத் தத்தா, இவர் துறவியாக மாறியபோது தமது இயற்பெயரை விவேகானந்தர் என்று மாற்றிக்கொண்டார்.

இவர் இளம்வயதிலேயே இசைக்கருவி வாசிப்பது, தியானம் செய்வது போன்ற பயிற்சிகளை மேற்கொண்டார். சமூகத்தில் நிலவிய சாதி, சமய பாகுபாடு மற்றும் மூடப்பழக்கங்கள் பற்றிப் பல கேள்விகள் மற்றும் சந்தேகங்களை எழுப்பினார். இவர் மேற்கத்திய தத்துவங்கள், அளவையியல் (Logic) மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் வரலாறுகளைப் படித்தார். கேசவசந்திரசென் தலைமையில் இயங்கிய பிரம்மசமாஜத்தில் உறுப்பினரானார். இராமகிருஷ்ணரை நேரில் சந்தித்து ஆசிப்பெற்றுத் தமது குருவாக ஏற்றுக்கொண்டார். அத்வைத வேதாந்தத்தில் ஐந்து ஆண்டுகள் பயிற்சி மேற்கொண்டார். இராமகிருஷ்ணர் இறப்பிற்குப்பின், அவர் பெயரில் மடம் மற்றும் தொண்டு

நிறுவனங்களைத் தொடங்கினார். விவேகானந்தர் ஆன்மிகப் பயணம் மேற்கொண்டு வாரணாசி, அயோத்தி, ஆக்ரா, பிருந்தாவன் மற்றும் ஆழ்வார்கள் வாழ்ந்த இடங்களைத் தரிசித்தார். தம் சுற்றுப் பயணத்தின்போது அரண்மனை, குடிசைகள் போன்ற இடங்களில் தங்கினார். அனைத்துச் சமூக மக்களையும் சந்தித்தார். சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு மற்றும் சாதிய வேறுபாடுகளைக் கண்டித்தார். இந்தியாவை உயிருள்ள ஒரு தேசமாக உருவாக்க வேண்டுமென்றால், தேசிய புத்துயிர்ப்பு அவசியம் என்பதை உணர்ந்தார். 1892-ஆம் ஆண்டு கன்னியாகுமரிக்குச் சென்று பாறையின் மீது அமர்ந்து தியானத்தைத் தொடங்கினார். அவர் அமர்ந்து தியானம் செய்த பாறையே விவேகானந்தர் பாறை என்ற பெயரில் இன்றும் உள்ளது.

விவேகானந்தரும் சிகாகோ உலக சமய மாநாடும் (World Religious Conference):

1893-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 11-ஆம் நாள் அமெரிக்காவின் சிகாகோ நகரில் உலக சமய மாநாடு மதகுரு கிப்பன்ஸ் தலைமையில் நடைபெற்றது. பல்லாயிரக்கணக்கான அமெரிக்கர்களும், ஆன்மிக குருக்களும், பல சமயங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் கலந்துகொண்டனர். அப்போது எல்லாரும் வியக்கும் வகையில், சாதி சமயங்களைத் துறந்து எனது அருமை அமெரிக்க சகோதர சகோதரிகளே என்று தமது பேச்சைத் தொடங்கினார். உலகின் மிக முக்கியமான சொற்பொழிவுகளில் ஒன்றாக இப்போதும் அது குறிப்பிடப்படுகிறது.

கி.பி. (பொ.ஆ) 1892-இல் சுவாமி விவேகானந்தரும் மன்னர் பாஸ்கரசேதுபதியும் மதுரையில் சந்தித்தது வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கதாகும். இந்தச் சந்திப்புதான், சுவாமி விவேகானந்தர் அமெரிக்க உலக சமய மாநாட்டிற்குச் செல்ல வழிகோலியது எனலாம்.

அனைத்து மக்களின் அன்னையின் பெயரால் நன்றி கூறுகிறேன் என்று கூறி அவரது உரையில் சமய ஒற்றுமை, ஆன்மிகம் போன்றவைகளை எடுத்துரைத்தார்.

உலகில் எங்கெங்கோ தோன்றுகின்ற ஓடையெல்லாம்
இறுதியில் கடலில் சென்று
சங்கமம் பான்மையினைப் போன்றுலகோர்
பின்பற்றும் தன்மை யாலே
துங்கமிகு நெறி பலவாய் நேராயும்
வளைவாயும் தோன்றினாலும்,
அங்கு அவை தாம் எப்பெரும்! ஈற்றில் உனை
அடைகின்ற ஆறே யன்றோ!

என்று மாநாட்டில் கூறி உலக சமய ஒற்றுமையைத் தெளிவுபடுத்தினார்.

இராமகிருஷ்ண இயக்கம் கி.பி. (பொ.ஆ) 1897 (Ramakrishna mission):

விவேகானந்தர் 1896-இல் அமெரிக்காவில் உள்ள நியூயார்க் நகரில் வேதாந்த சங்கம் (Vedanta Society) என்ற சமய மன்றத்தைத் தொடங்கினார். பின் கி.பி. (பொ.ஆ) 1897 - இல் வங்காளத்தில் உள்ள பேலூரில் இராமகிருஷ்ண இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. இந்தியப் பண்பாட்டை உலகெங்கும் பரப்புவதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். ஏழ்மை மற்றும் மூடநம்பிக்கைகளை அறவே நீக்கப் பாடுபடுவது இவ்வியக்கத்தின் முக்கிய கொள்கைகளாக இருந்தன. இந்த இயக்கம் ஆன்மிக வளர்ச்சியில் நாட்டம் கொண்டோருக்குப் பயிற்சி அளித்து அவர்களைக் கல்வி, சமய, சமுதாயப் பணிகளைச் செய்யவும் வேதாந்தக் கருத்துகளைப் பரப்பவும் பாடுபட்டு வருகிறது.

இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் நோக்கங்களும் குறிக்கோள்களும்:

- ❖ துறவறம் மற்றும் மனித சேவையே முக்கிய நோக்கமாகும்.
- ❖ வேதாந்தக் கொள்கைகள் அடங்கிய கல்வியை அளித்தல்.
- ❖ கல்வியோடு கலைகள், அறிவியல், தொழில்கள் பிறவற்றையும் மேம்பாடு அடையச்செய்தல்.
- ❖ பொதுமக்களுக்கு கல்வியைப் புகட்டும் பணியினைத் தொடர்ந்து செய்தல்.
- ❖ கிராம முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுதல்.
- ❖ இவ்வியக்கம் இனம், மொழி, நாடு, சமய வேறுபாடின்றி பூகம்பம் வெள்ளம், தீ, தொற்றுநோய் போன்றவை ஏற்படும் காலங்களில் மக்களுக்குச் சேவையாற்றுவதல்.

இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் சமூகத் தொண்டுகள்:

- ❖ கல்வி, உடல்நலம், கிராமப்புற வளர்ச்சி, மலைவாழ்மக்கள் முன்னேற்றம், இளைஞர் நலன் போன்றவற்றிற்காகப் பாடுபட்டுவருகிறது.
- ❖ இந்தியா முழுவதும் மருத்துவமனைகள், அறக்கட்டளைகள் நிறுவி, மக்கள் நலன் காக்கும் பணிகள், தாய்சேய் மருத்துவமனைகள், முதியோர், ஆதரவற்றோர் இல்லங்கள், செவிலியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் போன்றவற்றின் மூலம் சேவை செய்து வருகின்றன.
- ❖ இவ்வியக்கம் தம் நோக்கங்களை நிறைவேற்றி, எவற்றை விரும்பத்தக்கதெனச் சிந்திக்கின்றதோ அதற்குரிய சஞ்சிகைகளை, பருவ இதழ்களை, நூல்களை, ஆண்டு பிரசுரங்களை அச்சடித்துப் பதிப்பித்து விற்றல் அல்லது இலவசமாக வழங்கல் போன்ற பணிகளையும் செய்து வருகிறது.
- ❖ மேற்குவங்காளத்திலுள்ளச் சுந்தரவனப்பகுதியில் சூரிய ஒளியைப் பயன்படுத்தி, மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் திட்டம் தோன்றுவதற்கு முக்கிய பங்கு வகித்தது.
- ❖ இந்தியா முழுவதும் புகழ்பெற்ற கல்வி நிறுவனங்கள், கல்லூரிகள், தொழிற்கல்வி பயிற்சி மையங்களை நிறுவிக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இன்றும் பாடுபட்டு வருகிறது. இவ்வாறாக, இராமகிருஷ்ண இயக்கம் உலகெங்கும் உயர்ந்த பணிகளை ஆற்றிவருகிறது.

விவேகானந்தரின் பொன்மொழிகள்:

- ❖ உண்மையே தூய்மையானது, உண்மையே அறிவு, உண்மையே பலம் என்று விவேகானந்தர் இளைஞர்களுக்குப் போதித்தார்.
- ❖ பெரும் சாதனை செய்வதற்கு மூன்று நிலைகளைக் கடந்தாக வேண்டும் அவை. எளனம், எதிர்ப்பு, அகங்காரம் என்பன.
- ❖ உயிரேபோகும் நிலை வந்தாலும் தைரியத்தை விடாதே, நீ சாதிக்கப் பிறந்தவவன், துணிந்து நில், எதையும் வெல்.
- ❖ உண்மைக்காக எதையும் துறக்கலாம்; ஆனால் எதற்காகவும் உண்மையைத் துறக்கலாகாது.
- ❖ பொய்சொல்லித் தப்பிக்க நினைக்காதே, உண்மையைச் சொல்லி மாட்டிக்கொள். ஏனென்றால், பொய் வாழ்விடாது, உண்மை சாகவிடாது.
- ❖ வீரர்களே, கனவுகளிலிருந்து விழித்தெழுங்கள்; தளைகளிலிருந்து விடுபடுங்கள்.
- ❖ உடல் பலவீனத்தையோ, மன பலவீனத்தையோ உண்டாக்கும் எதையும் அணுகக் கூடாது.
- ❖ என்னிடம் வலிமைமிக்க நூறு இளைஞர்களைத் தாருங்கள். நான் வளமான பாரதத்தை உருவாக்கிக் காட்டுகிறேன்.
- ❖ விழுமின், எழுமின் குறிக்கோளை அடையும்வரை நில்லாது உழைமின், பிறரது பாராட்டுக்கும் பழிக்கும் செவி சாய்த்தால் மகத்தான காரியம் எதையும் செய்ய முடியாது என்று கூறினார்.

பிரம்மஞான சபை கி.பி. (Theosophical Society) கி.பி. (பொ.ஆ) 1875

பிரம்மஞான சபை ஹெலினா பெட்ரோவ்னா பிளாவாட்ஸ்கி அம்மையாரும், கான்ல் ஆல்காட் என்பவரும் 1875-இல் அமெரிக்காவில் உள்ள நியூயார்க் நகரில் நிறுவினர். இச்சபை தியோஸ்சோபி இயக்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இச்சொல் கிரேக்க வார்த்தைகளான தியோஸ், சோபாஸ் என்ற இரு சொற்களின் தொகுப்பேயாகும். “தியோஸ்” என்றால் “கடவுள்” என்றும் “சோபாஸ்” என்றால் “அறிவு” என்றும் பொருள்படும். எனவே, கடவுள் பக்தி மற்றும் உண்மை அறிவைப் பெறுவதற்காகப் பிரம்மஞானசபை நிறுவப்பட்டது. 1882-இல் இதன் தலைமையிடம் சென்னை அடையாறில் தொடங்கப்பட்டது. இவ்வியக்கத்தின் வெற்றிக்கு அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் பெரிதும் உதவினார். பின்னர் இவ்வியக்கத்திற்குத் தலைமைப் பொறுப்பையும் ஏற்றார்.

அன்னிபெசன்ட் கி.பி. (பொ.ஆ) 1847 –ஆம் ஆண்டு அயர்லாந்தில் பிறந்தார். இவர் 1897 – ஆம் ஆண்டு இந்தியா வந்தார். 1898-ஆம் ஆண்டு காசியில் மத்திய இந்துக் கல்லூரியைத் தொடங்கினார். பின்னாளில் அது பனாரஸ் இந்துப் பல்கலைக்கழகமாக வளர்ச்சிப் பெற்றது. சுயமரியாதையும் நம்பிக்கையும் பெருமையும் கொண்டதாக எதிர்காலத்திலும் இருந்தது. அம்மையார் உபநிடதங்களின் அறிவுச்சாரம், கீதை, வீரகாவியங்கள், புராணங்கள், தர்மாசாத்திரங்கள், ஸ்மிருதிகள், கதைகள், தொல்மரபுகள்

ஆகியவற்றை இந்து, பௌத்த சமயங்களிலிருந்து எடுத்து அதற்கு மிக எளிய உயர்ந்த விளக்கங்களை அளித்தார்.

பிரம்ம ஞானசபையின் நோக்கம்:

- ❖ உலக சகோதரத்துவத்தை வளர்த்தல்.
- ❖ பழங்கால சமயம், இலக்கியம், தத்துவம், விஞ்ஞானம் ஆகியவற்றை ஆழ்ந்து கற்றல்.
- ❖ இயற்கை நியதிகளை ஆராய்ந்து மனிதனுக்குள்ளே மறைந்து கிடக்கும் ஆன்மிக ஆற்றல்களை வெளிக்கொண்டு வருவதே இச்சபையின் முக்கிய நோக்கமாகும்.
- ❖ இந்து சமயக்கோட்பாடுகளான கர்மவினை, மறுபிறவி, ஆன்மாவின் அழியாத இயல்பு, யோகநிலைகள், கடவுளின் அவதாரங்கள் போன்றவை இந்துக்களின் அகக்கண்களைத் திறக்கச் செய்தன.
- ❖ அறிவியல் வளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட மேலைநாட்டுப் பொருளாதாரக் கோட்பாட்டை வன்மையாகக் கண்டித்தது.
- ❖ வேதகால பெருமைகளை நிகழ்காலத்தில் கொண்டு வருவதையே நோக்கமாகக் கொண்டு இயங்கியது.
- ❖ இவ்வியக்கம் சாதி, இனம், ஆண் - பெண் பாகுபாடு போன்றவற்றை எதிர்த்தது.

பிரம்ம ஞானசபையின் சமூகத் தொண்டுகள்:

- ❖ சாதிஒழிப்பு, பெண்கல்வி, நாட்டுவிடுதலை போன்றவற்றிற்காக, நாடு முழுவதும் சொற்பொழிவுகளை அன்னிபெசன்ட் நிகழ்த்தினார். இவருடைய வீரமிக்க உணர்ச்சி சொற்பொழிவுகள் “இந்தியனே விழித்தெழு” என்னும் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. 1914-இல் “பொது வாழ்வு” என்னும் வார வெளியீட்டையும் பின் “நவ இந்தியா” என்ற நாளிதழையும் தொடங்கினார். இவ்விரு பத்திரிகைகளும் பகுத்தறிவு வாதங்களையும், மனிதாபிமான அறங்களையும் எடுத்துக்கூறி இந்தியாவிற்குத் தன்னாட்சி வேண்டுமென வலியுறுத்தின.
- ❖ பிரம்ம ஞானசபையின் கிளைகள் உலகெங்கும் உள்ளன. கீழை நாட்டுச் சமயங்களில் (இந்துசமயம், பௌத்தசமயம்) காணப்படும் அறிவுக் கருவுலங்களின் மதிப்பை வெளிக்கொணர இச்சபை பெரும் பங்காற்றியது. இச்சபை மறைவியல் கல்விப் பணியை இந்தியாவில் மட்டுமின்றி மேலை நாட்டிலும் பரவச்செய்தது.
- ❖ பிரம்மஞான சபை பல கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவியுள்ளது. அவற்றில் ஆல்காட் நினைவுப் பள்ளி ஆல்காட் நினைவு இடைநிலைப் பள்ளி போன்றவையாகும். இங்கு மாணவர்களுக்குக் கல்வி, சீருடைகள், புத்தகம், இலவச உணவு போன்றவை வழங்கப்படுகின்றன. மேலும், பால்ய விவாகத்தடை, மதுவிலக்கு, அறசமயக் கல்வியைப் பள்ளியில் போதித்தல், மகளிர் கல்வியைப் பரப்பதல், எழுத்தறிவின்மையை அகற்றுதல் மற்றும் பர்தாமுறையை ஒழித்தல் போன்ற அரும்பணிகளை இவ்வியக்கம் செய்து வந்தது.

சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம்

இராமலிங்க அடிகளார் கி.பி. (பொ.ஆ) 1823 – 1874

- ❖ ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு எங்கும் தழைக்க, இவ்வுலகமெல்லாம் உண்மை நெறி பெற்றிட எவருக்கும் இறைவன் ஒருவரே, எவ்விடத்தும் எவ்வுயிருக்கும் இலங்கும் சிவம் ஒன்றே அவரே

அருட்பெருஞ்சோதி என்று கூறினார். திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் என்று போற்றப்படும் வடலூர் இராமலிங்க அடிகளார் 1823-ஆக்டோபர் 5-ம் நாள் இராமையா – சின்னம்மையாருக்கு ஐந்தாவது மகனாகப் பிறந்தார். சிறு வயதில் இருந்தே இறைவனால் ஆட்கொள்ளப் பெற்று நாற்றுக்கணக்கான அருட்பாடல்களை அருளினார். அவ்வாறு அருளிய பாடல்களின் தொகுப்பே திருவருட்பா ஆகும். வள்ளலார் தாம் கண்டு அடைந்த வழியை நாம் எல்லாரும் பெறவே 1865-இல் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கத்தை நிறுவினார். இச்சன்மார்க்க வழி மூலமாக நாம் பெறவேண்டிய அனைத்து ஆன்ம பயனும் பெறலாம். மேலும் இந்த ஊன் உடம்பு ஒளி உடம்பாகி ஒளிரும் என்கிறார். மனிதனைத் துன்பத்திலிருந்து மீட்டு ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தின் வழிநடத்தி, மனிதன் தெய்வ நிலையை அடையச் செய்விப்பதே சமரசசுத்தசன்மார்க்க சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

சாதிகளிலோ மதங்களிலோ பேதமுற்று அலைந்து வீணே அழியும் இந்த உலகத்தவருக்கு ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை என்னும் சாதனத்தைக் கொண்டு வந்தவர். அமைதியான இயற்கையை ஒட்டிய வாழ்வு பெறவும் நிலையான அழியாத மெய்வாழ்வு பெறவும் வழிவகுத்துக் கொடுத்துள்ளார்.

இராமலிங்க அடிகளாரின் படைப்புகள்:

வள்ளலார் பதிப்பித்தவை

- ❖ சின்மய தீபிகை
- ❖ ஒழிவிலொடுக்கம்
- ❖ தொண்டை மண்டலச் சதகம்

உடைநடைகள்

- ❖ மனுமுறை கண்ட வாசகம்
- ❖ ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்

செய்யும்

- ❖ திருவருட்பா

இவர் பாடிய ஆறாயிரம் பாடல்களின் திரட்டு, திருவருட்பா என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இஃது ஆறு திருமுறைகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இராமலிங்க அடிகளாரின் தலைமைச் சீடரானத் தொழுவூர் வேலாயுதனாரால் முதல் நான்கு திருமுறைகள் வெளியிடப்பட்டன. பின்னர் ஐந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகள் வெளியிடப்பட்டன.

வள்ளலாரின் சமய நெறிகள்:

- ❖ எல்வுயிரையும் கொல்லக்கூடாது
- ❖ எல்லா உயிர்களும் நமக்கு உறவுகளே, அவற்றைத் துன்புறுத்தக் கூடாது.
- ❖ சிறு தெய்வ வழிபாடு கூடாது. அவற்றின் பெயரால் பலியிடுதல் கூடாது.
- ❖ பசித்தவர்களுக்குச் சாதி, சமயம், இனம், மொழி போன்ற வேறுபாடு கருதாது உணவளித்தல் வேண்டும்.
- ❖ கடவுள் ஒருவரே அவர் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆவார்.
- ❖ மனித இனத்திற்குச் செய்யும் தொண்டே முக்தியை அடைவதற்கான வழி.
- ❖ இறைவனை அருட்பெருஞ்ஜோதியாக உணர்ந்து, குறுகிய சமய எல்லைக் கோடுகளைக் கடந்து, சமய ஒருமைப்பாடு காண வேண்டும்.
- ❖ இசைக்கருவிகள் தவிர்த்து மனம் ஒன்றிடல் வேண்டும்.
- ❖ சன்மார்க்க ஒழுக்கநெறிகளான செயல் ஒழுக்கம், ஜீவஒழுக்கம், ஆன்மஒழுக்கம் போன்றவை முக்கிய ஒழுக்கங்களாகும்.
- ❖ மனிதத் தொண்டாற்றல் மூலம் வாழ்வில் முழுப் பயனைப்பெற்று இறையோடு ஒன்றவேண்டும்.
- ❖ சமயத்தில் சடங்குகள் பொருளற்றவை என்கூறி, வைதீக முறையைத் தவிர்த்து வழிபட வேண்டும்.
- ❖ உருவ வழிபாடும் கிராம தேவதைகள் வழிபாடும் தேவையற்றவை.

சமூக நெறிகள்:

- ❖ சமூகப்பிரிவும் சாதிப்பிரிவும் பொருளற்றவை, அறியாமையின் வெளித்தோற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, சமூக அமைப்பில் மாற்றம் தேவையென்றார்.
- ❖ ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் மூலம் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டை உலகத்தோர் அடையலாம் என்றார்.
- ❖ மனிதப் பிறவிகளிடத்தும் பிற உயிர்களிடத்தும் அன்பு காட்ட வேண்டும் என்றார்.

இளம் சமூகத்தினருக்கான நெறிகள்:

- ❖ நல்லோர் மனத்தை நடுங்கச் செய்யாதே
- ❖ பசித்தோர் முகத்தைப் பார்த்திராதே
- ❖ குருவை வணங்க, தயங்கி நிற்காதே
- ❖ வெயிலுக்கு ஒருங்க, விருட்சம் அழிக்காதே
- ❖ தாய் மொழியைத் தள்ளி நடக்காதே என்று கூறினார்.

இராமலிங்க அடிகளார் மனிதருள்ளும் விலங்குகளினுள்ளும் செடி, கொடிகளினுள்ளும் ஆத்மாவின் ஒளியைக் கண்டார். மறைகளால் கூறப்படும் வேள்வி முறைகளும் மற்ற சடங்குகளுமில்லாமல் அன்பெனும் உள்ளத்தால் ஆண்டவனை அடையலாம் என்றும் அவன் ஒளிமயமானவன் என்று கூறினார். சாதி சமய வேறுபாடின்றி சமரசகத்தன்மார்க்க நோக்கை மக்களிடையே பரவச் செய்தார்.

பிறசீர்திருத்தவாதிகள்:

ஸ்ரீ நாராயணகுரு கி.பி. (பொ.ஆ) 1856 – 1928

19-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய ஞான குருக்களில் நாராயணகுருவும் ஒருவர். இவர் கேரளாவில் உள்ள திருவனந்தபுரத்திற்கு அருகே செம்பமுந்தி கிராமத்தில் பிறந்தவர். பொதுவாக, நானு ஆசான் என்று அழைக்கப்பட்டார். ஆசான் என்றால் ஆசிரியர் என்று பொருள்படும். ஸ்ரீ நாராயணகுரு திருக்குறள், ஈசோ வாஸ்யோ உபநிடதம், ஒளிவில் ஒடுக்கம் ஆகிய நூல்களை மலையாளத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அவரது காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் இரண்டு பிரிவாக பிரிந்து வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் அவர்ணர், சவர்ணர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டனர். அவர்ணர்கள் கல்வி கற்கக்கூடாது, சாஸ்திரங்களைக் கற்கக்கூடாது, கோவில்களை நிறுவக்கூடாது, பூஜைகளைச் செய்யக்கூடாது என்ற சவர்ணர்களின் அடக்குமுறைக்கு முடிவு கட்ட நாராயணகுரு உறுதி பூண்டார். எனவே, திருவனந்தபுரத்திற்கு அருகில் அருவிப்புரத்தில் கோயில் கட்டி சவர்ணர்கள் மட்டுமே பிரதிஷ்டை செய்ய முடியும் என்ற கட்டுப்பாட்டை உடைத்தெறிந்தார். கி.பி. (பொ.ஆ) 1903-இல் நாராயண தர்மபரிபாலன யோகம் என்ற அமைப்பை நிறுவி இதன் மூலம் ஆன்மீகம், கல்வி, சமூகத்தொண்டு ஆகிய பணிகளைச் செய்துவந்தார்.

ஸ்ரீநாராயண கருவின் சமூகத் தொண்டுகள்:

- ❖ ஈழவ சமுதாயத்தில் காணப்படும் தீண்டாமை முறையை ஒழித்து, அனைத்து சமூகத்தையும் சமநிலைப்படுத்தப் பாடுபட்டார்.
- ❖ எண்ணற்ற கோயில்களைக் கட்டி, அனைத்து மக்களையும் வழிபடச் செய்தார்.
- ❖ சமுதாயப் பிரச்சினைகளான திருமணச் சடங்குகள், மதவழிபாட்டுமுறையை எதிர்த்துப் போராடினார். இவருடைய கருத்து – ஒரே சாதி, ஒரே சமயம், மனித குலத்திற்கு ஒரே கடவுள் என்பதாகும் (One caste one religion and one god for mankind).

வைகுண்டசாமிகள் கி.பி. (பொ.ஆ) 1809 – 1851

இவர் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சாமிதேப்பு என்ற ஊரில் பிறந்தவர். முடிகுடும்பெருமாள் என்றும் முத்துக்குட்டி என்றும் அழைக்கப்பட்டார். தமிழ் நாட்டில், சமயக் குறைபாடுகளைப் போக்கவும், சமூகத் தீமைகளை அகற்றவும் சமய சமூக சீர்திருத்த இயக்கத்தைத் தொடங்கி வைத்தார்.

வைகுண்ட சாமிகளின் கொள்கைகள்

- ❖ உருவ வழிபாடு கூடாது
- ❖ அன்னதானம் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- ❖ மக்கள் இளைப்பாறு நிழல் தரும் மரங்கள் நடவேண்டும்.
- ❖ உயிர் பலி கூடாது.
- ❖ உடலையும் உள்ளத்தையும் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும்.
- ❖ கூட்டு வழிபாடு செய்யவேண்டும் என்றார்.

அகிலத்திரட்டு அம்மானை என்ற நூல் வைகுண்ட சாமியின் வாழ்க்கை வரலாற்று பற்றிய நூல் ஆகும். இந்நூல் இவரது சீடர் இராமகோபால் என்பவரால் எழுதப்பட்டது.

அன்புநெறியைச் சமய அடிப்படையாகக் காட்டியவர். கொல்லாமையை வெளித் தோற்றமாக்கி, அன்புக் கொடி பிடித்தவர். இறை ஒருமைப்பாட்டைக் உருவாக்கி, உருவச்சிலை இல்லாவழிபாட்டை வகுத்தார். சமய சமரசம் காட்டி, சமய மூடநம்பிக்கைகளையும், சிறுதெய்வ வழிபாடுகளையும் அறிவுக்குப் பொருந்தாதச் செயல்களையும் நீக்கப்பாடுபட்டார். வழிபாட்டில் எளிமை, காணிக்கையிடுதலை ஒழித்தல், இசையையும் நறுமணப் பொருள்களையும் தவிர்த்தல், சந்தனமும், வெண்மண்ணும்

நிழல்தாங்கல்கள்:

நிழல்தாங்கல்கள் ஐயா வைகுண்டரின் கொள்கைகளைப் பரப்பும் இடங்களாகவும், சாதி, இனம் கடந்து சமயநல்லிணக்கத்தையும் மனித நேயத்தையும் வளர்க்கும் இடங்களாகவும் விளங்குகின்றன. இவை தருமசாலையாகவும் விளங்கிவருகின்றன.

பயன்படுத்தி வழிபடுதல் ஆகிய முறைகளைப் பின்பற்றினார். பக்தர்கள் தலைப்பாகையணிந்து செய்யும் தியான வழிபாட்டு நெறிமுறைகள், வைதீக முறையில் மாறுபட்டதாகும். ஆடம்பரம் தவிர்த்தும் அன்பு வழிகாட்டுவதும், பகிர்து உண்ணும் பண்பு போன்றனவற்றை வளர்த்தார்.

வைகுண்டசாமிகள் தோற்றுவித்த வழிபாட்டுத் தலங்கள் “நிழல்தாங்கல்கள்” என அழைக்கப்படுகின்றன.

மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றுபடுத்த துவையல் பந்தி தொடங்கப்பட்டது. எளிமையான வழிபாட்டு முறையும் கொல்லாமையம், புலால் உண்ணாமை, சிறுதெய்வவழிபாட்டுமுறை தவிர்த்தலும் புதிய மார்க்கத்துக்குப் பெருமை சேர்த்தன.

ஈஸ்வர சந்திர வித்யாசாகர் கி.பி. (பொ.ஆ) 1820 – 1891):

வங்காளத்தில் சமூக – சமய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர் ஈஸ்வர சந்திர வித்யாசாகர் ஆவார். 1820-இல் வங்காளத்தில் பிறந்தவர். இவர் எழுத்தாளர், தத்துவஞானி, கல்வியாளர் மற்றும் சீர்திருத்தவாதியாகத் திகழ்ந்தவர். பெண்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தப்பாடுபட்டவர். பொதுவாக வங்காளத்தில் வைதீக இந்துக் குடும்பத்தில் காணப்பட்ட சமூகக் கொடுமைகளை எதிர்த்தவர். 1856-இல் கொண்டு வரப்பட்ட விதவைகள் மறுமணச்சட்டத்திற்கு காரணமாயிருந்தவர். இவர் வங்க அகரவரிசையை மறு உருவாக்கம் செய்தார். இவர் புகழைப் போற்றும் விதமாக வங்காளத்தில் ஹீக்ளி பாலத்திற்கு வித்யாசாகர் பாலம் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது.

ஈஸ்வர சந்திர வித்யாசாகரும், மகாதேவ் ரானடேவும் விதவைகள் மறுமணத்திற்கு ஆதரவாக குரல் எழுப்பினர். இந்நிலையில் விதவைகள் மறுமணச்சட்டம் 1856-இல் டல்ஹௌசி பிரபுவால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு கானிங் பிரபு ஆட்சிக்காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இதன்படி, 1856 விதி எண் XV-ன் படி இந்து விதவைகள் மறுமணச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.

ஜோதிபா பூலே கி.பி. (பொ.ஆ) 1827 – 1890)

ஜோதிபாபூலே மராத்திய மாநிலத்தில் பூனாவில் பிறந்தவர். பூத்தொடுக்கும் குடும்பத்தில் பிறந்தமையால் பூலே என்று அழைக்கப்பட்டார். இவர் புத்வார் பீத் என்ற இடத்தில் பெண்கள் பள்ளியைத் தொடங்கினார். ஸ்காட்டிஷ் பள்ளியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்த பூலே விவசாயிகளுக்காக இரவு நேரப்பள்ளியைத் தொடங்கினார். அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் பொதுவான அனாதை

இல்லங்களைத் தோற்றுவித்தார். ஹண்டர் கல்விக் குழுவிடம் தாழ்த்தப்பட்டோருக்குக் கல்வி அளிக்கப்படவேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி அறிக்கை சமர்ப்பித்தார். 1873-இல் சத்தியயசோதக்சமாஜம் என்ற அமைப்பை தோற்றுவித்தார். இதற்கு உண்மை அறியும் சங்கம் என்று பொருள். இவ்வமைப்பின் முக்கிய நோக்கம் பெண்கல்வி, குழந்தைத் திருமணத்தைத் தடை செய்தல், விதவைகள் மறுமணம், அனாதைப் பாதுகாப்பு, அனைத்து மக்களுக்கும் சமஉரிமை பெறவும், மனித உரிமையைப் பாதுகாக்கவும், மக்களுக்கு சமூகநீதி கிடைக்க வழிசெய்வதே முக்கிய நோக்கமாகும்.

அயோத்திதாசப் பண்டிதர் கி.பி. (பொ.ஆ) 1845 – 1914:

நவீன இந்தியாவின் சீர்திருத்தவாதிகளுள் அயோத்தி தாசப்பண்டிதரும் ஒருவராவார். இவர் தமிழ் - பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர். இவருடைய இயற்பெயர் காத்தவராயன் என்பதாகும். அத்தைவத கோட்பாடுகளில் நம்பிக்கை கொண்டவர். வாழ்க்கையின் நடைமுறையில் உள்ள சம்பிரதாயங்களை எதிர்த்தவர். பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகளான அன்பு, கருணை, சகோதரத்துவம் போன்றவை சமூகத்தில் மலரப் பாடுபட்டார். 1907-இல் இராயப்பேட்டையைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு அன்றைய காலணா மதிப்பில் ஒரு பைசாத் தமிழன் என்ற செய்தித்தாளை வெளியிட்டார். இச்செய்தித்தாளில் பௌத்தக் கோட்பாடுகள், அரசின் செய்திகள், பெண்கல்வி, வானிலை, பண்டங்கள் விலை, விழிப்புணர்வுச் செய்திகள் போன்றவை வெளியிடப்பட்டன. பின் ஒரு பைசாத் தமிழன் செய்தித்தாள் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுத் தமிழன் என்ற பெயரோடு வெளிவந்தது. இச்செய்தித்தாள் பெண்கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாயிற்று.

கந்துகாரி வீரேசலிங்கம் கி.பி. (பொ.ஆ) 1848 – 1919

“தெலுங்கு மறுமலர்ச்சியின் இயக்கத்தின் தந்தை” என்று அழைக்கப்பட்டவர் இவர் 1848 - இல் ஆந்திராவில் உள்ள ராஜமுந்திரி என்ற இடத்தில் பிறந்தவர். இவர் சமூக சீர்திருத்தவாதி மற்றும் எழுத்தாளர் ஆவார். பெண்கல்வி, வரதட்சணை ஒழிப்பு, விதவைத் திருமணம் போன்றவற்றை ஆதரித்துச் சீர்திருத்தங்களைத் தொடங்கி வைத்தார். பெண்கல்வியை ஊக்குவிக்க 1876-இல் “விவேகவர்த்தினி” என்ற செய்தித்தாளைத் தொடங்கினார். 1874-இல் பொதுப்பள்ளியை நிறுவி சமூக முன்னேற்றம் அடையச் செய்தார். 1908-இல் ஹித்காரினி பள்ளியையும் தொடங்கினார். ஆந்திராவில் விதவைகள் திருமணத்தை 1881-இல் நடத்திவைத்தார்.

அயோத்திதாசப் பண்டிதர், வல்லக்காளத்தி அயோத்திதாசப் பண்டிதரிடம் (1836 – 1900) கல்விகற்றார். தமிழ், சித்த மருத்துவம், தத்துவம் ஆகியவை பயின்றார். தம் குருவின்மீது கொண்ட மதிப்பால் காத்தவராயன் என்ற தமது இயற்பெயரை அயோத்திதாசர் என மாற்றிக்கொண்டார்.

ஈ.வெ.ராமசாமி கி.பி. (பொ.ஆ) 1879 – 1973):

தந்தைப் பெரியார் என்று போற்றப்பட்ட ஈ.வெ.ராமசாமி 1879-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 17-இல் ஈரோட்டில் பிறந்தவர். குடியரசு, புரட்சி, விடுதலை போன்ற இதழ்கள் மூலம் தமது சுயமரியாதைக் கொள்கைகளை வெளியிட்டார்.

பெரியாரால் சுயமரியாதை இயக்கம் 1925-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்த இயக்கத்தின் மூலம் மூடப்பழக்கவழக்கங்களைச் சமூகத்திலிருந்து அகற்றுவது, தீண்டாமை, மூடநம்பிக்கைகள், பெண்களைத் தாழ்வாக கருதும் மனநிலை போன்றவற்றை எதிர்த்து குரல் கொடுத்தார். பெரியார் 1929 முதல் 1932 வரை மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலங்கை, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, கிரீஸ் போன்ற நாடுகளுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டு தம்முடைய சுயமரியாதைக் கொள்கைகளை விளக்கிக்கூறினார். இவருடைய சமுதாய பங்களிப்பைப் பாராட்டி யுனஸ்கோ (UNESCO) நிறுவனம் (1973) பெரியாரைப் “புத்துலக தொலைநோக்காளர்” தென்னிந்தியாவின் சாக்ரடீஸ் எனப் பாராட்டி விருது வழங்கியது.

பெரியாரின் முதலாவது சமுதாயப் போராட்டம் கேரளாவில் உள்ள வைக்கம் என்ற இடத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்பிற்காகத் திருவாங்கூர் மன்னருக்கு எதிராகப் போராடி வெற்றிகண்டார். கலப்புத் திருமணத்தையும் சீர்திருத்த திருமணத்தையும் ஆதரித்தார். பெயருக்குப் பின்னால் வரும் சாதியின் பெயரை ஒழிக்கப் பாடுபட்டார். பெரியார் தமது பகுத்தறிவு, சுயமரியாதைக் கருத்துகளைப் பரப்புவதற்காகத் தமிழகமெங்கும் நாடகங்கள், ஊர்வலங்கள், போராட்டங்கள் ஆகியவற்றை நடத்தினார். பெரியாரால் உருவாக்கப்பட்ட சுயமரியாதைத் திருமண முறை எல்லோராலும் போற்றப்பட்டது. சமூகநீதி, சமத்துவம், பெண்கல்வி, பெண்விடுதலை, வரதட்சணை ஒழிப்பு போன்றவற்றிற்காகப் போராடியுள்ளார். தேவதாசி முறையை எதிர்த்துப் போராடினார். சமூகத்தில் சமயத்துவம் காண விரும்பினார்.

சமூக சமயச் சீர்திருத்த இயக்கங்களின் விளைவுகள்:

- ❖ இந்திய நாட்டின் பாரம்பரியப் பெருமைகளை உலகறியச் செய்யும் வண்ணம் வேதநூல்களையும், வேதங்களையும், உபநிடதங்களையும், சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து தங்கள் மொழியில் மேலைநாட்டினர் மொழி பெயர்த்தனர். இது நம் நாட்டின் உயரிய பண்பாட்டை உலகறியச் செய்தது.
- ❖ இந்து சமயத்தில் நிலவிவந்த பல்வேறு சமூகத் தீமைகள், மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகள் போன்றவற்றை மகள் அறியத் தொடங்கினர். 19-ஆம் நூற்றாண்டில் நிலவிவந்த மிகக் கொடுமையான சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கத்திற்குத் தடைச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.
- ❖ ஆங்கிலேய ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட சமூகச் சட்டங்கள் மூலம் பெண்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்தது. எ.கா. பெண் சிகக் கொலை தடுப்புச் சட்டம், விதவைமறுமணச் சட்டம், பர்தா முறை ஒழிப்பு மற்றும் பெண்களின் திருமணவயதை உயர்த்த பல்வேறு சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. இதில் 1930-ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட சாரதாச் சட்டம் சமய சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கங்களுக்குக் கிடைத்த ஒட்டு மொத்த வெற்றியாகும்.
- ❖ நம்நாட்டு இலக்கிங்கள், கல்வெட்டுகள், நாணயங்கள் புதைபொருள் ஆய்வுகள் மூலம் கிடைத்த பொருள்களைக் கொண்டு மேலைநாட்டு வரலாற்றாசிரியர்கள் இந்திய வரலாற்றை ஆதாரங்களுடன் எழுதினார்கள். இவை நம்நாட்டின் பண்பாடுகள் உலகளவில் பரவ முக்கிய காரணமாக அமைந்தன.
- ❖ இந்திய நாட்டின் நுண்கலைகளான இசை, ஓவியம், சிற்பம், நாட்டியம், கட்டக்கலை ஆகியவற்றைச் சமூக, சமயச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் உலகறியச் செய்தன. நம் நாட்டின் நுண்கலைகள் மேலைநாட்டினர் மூலம் உலகளவில் பரவின.
- ❖ இந்தியர்கள் அறிவியல் ஆய்வுகளில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். ஆரியபட்டர் எழுதிய ஆரியபட்டியம் என்ற நூல் அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்கு வித்திட்டது.
- ❖ சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் போன்ற மனப்பான்மைக்குச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் வித்திட்டன. தனிமனிதச் சுதந்திரமின்மை, பிறப்பால் உயர்வு, தாழ்வு போன்ற சமூகப் பிரச்சனைகளை நீங்கின.
- ❖ இந்தியாவில் நடைபெற்று வந்த அறிவியல் ஆதாரமற்ற சமயச் சடங்குகளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் நீக்க சமூக-சமயச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் பாடுபட்டன.
- ❖ மொழித்துறையில் வியக்கத்தகு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. ஆங்கில இலக்கியத்தில் உள்ள புதினம், கவிதை, நாடகம் முதலானவை இந்திய மொழிகளில் மொழியாக்கம் பெயர்க்கப்பட்டன. ஆங்கில முறையில் பின்பற்றப்பட்ட விமர்சன முறை இந்திய மொழிகளில் எதிரொலித்தன. இலக்கியத்துறையில் உலகம் போற்றும் இலக்கிய மேதைகள் உருவாயினர்.
- ❖ 1835-இல் மெக்காலே கல்வி கொள்கை உருவாவதற்கும், 1854-இல் சார்லஸ் உட் கல்விக் கொள்கை உருவாவதற்கும் அதனால், நாடு முழுவதும் ஒரே மாதிரியான கல்விமுறை பரவலாவதற்கும் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் சமூக-சமயச் சீர்திருத்தவாதிகள் ஆங்கிலேயர்களுக்கு உதவினர். இதனால், மேற்கத்தியத் தத்துவங்களும், இலக்கியங்களும், அறிவியலும் தாய்நாட்டின் பழைமையான வரலாற்றையும் இந்தியர்கள் அறிந்தனர்.

- ❖ ஆங்கிலமொழி வளர்ச்சி பெற்றதைப் போன்று வட்டார மொழிகளும் வளர்ச்சி பெற்றன. வட்டார மொழிகளில் புதிய சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் பல இலக்கிங்கள் தோன்றின.
- ❖ விவேகானந்தரின் ஆன்மிகச் சிந்தனைகள், ஐரோப்பிய நாடுகளைக் கவர்ந்தன. இதன்காரணமாக சகோதரி நிவேதிதா இவருடைய சீடரானார்.
- ❖ இன்றைய இந்தியாவில் இந்தியர்களிடையே தேசிய உணர்வு, தாய்மொழி உணர்வு, சமய சகிப்புத்தன்மை, சமய சமத்துவத்திற்கான கோட்பாடுகள் போன்றவற்றை இந்தியர்கள் மனத்தில் விதைத்தது சமூக சமய சீர்திருத்த இயக்கங்களே ஆகும்.
- ❖ இன்றைய நாகரிக உலகில் மற்ற நாடுகளோடு பல்வேறு துறைகளில் இந்தியர்கள் உலக நாடுகளுக்குச் சமமாக அறிவிலும் ஆற்றலிலும் முன்னேற வழிவகுத்தது.
- ❖ தொழில் துறையில் புதிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு புதிய தொழிற்சாலைகளும், நூற்பாலைகளும் உருவாக்கப்பட்டன.
- ❖ தயானந்த சரஸ்வதியின் இந்தியா இந்தியருக்கே என்ற முழக்கம், தேசிய உணர்வு தோன்ற முக்கிய காரணமாக அமைந்தது.
- ❖ சுதந்திரப் போராட்டவீரர்களும், இலக்கியவாதிகளும் தோன்ற, இச்சீர்திருத்த இயக்கங்கள் காரணமாயிற்று.

நிறைவுரை:

19, 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட சமூக, சமயச் சீர்திருத்த இயக்கங்களால் இந்தியச் சமூகத்தில் மாபெரும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. சதி என்ற உடன்கட்டையேறுதல் குழந்தைத் திருமணம், பெண்சிசுக்கொலை, பலதாரமணம், பாலின வேறுபாடு, சாதி வேறுபாடு போன்ற சமூகக் கொடுமைகள் இச்சீர்திருத்த இயக்கங்களால் களையப்பட்டன. கி.பி. (பொ.ஆ) 1829-ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சதி என்ற உடன் கட்டையேறுதல் ஒழிப்புச் சட்டமும் கி.பி. (பொ.ஆ) 1856-ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட விதவைகள் மறுமணச் சட்டமும் இந்தியச் சமூக வரலாற்றில் புதிய அத்தியாயத்தை ஏற்படுத்தின. மேலை நாட்டுக் கல்வி, சமயம் தொடர்பான தெளிவான புரிதலை இந்திய மக்களுக்கு இச்சீர்திருத்த இயக்கங்கள் ஏற்படுத்தின. இராஜாராம் மோகன்ராய், சுவாமி தயானந்தர், வள்ளலார், விவேகானந்தர் போன்றோரின் சமயக் கோட்பாடுகள் மக்களின் வாழ்வியல் கோட்பாடுகளாயின. ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்து தேசிய உணர்வு மக்களுக்கு ஏற்பட இவ்வியக்கங்கள் காரணமாயின. இந்தியர்களிடையே கல்வியறிவு, அறிவியல் முறையில் அணுகும் மனப்பாங்கு போன்றவை ஏற்பட இவ்வியக்கங்கள் காரணமாக அமைந்தன. ஒன்றுபட்ட இந்தியா 20-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட, இந்தச் சமூக சமயச் சீர்திருத்த இயக்கங்களே முக்கிய காரணங்களாக அமைந்தன.

அலகு – 8

யோகம் உணர்த்தும் வாழ்வியல் நெறிகள்

நுழைவு வாயில்:

இயற்கையிலேயே மனிதனுக்கு இறைவனை நோக்கி உந்துதல் உள்ளது. அதனை நமது முன்னோர்களாகிய யோகிகளும், ஞானிகளும், முனிவர்களும் முறைப்படுத்தி, நமது பாரதத் திருநாட்டிற்கு மட்டுமல்லாது உலகத்திற்கே இறைநெறியில் வாழ அளித்திருக்கும் கொடைதான் யோகா. ஞானிகளும் யோகிகளும் முனிவர்களும் மனிதப் பிறவிப்பயனை, மக்கள் அடையும் நிலைகளை, யோக முறையில் வடிவமைத்துத் தந்துள்ளனர். யோகா என்பது, முனிவர்களுக்கும் ஞானிகளுக்கும் மட்டுமே உகந்தது என்ற கருத்து மாறித் தற்போது உலகிலுள்ள அனைத்து சமயத்தைச் சார்ந்த மக்களாலும் பின்பற்றப்படும் வாழ்வியல் கலையாக மிளிர்ந்துள்ளது.

யோகா – பொருள்:

யோகா என்ற சமஸ்கிருத சொல்லானது யுஜ் (YUJ) என்ற சொல்லிருந்து தோன்றி யோக் (YOKE) என்ற சொல்லாக மாறி இறுதியில் "யோகா" (Yoga) எனப் பெயர் பெற்றது. யுஜ் மற்றும் யோக் என்ற சொற்கள் "இணைத்தல்" என்று பொருள்படுகின்றன. இதில் இணைத்தல் என்பது,

- ❖ உடலையும் மனத்தையும் இணைத்தல் முதல் நிலை
- ❖ உடலையும் உயிரையும் இணைத்தல் இரண்டாம் நிலை
- ❖ உயிரையும் இறைவனையும் இணைத்தல் மூன்றாம் நிலை

"யோகா பொருள்"

பதஞ்சலி முனிவரின் கூற்றுப்படி யோகா என்பது, "யோகஹ சித்த விருத்தி நிரோதா" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதில் சித்த என்பது மனம்; விருத்தி என்பது மனச்சஞ்சலம்; நிரோதா என்பது கட்டுப்படுத்துதல். எனவே, யோகா என்பது மனம் மற்றும் மனச்சஞ்சலத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதாகும்.

யோகா வரலாறு மற்றும் வளர்ச்சி:

யோகா இந்தியாவின் தொன்மையான வாழ்வியல் கலை. இஃது அறிவியல், உடல்நலம், மனநலம் மற்றும் ஒழுக்க நெறிகளை உள்ளடக்கிக் கட்டுப்பாட்டுடன் அறத்தைப் பின்பற்றி வாழும் நெறிமுறைகளை விளக்குகிறது. பதஞ்சலி முனிவர் யோகா விளக்குகிறது. பதஞ்சலி முனிவர் யோகா வளர்ச்சியடைய அடித்தளம் அமைத்தார். எனவே, இவர் "நவீன யோகாவின் முன்னோடி" என அழைக்கப்படுகிறார். யோகக்கலை வல்லுநர்கள் யோகா வளர்ச்சியை நான்கு படிநிலைகளில் வகைப்படுத்தியுள்ளனர். அவை முறையே:

1. பதஞ்சலி காலத்திற்கு முன்பு யோகா
2. பதஞ்சலி கால யோகா
3. பதஞ்சலி காலத்திற்குப் பின்பு யோகா
4. இன்றைய உலகில் யோகா

பதஞ்சலி காலத்திற்கு முன்பு யோகா:

வரலாற்று ஆய்வின் அடிப்படையில், யோகா சுமார் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்தியாவில் தோன்றியது எனலாம். இக்காலக்கட்டத்தை பதஞ்சலி முனிவர் காலத்திற்கு முந்திய காலம் என்றும், இஃது இலக்கிய காலத்திற்கு முன்பான யோகா என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இக்காலத்திலிருந்து, வேதங்கள், உபநிடதங்கள், ஸ்மிருதி, பௌத்த சமயம், சமண சமயம், இதிகாசங்கள் மற்றும் புராணங்களிலிருந்து யோகா பற்றிய செய்திகள் அறியப்பட்டுள்ளன.

வேதங்கள்

ரிக்வேதம், யஜுர்வேதம், சாமவேதம் மற்றும் அதர்வண வேதம் போன்ற நான்கு வேதங்களிலும் யோகா என்ற வார்த்தை நேரடியாக பயன்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக, "தீரா" என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தீரா என்பதன் பொருள், "தன்னை உணர்ந்த நிலையாகும்" (Self realized state). மேலும், வேதங்களில் தியானம் செய்யும் நோக்கிலேயே யோகா விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் சூரியவணக்கம் அனுதின நிகழ்வாக இருந்தது. யஜுர் வேதத்தில் அனுலோமா, வயலோமா என்னும் மூச்சுப்பயிற்சி முறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

உபநிடதங்கள்:

உபநிடதங்களில் யோகா பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. இவற்றுள் தைத்திரிய உபநிடதத்தில் பஞ்சகோச கோட்பாடு யோகா என்பது, நோய்களைக் குணமாக்கும் முறையை குறிப்பிடுகிறது. கினோ உபநிடதம், ஈஸாவஸ்ய உபநிடதம், ஸ்வேதாசுவர உபநிடதம் போன்றவை ஆன்மாவின் பண்புகளையும், கதோபநிடதம் சமாதி அடையும் முறையையும் விளக்குகிறது.

ஸ்மிருதி:

வேதகாலங்களில் எழுதப்பட்ட சமய விதிகளின் தொகுப்பான ஸ்மிருதியில் ஒருவர் பின்பற்ற வேண்டிய ஒழுக்க நெறிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் வாழ்வியல் படிநிலைகளுடன் தியானம் மற்றும் ஆசனப் பயிற்சிகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

சமண சமயம்:

சமண சமயம், "மனம் மற்றும் உடல் ஆன்மாவை நோக்கிப் பயணிப்பது யோகா" என்று குறிப்பிடுகிறது.

பௌத்த சமயம்:

பௌத்த சமயத்தில் யோகா என்பது, தியானமுறைப் பயிற்சியாகும்.

- ❖ பாவனா (bhavana) என்பது, மன வளர்ச்சி தியானம்
- ❖ ஞானா/ தயானா என்பது மனத்தினை அமைதியாக வைத்திருக்கும் தியானம்

பாணினி:

பாணினி என்பவர் சமஸ்கிருத ஆசிரியர் ஆவார். இவர் தம் எழுதிய அஸ்தாத்யாயி என்ற நூலில் யோகா மேற்கொள்ளும் முறையையும் அவற்றின் பயன்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதிகாசங்கள்:

இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் போன்ற இதிகாசங்களில், யோகா பற்றி விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மகாபாரதத்தில் "நிரோத யோகம்" என்னும் யோக நெறியில் மனித ஆன்மா பரமாத்மாவுடன் இணைவது பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளது. இராமாயணத்தில் ஒழுக்க நெறிகளான யாமம், நியமம் மற்றும் தர்மம் போன்ற யோக நெறிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. யோகாவின் மிகச் சிறந்த புத்தகமான "யோகவசிஸ்தா" பராண காலத்தில் எழுதப்பட்டதாகும்.

பகவத் கீதை:

யோகா என்பது, "தவத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தது ஞான முறையைக் காட்டிலும் மேலானது; வேத தர்மங்களைக் காட்டிலும் சிறந்தது என்பது பகவத் கீதையின் கூற்றாகும்.

பதஞ்சலி கால யோக வளர்ச்சி:

வரலாற்று ஆய்வுகளின்படி கி.மு. (பொ.ஆ.மு) 500 முதல் கி.பி. (பொ.ஆ) 800 வரையுள்ள காலத்தைப் பதஞ்சலி யோகா வளர்ச்சி நிலை காலமாகக் கருதலாம். யோக வழிகளை மனித இனத்திற்குத் தந்தவர் "ஹிரண்யகர்பர்". அவற்றைச் சூத்திரங்களாக்கி வைத்தவர் மஹரிஷி பதஞ்சலி ஆவார். பதஞ்சலி முனிவர் ஆதிசேஷனின் அவதாரமாகக் கருதப்பட்டார். இவருடைய தந்தை அத்தரி முனிவர், தாய் கோணிகா ஆவார். அத்தரியின் பிள்ளை என்பதால் "ஆத்திரேயர்" என்றும், கோணிக்காவின் பிள்ளை என்பதால்

“கோணிகாபுத்திரர்” என்றும் அழைக்கப்பட்டார். பதஞ்சலி முனிவர் யோக முறைகளைச் சூத்திரங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். இவை பதஞ்சலி யோக சூத்திரங்களாகும். யோக சூத்திரா என்னும் யோக சாஸ்திரம் 196 சூத்திரங்களை உள்ளடக்கியது. இது நான்கு பெரும் அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. அவை முறையே,

1. சமாதி பாதம்
2. சாதன பாதம்
3. விபூதி பாதம்
4. கைவல்ய பாதம் என்பனவாகும்.

பதஞ்சலி யோக சூத்திரங்களின் விவரம்

அத்தியாயம் எண்	தலைப்பு	பொருள்	சூத்திரங்களின் எண்ணிக்கை
1.	சமாதி பாதம்	இயற்கைச் சூழ்நிலையில் தியானம் எவ்வாறு செய்வது என்பதை விளக்குகிறது.	51
2.	சாதன பாதம்	உடல் தூய்மை, மனத்தூய்மை மற்றும் ஐம்புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தும் முறைகளை விளக்குகிறது.	55
3.	விபூதி பாதம்	யோகாவின் பண்பு நலன்கள், மன ஒருங்கமைப்பு, தியானம் மேற்கொள்ளும் முறை, சூழ்நிலை தியானம் போன்றவற்றை விளக்குகிறது. மேலும் நம்மை மீறிய பேராற்றல் இருக்கும் திறன் (Super natural power) விளக்கப்பட்டுள்ளது.	56
4.	கைவல்ய பாதம்	ஆன்மாவில் முழு கவனம் செலுத்துதல் மற்றும் பல்வேறு வகையான யோக நிலைகளும் அவற்றின் விளக்கங்களும் இவற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன.	34

மேற்கண்ட பதஞ்சலியோக சூத்திரங்கள் எட்டுப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அவை அஷ்டாங்கயோகம் அல்லது ராஜயோகம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இன்றைய உலகில் யோகா:

யோகா பயிற்சியின் பயன்களை 1960- ஆம் ஆண்டுவரை, உலக மக்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. தற்போது, யோகா அனைத்து நாடுகளிலும் பிரபலமடைந்துள்ளது. உலகளவில் மக்களிடையே உடல் நலத்தின் முக்கியத்துவம், அமைதியான வாழ்க்கை, உடல்நலம் போன்றவற்றில் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு, அனைத்து மனிதர்களும் யோக முறைகளைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். அனைத்து நாடுகளிலும் யோகா பயிற்சி மையங்கள் அமைக்கப்பட்டு, யோகா பயிற்சியை மேற்கொள்கின்றனர்.

உலக அளவில் யோகா புகழ் பெறுவதற்கு காரணமான சுவாமி சித்தானந்தா, ஸ்ரீ கிருஷ்ணமாச்சாரியார். ஓஷோ, மகரிஷி, மகேஷ்யோகி, யோகி அரவிந்தா, ஸ்ரீ B.K.S. ஐயங்கார் மற்றும் வேதாத்திரி மகரிஷி போன்றவர்களது யோகா பணி சிறப்புமிக்கது.

நம் பாரதத் திருநாட்டில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஜூன் 21- ஆம் நாள் அதிக பகல் பொழுதும், குறைந்த இரவுப்பொழுதும் கொண்ட நாளாக உள்ளது. எனவே, உலக மக்களின் கவனத்தை இந்தியாவின் பால் ஈர்க்க, உலக நாடுகளின் ஐக்கிய நாடுகள் சபையிடம் (UNO) சர்வதேச யோகா நாளாக ஜூன் 21 – ஆம் நாளை அறிவிக்க வேண்டும் என்று இந்தியா வேண்டுகோளை வைத்தது. இந்தியாவின் வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, உலக யோகா தினம் 2015 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 21 – ஆம் நாள் முதல் உலகெங்கிலும் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

யோகாவின் பிரிவுகள் (Branches of Yoga):

யோக முறையில் பல்வேறு பிரிவுகள் இருந்தாலும், பக்தி யோகம், கர்ம யோகம், ஞான யோகம், ராஜயோகம் என நான்கு முறைகள் மட்டுமே முதன்மையானதாக கருதப்படுகின்றன.

1. பக்தி யோகம்:

பக்தி யோகம் என்பது நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் மேற்கொண்ட பக்தி நெறியாகும். எல்லாம் இறைவன் செயல். அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்பதை வெளிப்படுத்துவது பக்தி யோகமாகும். உலகில் உள்ள அனைத்துச் சமயங்களும் பக்தி யோகத்தையே வலியுறுத்துகின்றன. எல்லாச் சமயமும் சமமே. மனத்தை நன்னிலைக்குக் கொண்டு வருதலே சமயங்களின் நோக்கமாகும். சமுதாயத்தில் அமைதி வழியில் மனத்தை இறைவன்பால் ஈடுபடுத்த தோற்றுவிக்கப்பட்டவையே சமயங்களாகும்.

2. கர்ம யோகம்:

மனத்தை முழுவதுமாக ஈடுபடுத்திச் சமுதாயத்தில் தம் நிலைக்கு உகந்த கடமையைச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்துவதை, கர்மயோகம் என்று கூறுவர். ஒருவர் மேற்கொள்ளும் செயலில் தடைகள் ஏற்பட்டாலும் அவற்றைத் தகர்த்து, அச்செயலில் வெற்றி அடைவது கர்ம யோகத்தின் நோக்கமாகும்.

3. ஞான யோகம்:

பேரறிவு வெறுதலே பெரும் ஆற்றல் என்பது, ஞான யோகத்தின் மேன்மையைக் குறிப்பதாகும். ஞானயோகத்தின் கருப்பொருள், “அறிவே கடவுள்”. இதில் பல்வேறு நூல்களைக் கற்று, ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஏன், எதற்கு, எப்படி, எவ்வாறு என்று பல்வேறு கேள்விகளை எழுப்பி, ஆராய்ந்து பார்த்து, உண்மை நிலையை அறிந்து, தெளிந்து, உணரும் நிலையே, ஞான யோகம் எனப்படும்.

4. ராஜ யோகம்:

பதஞ்சலி முனிவர் யோக முறைகளை, யோக சூத்திரங்களின் அடிப்படையில் எட்டு நிலைகளாகப் பிரித்து, அவற்றை அஷ்டாங்கயோகம் என்னும் ராஜயோகமாக வெளிப்படுத்தினார்.

யோகாவின் எட்டு நிலைகள் (அஷ்டாங்க யோகம்):

5. 1. இயமம்
6. 2. நியமம்
7. 3. பிராணாயாமம்
8. 4. ஆசனம்
9. 5. பிரத்தியாகாரம்
10. 6. தாரணம்
11. 7. தியானம்
12. 8. சமாதி

திருமுலரின் திருமந்திரத்தில் அஷ்டாங்க யோகம்:

இமய நியமமே எண்ணிலா ஆதனம்
நறு முறுபிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம்
சயமிகு தாரண தியானம் சமாதி
அயமுறும் அட்டாங்கம் ஆவது மாமே.
(பாடல் எண் - 552)

பொருள்: இயமம், நியமம், அளவில்லா ஆசனம், நலமிக்க பிரணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், வெற்றிமிக்க தாரணி, தியானம், சமாதி ஆகிய எட்டும் யோக உறுப்புகள் ஆகும். இவையே அஷ்டாங்க யோகங்களாகும்.

இயமம்:

மனத்தில் உள்ள விரும்பத்தகாத எண்ணங்களை நீக்குவதற்கான வழிமுறைகளை இயமம் வெளிப்படுத்துகிறது. இது சமூகக் கடமைகளை வலியுறுத்தும் 5 வகையான பிரிவுகளைக் கொண்டது. அவை முறையே,

1. அஹிம்சை - வன்முறை இல்லாமை

2. சத்தியம்	- உண்மை
3. அஸ்தேயம்	- திருடாமை
4. பிரம்மச்சரியம்	- தன்னடக்கம்
5. அபரிக்ரஹம்	- அதிகபொருள்

சேர்க்காமல் மகிழ்ச்சியாக இருத்தல்.

திருமுலரின் கூற்று - இயமம்

கொல்லான் பொய்கூறான் களவிலான் எண்குணன்
நல்லான் அடக்கம் உடையான் நடுச்செய்ய
வல்லான் பகுந்துண்பான் மாசிலான் கள்காமம்
இல்லான் இயமத் திடைநின்றானே

(திருமந்திரம் - பாடல் எண் : 554)

பொருள்:

கொலைத் தொழில் செய்யாதவன், பொய் சொல்லாதவன், பிறர் பொருளைத் திருடும் எண்ணம் இல்லாதவன், எதையும் எண்ணிப்பார்த்து ஆராய்ந்தறியும் குணம் உடையவன், நல்ல பண்புகளை உடையவன், அடக்க உணர்வுடையவன், நடுநிலை தவறானது இருப்பவன், தானே உண்டு களிக்காது பிறர்க்கும் தந்து பகுத்துண்டு மகிழ்பவன், மன மாசு அகன்றவன், கள் குடிக்காதவன், பெண் பித்து இல்லாதவன் போன்ற பண்புகளையுடையவர்கள் தீயவை விலக்கிய நல்லதே செய்யும் மேலான தவ நெறியில் நிற்பவராவார்.

நியமம் என்பது அற்புதமான ஐந்து சொந்த கடமைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது.
அவை
லௌச்சனம் - தூய்மை
சந்தோசம் - திருப்பதி
தபஸ் - கண்டிப்பான எளிமை
ஸ்வாத்யாமம் - தன்னைப் பற்றிய எளிமை
ஈஸ்வரப் பரணி தாரம் - இறைவனிடத்தில் பக்தி
போன்ற கூற்றின் அடிப்படையில் மனம், மொழி, மெய் இம்மூன்றும் தூய்மை அடைவது திரிகரண சுத்தி ஆகும்.

நியமம்:

உடலால் மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டுப்பாட்டுச் செயல்களுக்கு நியமம் என்று பொருள்.

திருமுலரின் கூற்று - நியமம்

”தூய்மை அருள்ஊண் சுருக்கம் பொறைசெவ்வை
வாய்மை நிலைமை வளர்த்தலே மற்றுஇவை
காமம் களவு கொலைஎனக் காண்பவை
நேமி ஈர்ஐந்து நியமத்தன் ஆமே.

(திருமந்திரம் - பாடல் - 556)

பொருள்:

உள்ளத்தில் தூய்மையுடையவரே உண்மையான மனத்தூய்மை உடையவராவார். பிறர்பால் அருளுடையராகவும், மூன்று வேளையும் உண்ணாமல், குறைந்த உணவு உண்பதினால், எவ்வளவு இடர்கள் தோன்றினாலும் அவற்றைப் பொறுமையுடன் கையாள்பவராகவும், செம்மை உடையவராகவும், பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை, காமம், களவு, கொலை போன்றவற்றைத் தவிர்த்து வாழ்க்கையை நடத்துபவராக உள்ளவரே, நியமத்தின் ஆகின்றார்.

பிராணாயாமம்:

பிராணாயாமம் என்ற சொல் ”பிரணம்” மற்றும் ”அயமம்” என்ற இரண்டு சொற்களால் உருவானது. பிரணம் என்றால் ”உயிர் மூச்சு” என்றும் அயமம் என்றால் ”கட்டுப்படுத்துதல்” என்றும் பொருள்படும். எனவே பிராணாயாமம் என்பது, ”உயிர் மூச்சைக் கட்டுப்படுத்துதல்” என்று பொருள் படுகிறது.

சுவாசக்காற்றை ஒழுங்குபடுத்துவதே பிராணாயாமப் பயிற்சியின் நோக்கமாகும். முகத்திற்கு வசீகரமும், மனத்திற்குத் திறனும், உடலுக்கு உணவை ஏற்றுக் கொள்ளும் சீரண சக்தியும் காற்றால் தான் ஏற்படுகிறது.

ஏறுதல் பூரகம் ஈரெட்டு வாமத்தால்
ஆறுதல் கும்பகம் அறுபத்தி நாலதில்
ஊறுதல் முப்பத் திரண்டதில் ரேசகம்
மாறுதல் ஒன்றின்கண் வஞ்சகம் ஆமே.

(திருமந்திரம் - பாடல் - 568)

பொருள்:

இடப்பக்க நாசி வழியே வந்துபோகும் காற்றானது, இடகலை எனப்படும். வலது நாசி வழியே செல்லும் காற்று பிங்கலை எனப்படும். உள்ளுக்கு இழுத்தலை பூரகம் என்றும் வெளியிடும் மூச்சை ரேசகம் என்றும் மூச்சை உள்ளிழுத்து நிறுத்தலை கும்பகம் என்றும் திருமூலர் கூறுகிறார்.

- ❖ **சுழிமுனை:** பிங்கலையும் இடகலையும் சமமாக ஓடுவதற்குச் சுழிமுனை என்று பெயர்.
- ❖ **சுழிமுனை சுவாசம்:** இடப்பக்க மூச்சும், வலப்பக்க மூச்சும் ஒன்று சேர்ந்து இரண்டு பக்கத்திலும் சமமாக மூச்சு உள்ளே செல்வதற்குச் சுழிமுனை சுவாசம் என்று பெயர்.
- ❖ **அந்தரக்கும்பகம்:** உள்ளிழுத்த சுவாசத்தை நிறுத்துதல்
- ❖ **பாகிரகும்பகம் அல்லது குன்யகம்:** சுவாசத்தை வெளியிட்டு நிறுத்துதல்.

1. பிராணாயாமப் பயிற்சி முறைகள்:

இயற்கையான சுவாசம் (Natural breathing)

- ❖ கால்களை மடக்கி முதுகு தண்டுவடத்தை நேராக வைத்துத் தளர்வாக அமர வேண்டும்.
- ❖ இயற்கையான மற்றும் தன்னிச்சையான சுவாசத்தை உற்றுநோக்குதல் வேண்டும்.
- ❖ சீரான சுவாசத்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு பெறுதல் வேண்டும்.
- ❖ உள்சுவாசம் மற்றும் வெளிசுவாசத்தை உணர்தல் வேண்டும்.
- ❖ மூச்சைக் கட்டுப்படுத்தாமல் மூக்கின் துவாரத்தின் வழியாகச் செல்லும் உள் சுவாசக் காற்றானது குளிர்ச்சியாகவும், வெளிசுவாச காற்றானது வெப்பமானதாக இருக்கிறதா என உணர்தல் வேண்டும்.

நாநாடிசோதனா பிரணயாமா (Nadi Shodhana Pranayama) :

1. தயாரிப்பு பயிற்சி - 1

- ❖ பத்மாசன நிலையில் அமர்ந்து முதுகுத் தண்டுவடம் மற்றும் தலைப்பகுதியை நேராக வைக்க வேண்டும்.
- ❖ சில மணித்துளிகள் உள்மூச்சு மற்றும் வெளிமூச்சினை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- ❖ வலது கையின் கட்டை விரலை வலது நாசி துவாரத்தை அடைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- ❖ இடது நாசித்துவாரத்தின் மூலம் உள்மூச்சு மற்றும் வெளி மூச்சை எடுத்து விட வேண்டும்.
- ❖ ஐந்து சுவாசம் நிறைவு பெற்ற பிறகு, வலதுக் கையின் கட்டை விரலை எடுத்துவிட்டு வலக் கையின் மோதிர விரலின் மூலம் இடது நாசித்துவாரத்தை மூடுதல் வேண்டும்.

- ❖ வலது நாசித்துவாரத்தின் மூலம் உள் மூச்சு மற்றும் வெளிமூச்சு எடுக்க வேண்டும்.
- ❖ வலக் கையைத் தளர்த்த வேண்டும். இஃது ஒரு சுற்று. இதைப் போன்று குறைந்தது மூன்று சுற்றுகள் இப்பயிற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

2. நாடிசோதனா இரண்டு பக்க சுவாசப்பயிற்சி (Alternate Nostril Breathing):

- ❖ இப்பயிற்சியின் மூலம் உள்சுவாசம் மற்றும் வெளி சுவாசத்தின் அளவைக் கட்டுப்படுத்துதல்.
- ❖ வலது நாசி துவாரத்தை வலதுக்கை கட்டைவிரலின் மூலம் அடைத்து இடது நாசித் துவாரத்தின் மூலம் உள் சுவாசத்தை மேற்கொள்ளும்போது 1, 2,3, 4 என்ற எண்ணிக்கை நிறைவு பெறும் போது உள் சுவாசம் நிறைவு பெறுகிறது.
- ❖ இடப்பக்க நாசித்துவாரத்தை மோதிரவிரலால் அடைத்து, வலப் பக்க நாசித்துவாரத்திலிருந்து கட்டைவிரலை எடுத்து 1, 2, 3, 4 என்ற எண்ணிக்கைக்கு வெளி சுவாசம் நிறைவு பெறுகிறது.
- ❖ உள் சுவாசமும் வெளி சுவாசமும் சமமாக அமைந்திருக்க வேண்டும் இஃது ஒரு சுழற்சி இதே போன்று குறைந்தது மூன்று முறை இப்பயிற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

3. நாடி சோதனா அந்தரக் கும்பகம் (உள் சுவாசத்தைத் தக்க வைத்தல்)

- ❖ வலது நாசியை அடைத்து, இடது நாசியின் மூலம் 5 எண்ணிக்கைக்கு மெதுவாக உள்சுவாசத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- ❖ உள்சுவாசம் நிறைவு பெறும்போது, இரண்டு நாசித் துவாரங்களையும் அடைத்துச் சுவாசித்த காற்றினை நுரையீரலில் 5 எண்ணிக்கை அளவிற்குத் தக்க வைக்க வேண்டும்.
- ❖ வலது நாசி துவாரத்தைத் திறந்து, மெதுவான ஓர் உள்சுவாசத்தை மேற்கொண்ட பிற 5 எண்ணிக்கைக்குச் சீராக மெதுவாக வெளிக் கவாசத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- ❖ வெளிக் கவாசம் நிறைவு பெறும்போது, இடது நாசி துவாரத்தை அடைத்து, உடனடியாக உள் சுவாசத்தை வலது நாசி துவாரத்தின் மூலம் 5 எண்ணிக்கைக்கு மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- ❖ இரண்டு நாசி துவாரத்தையும் அடைத்து உள் சுவாசத்தை 5 எண்ணிக்கைக்குத் தக்க வைக்க வேண்டும்.
- ❖ இடது நாசி துவாரத்தைத் திறந்து ஓர் உள்சுவாசத்தை மெதுவாக எடுத்து, வெளி சுவாசத்தினைச் சீராக 5 எண்ணிக்கைக்கு வெளியே விடவேண்டும். இஃது ஒரு சுழற்சியாகும்.
- ❖ இதேபோல் 3 சுழற்சிகளை இப்பயிற்சியினை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

4. நாடிசோதனா அந்தர மற்றும் பாகிரக கும்பகம்

- ❖ வலது நாசித்துவாரத்தை அடைத்து, இடது நாசித்துவாரத்தின் மூலம் உள்மூச்சு எடுத்தல் வேண்டும்.
- ❖ உள்சுவாசம் நிறைவு பெற்றபிறகு, இரண்டு நாசித்துவாரத்தையும் அடைத்து, ஐந்து எண்ணிக்கைக்கு உள்சுவாசத்தை நிலை நிறுத்துதல் வேண்டும்.
- ❖ வலது நாசித் துவாரத்தின் மூலம் வெளி சுவாசத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். வெளி சுவாசம் முழுவதுமாக நிறைவு பெற்றபிறகு இரண்டு நாசித்துவாரத்தையும் ஐந்து எண்ணிக்கைக்கு மூடவிட வேண்டும்.
- ❖ வலது நாசித் துவாரத்தில் ஒரு வெளிக் கவாசத்தை நிறைவேற்றியவுடன் உள்சுவாசத்தை ஐந்து எண்ணிக்கைக்கு சீராக வைக்க வேண்டும். இரண்டு நாசித் துவாரத்தையும் மூடி, ஐந்து எண்ணிக்கைக்கு உள் சுவாசத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டும்.
- ❖ வெளி சுவாசத்தை இடது நாசித் துவாரத்தின் மூலம் ஐந்து எண்ணிக்கைக்கு சீராக வெளியிட்டு, இரண்டு நாசித்துவாரத்தையும் மூடி, ஐந்து எண்ணிக்கைக்கு வெளிக் கவாசம் நிறுத்தப்பட வேண்டும். இஃது ஒரு சுற்றாகும்.
- ❖ இதேபோல் குறைந்தது மூன்று சுற்று பயிற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சீத்தலி பிராணாயாமம் (Sheetali Pranayama):

- ❖ கால்களை மடக்கி, பத்மாசன நிலையில் அமர்ந்து, உடலைத் தளர்வாக வைக்க வேண்டும்.
- ❖ நாக்கைக் கூடுமான வரையில் வெளியே நீட்ட வேண்டும்.
- ❖ நாக்கின் இரண்டு பகுதியையும் சுழற்றி, ஒரு குழாய்போல் வைக்க வேண்டும்.
- ❖ குழாய் போல் வைத்த நாக்கின் மூலம், உள்சுவாசத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்
- ❖ உள்சுவாசம் நிறைவுற்ற பிறகு, நாக்கை வாயினுள் கொண்டுவந்து, வாயை மூடி, வெளி சுவாசத்தை மூக்கின் வழியே வெளிவிட வேண்டும்.
- ❖ இ.து உடலுக்கு குளிர்ச்சி ஏற்படுத்துகின்ற பிராணாயாமம். இதில் நாக்கு மற்றும் வாயின் மூலம் உள் சுவாசம் மேற்கொள்கின்ற பொழுது, குளிர்ந்த காற்று நாக்கு மற்றும் வாய்ப் பகுதி மூலம் செல்வதை உணரலாம்.

சீதகரி பிரணாயாமா (Seetkari Pranayama) (“ஸ்ஸ்” என்ற ஓசையுடன் பயிற்சி செய்யவும்):

- ❖ உடலைத் தளர்வாக வைத்துக் கால்களை மடக்கிப் பத்மாசன நிலையில் அமர வேண்டும்.
- ❖ மேல்பற்கள், கீழ்ப்பற்களை இலகுவாக இணைக்கவும். நாக்கைப் பின்புறம் மடித்து, நாக்கின் நுனியால் வாயின் உட்பகுதியில் உள்ள மேல் அண்ணத்தை தொட வேண்டும்.
- ❖ பற்களுக்கு இடையே மெதுவாக நீண்ட மூச்சை ஸ்ஸ் என்ற ஓசையுடன் உள் இழுக்கவும் வேண்டும்.
- ❖ உள் மூச்சு நிறைவு பெற்ற பிறகு, வாயை மூடி நாக்கை மேலண்ணலத்தில் இருந்து எடுத்து, மெதுவாகச் சுவாசத்தை மூக்கின் மூலம் வெளிவிட வேண்டும்.
- ❖ இ.து ஒரு சுழற்சி, இதே போல் குறைந்தது ஐந்து சுழற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பிரம்மா பிராணாயாமா (Bhramari Pranayama):

- ❖ பத்மாசன நிலையில் அமரவும். முதுகு தண்டுவடம், கழுத்துப்பகுதி நேராக இருக்க வேண்டும். தாடைகள் தளர்வாக இருத்தல் வேண்டும்.
- ❖ இரண்டு கைகளையும் பக்கவாட்டில் உயர்த்தி, இரண்டு முட்டிகளையும் மடக்கி, இரண்டு ஆள்காட்டி விரல்களை மடக்கி, காது துவாரத்தின் நடுமடலை மூட வேண்டும்.
- ❖ மூக்கின் வழியாக நீண்ட நெடுமூச்சை எடுத்து வெளிமூச்சினை மெதுவாகக் கட்டுப்படுத்தித் தேனீ ஒலி எழுப்புவதைப் போல மெதுவாக வெளி மூச்சை விட வேண்டும் ஒரு சுற்று ஆகும். இதைப்போல் குறைந்தது மூன்று சுற்று மேற்கொள்ள வேண்டும்.

திருமூலரின் கூற்று : ஆசனம்:

வருந்தித் தவம்செய்து வானவர் கோவாய்த்
திருந்து அமராபதிச் செல்வன் இவன்னத்
தருந்தண் முழுவம் குழலும் இயம்ப
இருத்தின்பம் எய்துவர் ஈசன் அருளே.

(திருமந்திரம் - பாடல் : 634)

பொருள்:

ஆசனங்களை வருத்தித் தவம் செய்து இதனால் இவ்வாசன பயிற்சியுடையவன் தேவர்களின் தலைவன் எனக் கூறும் வண்ணம், அரிய இனிய மத்தள ஒலியும், புல்லாங்குழல் ஒலியும் இசைக்க இறைவன் அருளால் இன்பம் அடைவான்.

ஆசனம்:

ஆசனம் என்கின்ற சமஸ்கிருத சொல்லுக்கு “அமர்தல்” அல்லது “உட்காருதல்” என்றும் உடலைப் பல்வேறு நிலைகளில் இருத்துதல் என்றும் பொருள். எனவே, யோகாசனம் என்பது, உடலைப் பல்வேறு நிலைகளில் குனிந்து, வைளந்து, நீட்டி, மடித்து, மடக்கிச் சுவாசத்தை முறையாகப் பின்பற்றி, மேற்கொள்ளும் உடற்பயிற்சியேயாகும். இதில் உடலை குறிப்பிட்ட தோரணையில் வைத்து மனத்திற்கும் உடலுக்கும் உறுதித்தன்மை கொண்டு வருவதாகும்.

1. அமர்ந்த நிலை ஆசனங்கள்:

பத்மாசனம்

பொருள்: பத்மாசனம் என்ற சொல், “பத்மா” என்ற சமற்கிருதச் சொல்லிருந்து உருவானது. பத்மா என்பது, தாமரை என்று பொருள் தரும். பத்மாசனம் என்பது உடல் தாமரை வடிவில் (Lotus pose) நிலைநிறுத்தி மேற்கொள்ளும் ஆசனமாகும். இது, “கமலாசனம்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இந்தியப் பண்பாடும் சுற்றுச் சூழலும்

நுழைவு வாயில்:

நாம் வாழும் உலகமானது, பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையால் உருவானது. மேலும், இவ்வுலகிலுள்ள உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற பொருள்கள் அனைத்திலுமே பஞ்சபூதங்கள் நிறைந்துள்ளன. எனவே, இவை இல்லாத உலகை நம்மால் காண இயலாது.

உலகத் தோற்றம்:

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐவகை இயற்கைப் பொருள்களைக் கெண்டு இவ்வுலகம் தோன்றியது என்ற கருத்தைத் தொல்காப்பியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“நிலம், நீர், தீ, வளி, விசும்போடு ஐந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம்”.

என்று உலகத் தோற்றம் பற்றி அறிவியல் அடிப்படையில் கூறியுள்ளார்.

பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையே இவ்வுலக உருவாக்கம் என இந்தியத் தத்துவங்களும் வலியுறுத்தியுள்ளன.

பகுத்தறிவுள்ள மனித சமுதாயம், பஞ்சபூதங்களுக்கும் உலகிலுள்ள மற்ற உயிரினங்களுக்கும் பாதிப்பு ஏற்படுத்தாத வகையில், அவற்றைப் புனிதமாக மதித்துப் போற்றி பாதுகாக்க வேண்டும் என்று இந்தியப்பண்பாடானது வலியுறுத்துகிறது. சுற்றுச்சூழலின் அங்கங்களாக இருக்கின்ற பரந்த விரிந்த காடுகள், வானளாவிய மலைகள், குன்றுகள், பல்வேறு வகையான மரங்கள், தாவரங்கள் செடிகொடிகள், கடல்கள், ஆறுகள், நீர்நிலைகள், புல்வெளிகள், மலர்கள், விலங்குகள், பறவைகள், பூச்சி இனங்கள் என இவை அனைத்தையுமே இந்தியப்பண்பாடானது இறைவனோடு இணைத்து புனிதமாக வணங்குகிறது. இதன்மூலம் இந்தியப்பண்பாடானது இயல்பாகவே சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பிற்கு அடிப்படையாக விளங்குகிறது என்பது தெளிவாகிறது.

சுற்றுச்சூழல்:

“ஆய்காஸ்” என்ற கிரேக்கச் சொல் “வீடு” எனப் பொருள்படும். “லோகாஸ்” என்ற கிரேக்கச் சொல் “கற்றல்” எனப் பொருள்படும். ஆய்காஸ், லோகாஸ் என்ற இவ்விரு சொல்லும் இணைந்து “யிகோலஜி (Ecology) என்ற சொல் உருவானது. உயிருள்ளவையும், (Biotic) உயிரற்றவையும் (Abiotic) அடங்கிய இயற்கையின் தொகுப்பிற்கு சூழ்மண்டலம் அல்லது சூழ்நிலைத் தொகுப்பு (Ecosystems) என்று பெயர்.

மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவை சுவாசிப்பதற்குத் தூயகாற்று, பருகுவதற்குத் தூய்மையான நீர், ஊட்டச்சத்துமிக்க உணவு போன்றவையாகும். இவை அனைத்தையும் கொண்டதே தூய்மையான சுற்றுச்சூழலாகும்.

சுற்றுச்சூழல் கல்வி விளக்கம்:

சுற்றுச்சூழல் கல்வி என்பது, “சூழ்நிலையியல்” (Ecology) என்ற அறிவியல் பிரிவாகும். சுற்றுச்சூழல் கல்வி, தனிநபருக்கும் மனிதச் சமுதாயத்திற்கும் சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகிறது. இஃது இயற்பியல், பண்பாட்டுச் சூழ்நிலை பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதோடு, இயற்கையான வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்புடையது என்பதையும் உணரச்செய்கிறது.

மலை, நதி, கடல், சூரியன், ஆகாயம், காற்று, விலங்கினங்கள் முதலியவற்றைப் பற்றி அறிவதும், இவற்றில் மனிதனின் பங்கினைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதும் சுற்றுச்சூழல் கல்வியாகும். அதாவது, இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதே சுற்றுச் சூழல் கல்வியாகும்.

சுற்றுச்சூழல் கல்வியின் தேவை:

சுற்றுச்சூழலானது பஞ்சபூதங்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பது நாம் அறிந்ததே. இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றில் ஏற்படும் மாற்றம், ஏனைய அமைப்புகளின் சமநிலையைப் பாதிக்கிறது. மாறிவரும் சுற்றுச்சூழல், பிற உயிரினங்களை மட்டுமின்றி, மனிதனையும் ஒவ்வொரு நாட்டையும் பாதிக்கிறது. மக்கட்தொகை பெருக்கம், இயற்கை வளங்கள் குறைதல் போன்ற அனைத்தும் சுற்றுச்சூழலுக்குக்கேடு

விளைவிப்பவையாகும். எனவே, சுற்றுச்சூழல் கல்வி அளித்தல், விழிப்புணர்வூட்டுதல் முதலியவை தற்காலத்தின் இன்றியமையாத தேவையாகும்.

இந்தியாவின் சுற்றுச்சூழல்:

இந்தியாவின் சுற்றுச்சூழல் அம்சங்களே பண்பாட்டைத் தீர்மானிக்கின்றன. மலைகள், காடுகள், நதிகள், கடல்கள் போன்ற சுற்றுச்சூழலின் உட்கூறுகளுக்கும் இந்தியப் பண்பாட்டிற்கும் நெருங்கியத் தொடர்புள்ளது. இதன் அடிப்படையில், இந்தியாவின் தென்பகுதி மிதவெப்பமண்டலப் பகுதியாகவும், வட பகுதி வெப்பமண்டலப் பகுதியாகவும் விளங்குகிறது. நமது நாட்டின் இயற்கைப் பிரிவுகள் சிந்துகங்கைச் சமவெளி, தக்காணப் பீடபூமி, கடற்கரைச் சமவெளிகள் என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

சிந்துகங்கைச் சமவெளிகள், பழையமையான வட இந்தியப் பண்பாட்டின் மையமாகத் திகழ்கின்றன. சிந்துவெளி நாகரிகம், சிந்து மற்றும் அதன் துணை நதிகளான ஜீலம், சீனாப், ராவி, பியாஸ், சட்லெஜ், சரஸ்வதி ஆகியவற்றின் பகுதிகளில் தோன்றிப் பரவியது. சுற்றுச்சூழலுக்கு மிகுந்த முதன்மை தந்த சிந்துவெளி மக்கள், மூடப்பட்ட பாதாள சாக்கடை, நேரான, வரிசையான சாலைகள், வீடுகள் போன்றவற்றிற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்தனர். வேதகால மக்களும் கங்கை நதி, அதன் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பிற்கு முக்கியத்துவம் தந்தனர்.

மௌரியர்கள் காலத்தில் கௌடில்யர் எழுதிய “அர்த்தசாஸ்திரம்” என்ற நூல் வனவளம், வனவளத்தின் தேவை, அவற்றைப் பாதுகாப்பதன் அவசியம் போன்றவற்றைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது. மாமன்னர் அசோகரின் கல்வெட்டுகளில் வனங்கள், அவற்றைப் பாதுகாக்கும் முறைகள், பாதுகாப்பதின் தேவை முதலியன குறித்த செய்திகள் காணப்படுகின்றன. கி.பி. (பொ.ஆ) 5ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட “யக்ஞவால்கிய ஸ்மிருதி” மரங்களை வெட்டுதல், தண்டனைக்குரிய குற்றம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

கங்கைநதி:

கங்கைநதி இமயமலையிலுள்ள கங்கோத்திரியில் பனியாறாக உருவாகிறது. இந்நதி, வங்கதேசத்தில் பத்மாநதி என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது, வேதகாலப் பண்பாட்டின் மையமாக விளங்குகிறது. இந்த நதி சிவபெருமானின் சடாமுடியிலிருந்து தோன்றியதாகப் புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளதால், சிவனைக் கங்காதரர் என்று அழைக்கின்றனர்.

தமிழர் பண்பாடும் சுற்றுச்சூழலும்:

சங்ககாலத் தமிழகத்தின் தலைசிறந்த புலவர்களில் ஒருவரான கபிலர், இயற்கையின் அம்சங்களான காற்று, நீர், வானம், வனங்கள் போன்றவற்றைப் போற்றியுள்ளார். சங்ககாலத் தமிழக மக்கள், சுற்றுச்சூழலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தந்தனர். ஐவகை நிலங்களைப் பிரித்து, அவற்றின் சுற்றுச்சூழல், புவியியல் கூறுகள் அடிப்படையில் தமது பண்பாட்டை வரையறுத்தனர். இதனடிப்படையில், மலையும் மலைசார்ந்த இடமும் குறிஞ்சி என்றழைக்கப்பட்டது. காடும், காடுசார்ந்த இடம் முல்லை என்றழைக்கப்பட்டது. வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் மருதம் என்றும், கடலும் கடல்சார்ந்த இடமும் நெய்தல் என்றும், மணலும் மணல் சார்ந்த இடம் பாலை என்றும் அழைக்கப்பட்டன. சங்ககால மன்னர்களான மூவேந்தர்கள் சுற்றுச் சூழலின் அம்சங்களான நதிகள், கடல்கள், மலைகள், வனங்கள் போன்றவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு முதன்மையளித்ததுடன், அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்குத் தனிப்படைகளையும் வைத்திருந்தனர்.

நீர்ப்பாசனத்தின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்த சங்ககாலச் சோழ மன்னனான கரிகால் வளவன், கல்லணையைக் கட்டி, நீரைச் சேமித்து, வேளாண்மையைச் பெருக்கினான்.

சுற்றுச்சூழலின் அம்சங்களான மலைகளிலிருந்து ஏராளமான பயன்கள் மக்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. மலைப்பாறைகளே அக்காலத்தில் கோயில்கள், அரண்மனைகள், கட்டடங்கள் போன்றவை கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. காடுகளிலிருந்து கிடைத்த மூலிகைகள் நோய் தீர்க்கப் பயன்பட்டன.

நீண்ட கடற்கரையைக் கொண்டிருக்கும் இந்தியாவில் கடல், கடலியல் வளங்கள் ஆகியவற்றின் பாதுகாப்பிற்குப் பழங்கால மக்கள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளித்தனர். அக்கால அயல்நாட்டு வாணிகம், கடல்வழியே நடைபெற்றது. கிரேக்கம், ரோம், சாவகத்தீவு, ஈழம் உள்ளிட்ட பல நாடுகளுடன் சாங்காலத் தமிழர், கடல்வழியே வாணிகம் செய்தனர். கடற்கரைச் சமவெளிப்பகுதியின் தொழில்களான முத்துக்குளித்தல், மீன் பிடித்தல் போன்றவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்ததை நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இடைக்காலத்தில் வாழ்ந்த சித்தர்கள், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், பக்தி இயக்க ஞானிகள் போன்றோர் சுற்றுச்சூழலுக்கும் அதன் பாதுகாப்பிற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளனர். இவர்கள், தமது பாடல்களில் இயற்கை அம்சங்களான சுற்றுச்சூழல் கூறுகளைப் பஞ்சபூதத்துடனும் இறைவனுடனும் ஒப்பிட்டுப் பாடிப் போற்றியுள்ளனர். கோயில் தூய்மைப்பணி என்ற அடிப்படையில், கோயில்களைத் தூய்மைப்படுத்தியதுடன் அதன் சுற்றுப்புறத்தையும் மிகவும் தூய்மையாக வைத்திருந்தனர். அதன் மூலம், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பிற்கு இவர்களின் பங்கு அளப்பரியது எனலாம்.

ஐரோப்பியர், இந்தியாவை ஆட்சி செய்த காலத்திலும் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்கப் பல்வேறு சட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. இப்பகுதிகளில் மக்கள் கொண்டாடும் விழாக்கள், அன்று முதல் இன்று வரை சுற்றுச்சூழலுக்கும், இந்தியப் பண்பாட்டிற்குமுள்ள மேன்மையை வலியுறுத்துகின்றன.

சுற்றுச்சூழலின் முக்கிய அம்சமான நதிகள், மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் ஒன்றான நீரை வழங்குகின்றன. இந்நீரே, உயிர்கள் உயிர்வாழ இன்றியமையாத தேவையாக விளங்குகிறது. வேளாண்மை, கட்டடம் கட்டும் தொழில் உள்ளிட்ட பல தொழில்களுக்கு நதிகளின் நீரே ஆதாரமாகத் திகழ்கிறது. ஆகவேதான், அந்நதிகளை மக்கள் தாயாகப் போற்றும் பண்பாட்டை இன்றுவரை கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். அதன் அடிப்படையிலேயே பெரும்பாலான நதிகளுக்குச் சிந்து, கங்கை, நர்மதை, காவிரி போன்ற பெண்களின் பெயரே சூட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு நதிகளே பண்பாட்டின் மையமாகத் திகழ்கின்றன.

இந்திய மலைகள்:

பரந்து விரிந்த மலைத்தொடர்களே நமது நாட்டின் பருவநிலையைத் தீர்மானிக்கின்றன. இமயமலைத் தொடர், ஆரவல்லி மலைத்தொடர், விந்திய சாத்தூரா மலைத்தொடர், மேற்குத்தொடர்ச்சி மலைகள், கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் போன்றவை நமது நாட்டில் உள்ளன. ஜம்மு காஷ்மீர், இமாச்சலப் பிரதேசம், உத்தரகாண்ட், சிக்கிம், மேற்கு வங்காளம், அருணாச்சலப் பிரதேசம், மகாராஷ்டிரா, நாகலாந்து, மேகலாயா, கர்நாடகா, தமிழ்நாடு, கேரளா, ஆந்திரா ஆகிய மாநிலங்களில் மேற்குறிப்பிட்ட மலைத்தொடர்கள் உள்ளன.

மலைகள் இந்தியப் பண்பாட்டில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. மலைவாழ் மக்களின் உணவு, உடை, உறைவிடம், பயன்படுத்தும் கருவிகள், கொண்டாடும் விழாக்கள் போன்றவை நமது நாட்டின் தொன்மையான பண்பாட்டை எடுத்தியம்புகின்றன. மலைவாழ் மக்கள் பயன்படுத்தும் தேன், பழங்கள், அரிசி போன்றவற்றாலான உணவுகள் நோய் தீர்க்கும் தன்மை கொண்டவை. மேலும், ஆதிகால மலைவாழ் மக்கள் ஈட்டி, வேல், வில், அம்பு ஆகியவற்றை ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்தினர். அவற்றைக்கொண்டு, விலங்குகளை வேட்டையாடி, அவற்றின் இறைச்சியை உண்டனர்.

குளிக்காலத்திலும் கோடைகாலத்திலும் அவர்கள் அணிந்த உடைகள், இவ்வாடைகள் காலநிலைக்கேற்றவாறு அமைந்திருந்தன. அவர்களின் வீடுகள் மரத்தால் உருவாக்கப்பட்டன. எளிமையாக அமைக்கப்பட்ட அவ்வீடுகள், நல்ல காற்றோட்டமான வசதிகளைக் கொண்டிருந்தன.

மலைவாழ் மக்களால் கொண்டாடப்படும் திருவிழாக்கள் புகழ்பெற்றவை. அரிய மூலிகைகள், யுகலிப்டஸ் எண்ணெய் போன்றவை மலைப்பகுதியிருந்தே கிடைக்கின்றன. சங்ககாலத் தமிழகத்தில் மலைப்பகுதியான குறிஞ்சிநிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள், முருகப்பெருமானைக் கடவுளாக வழிபட்டனர்.

குலு, டர்ஜிலிங், நைனிதால், முசௌரி, கொடைக்கானல், உதகமண்டலம், ஏற்காடு போன்ற கோடை வாழிடங்கள் மலைகள்மீது அமைந்துள்ளன. இவை மக்களுக்கு இனிமையான சுற்றுலாத் தலங்களாகத் திகழ்கின்றன. இவை பண்பாட்டோடு தொடர்புடைய விழாக்களின் மையமாகவும் விளங்குகின்றன.

மலைகளில் மனிதன் மட்டுமின்றிப் பிற உயிரினங்களும் வாழ்கின்றன. மலைவாழ் மக்கள், அப்பகுதியிலுள்ள விலங்குகளை வீட்டு விலங்குகளாகப் பழக்கித் தமது தேவைக்குப் பயன்படுத்தினர். மலைகளிலுள்ள அடர்ந்த வனப்பகுதிகள், முனிவர்கள் தவம் செய்யும் இடங்களாகவும் இருந்துள்ளன. இமயமலை, விந்திய சாத்தூரா மலைகள், பழனிமலை, திவேங்கடமலை, சாமுண்டி மலை போன்றவை முக்கிய ஆன்மிகத் தலங்களாக இன்றவும் மக்களால் போற்றப்படுகின்றன. இம்மலைகளில் கடவுள்களுக்குக் கோயில்கள் எழுப்பப்பெற்றுள்ளன.

வைஷ்ணவதேவி கோயில்:

இக்கோயில் காஷ்மீரிலுள்ள வைஷ்ணவதேவி மலையில் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள இறைவி மாதாராணி வைஷ்ணவி என்று

அழைக்கப்படுகிறார். இக்கோயிலின் மூலவருக்கு மற்றொரு பெயர் சிரோபலி என்பதாகும். இக்கோயிலில் மகாகாளி, மகாலட்சுமி, சரஸ்வதி ஆகிய மூவரும் ஒரே இடத்திலிருந்து அருள் பாலிக்கின்றனர்.

நதிகள்:

இந்தியப்பண்பாட்டில் நதிகள் அனைத்தையும் இறைவனாகவும், தாயாகவும் போற்றுகிறோம். கருஷ்ணா, பிரம்மபுத்திரா போன்ற நதிகளுக்கு இறைவனின் பெயரையே சூட்டியுள்ளனர். நதிகளோடு இறைவனின் பெருமையையும் இணைத்துக் கூறுகின்றோம்.

பிரம்மபுத்திரா:

பிரம்மபுத்திரா நதி ஆசியாவின் பெரியநதிகளில் ஒன்றாகும். இந்நதி திபெத்திலுள்ள கயிலை மலையில் ஸாங் - போ என்ற பெயரில் தோன்றி அருணாச்சல பிரதேசத்தில் சியாங் என்ற பெயரில் நுழைந்து சமவெளிப் பகுதியை அடைகிறது. இந்நதி அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் துப்ரி நகர் அருகே சங்கோச ஆறு இதனுடன் கூடுமிடத்திலிருந்து தெற்கு நோக்கி வங்காளதேசத்தில் பாய்கிறது. அங்கு இந்நதி ஜமுனா என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது.

இந்துக்களின் புதினத் தலமான காசி, கங்கை நதியோரத்தில் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள விஸ்வநாதர் ஆலயத்திற்கு வரும் பக்தர்கள் கங்கையில் புனிதநீராடி வழிபடுகின்றனர். திருமாலின் திருவடிகள் கங்கையால் தூய்மைப்படுத்தப்படுகிறது என்று மக்கள் நம்புகின்றனர். கங்கையும், யமுனையும் இணையும் பகுதியான அலகாபாத்தில், புகழ்பெற்ற கும்பமேளா திருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது. சிவனின் தலையில் கங்கை உருவாகிறது என்ற ஆன்மிக நம்பிக்கை மக்களிடையே இன்றும் உள்ளது. யமுனை நதியோரத்தில் கண்ணன் கோபியருடன் விளையாடினார் என்றும், சரபு நதிக்கரையிலுள்ள அயோத்தியில் இராமன் தோன்றினார் என்றும் மக்கள் நம்புகின்றனர். நம்மதை நதியில் இருக்கும் கூழாங்கற்கள் சிவனின் சொரூபங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

துங்கபத்ரா நதிக்கரையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட விஜயநகரப் பேரரசு தென்னிந்தியப் பண்பாட்டைப் போற்றி வளர்த்தது. காவிரிநதி தமிழகத்தின் புனிதமான நதியாகும். இந்நதிக்கரையில்தான் வைணவப் புனிதத் தலமான திருவரங்கம், சைவத் தலமான மயிலாடுதுறை ஆகியவை அமைந்துள்ளன. இந்நதியில் நீராடுவதை மக்கள் புனிதமாகக் கருதுகின்றனர்.

கும்பமேளா:

கும்பமேளா (கிண்ணத்திருவிழா) இந்து சமயத்தினரால் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறுகிறது. இவ்விழா அலகாபாத், ஹரித்துவார், உஜ்ஜயினி மற்றும் நாசிக் ஆகிய நான்கு இடங்களிலுள்ள ஆற்றுப்படுகையில் நடைபெறுகிறது.

கும்பகோணத்தில் நடைபெறும் மகாமக விழா, மயிலாடுதுறையில் நடைபெறும் காவிரி புஷ்கரம் போன்றவை புனிதமானதாகக் கருதப்படுகின்றன. நெல்லை மாவட்டம் தாமிரவரணி புஷ்கரமும், மதுரை மாவட்டத்தில் கள்ளழகர் வைகை ஆற்றிலிறங்குவதும் புனிதமானதாகக் கருதப்படுகின்றன.

கிருஷ்ணாநதி புஷ்கரவிழா:

கிருஷ்ணாநதி புஷ்கரவிழா என்று அழைக்கப்படும் கிருஷ்ணாநதி புஷ்கர விழா 12 ஆண்டுகளுக்கொருமுறை 12 நாட்கள் கொண்டாடப்படுகிறது. கோள்களின் சுழற்சியை மையப்படுத்தி இவ்விழா கொண்டாடப்படுகிறது.

காடுகள்:

இந்தியப் பண்பாட்டில் மலைகளுக்கும், நதிகளுக்கும் அடுத்து போற்றப்படுவன காடுகளாகும். பண்டைய தமிழகத்தைக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐவகை நிலமாகப் பாகுபடுத்தினர். இவற்றுள் முல்லை என்பது, காடும் காடு சார்ந்த பகுதி என்றும் அந்நிலத்திற்குரிய கடவுள் திருமால் என்றும் அழிகிறோம். தொடக்க காலத்தில், மனிதன் காடுகளில்தான் வாழ்ந்தான். நவீன காலத்தில் பல அறிவியல் முன்னேற்றங்களைக் கடந்து, நவநாகரிக வாழ்க்கை வாழும் மனிதர்களுக்கிடையே இன்றும் காடுகளில் மனிதர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஒரு நாட்டின் முக்கிய வளங்களில் இயற்கை வளமே முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். அவற்றில் வளவளம் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. காடுகள், அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் பயன்களை வழங்குகின்றன.

இந்தியா தருமபூமி, புண்ணியபூமி, ஆன்மிகபூமி என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் காடுகளாகும். அமைதியான இக்காட்டுப்பகுதியில்தான் ரிஷிகள், முனிவர்கள், மகான்கள், ஞானிகள் ஆகிய அனைவரும் ஞானம்பெற்று, வேத உபநிடதங்களை உலகிற்கு அளித்தார்கள். வேதங்கள், நான்குவகை ஆசிரம தர்மங்களை மனித இனத்திற்கு வழங்கியுள்ளன. அவை: பிரம்மச்சாரியம், கிரகஸ்தம், வனபிரஸ்தம், சன்னியாசம் என்பனவாகும். வனபிரஸ்த நிலை என்பது, காடுகளில் தவவாழ்க்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்கிற இறைநிலையாகும். இந்நிலையை அடைந்த சித்தர்கள், வனப்பகுதியிலே பல்வேறு மரங்களாக உருமாறி இருப்பதால், காடுகளிலுள்ள அனைத்துத் தாவரங்களையும் இந்தியப்பண்பாடு புனிதமாகப் போற்றுகிறது. நமது வாழ்வில் காடுகள் குருகுலங்களாகவும், நம் முனிவர்களின் வாழ்விடங்களாகவும், கல்வி பயிலும் இடங்களாகவும் விளங்கின. சிந்துவெளி மக்களால் மரவழிபாடு பின்பற்றப்பட்டுள்ளதையும் அறிகிறோம். வேத இலக்கியமான சம்ஹிதைகள், ஆரண்யகத்தில் காட்டில் தவம் மேற்கொண்டவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நெறிமுறைகளைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றன. இராமாயணத்திலும் ஆரண்யகாண்டமே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

அரசமரம்:

அரசமரம் இந்தியப்பண்பாட்டில் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. சிந்துவெளி நாகரிக மக்கள் இம்மரத்தை கடவுளாக வழிபட்டனர். புத்தர் அரசமரத்தின் (போதிமரம்) அடியில் ஞானோதயம் பெற்றார். பகலிலும் இரவிலும் மனிதனுக்குத் தேவையான பிராணவாயுவை வெளியிடுவதால், இம்மரம், “மரங்களின் அரசன்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

காடுகளில் வாழும் மக்கள் காடுகளைவிட்டு வெளியேவந்து வாழ்விரும்பவில்லை. அவர்கள் காடுகளையே தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். காடுகளே நாட்டின் செல்வங்கள் என்பதை உணர்ந்த மௌரிய மன்னர் அசோகர், நாடெங்கிலும் பேணிப் பாதுகாத்தார். குப்தர்கள் இயற்கைக் காட்சிகளை ஒவியங்களாகத் தீட்டியதன் மூலம் இயற்கைக்கு அவர்கள் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தை அறிய முடிகிறது. சீனப்பயணியுவான் சுவாங்குறிப்புகளில் விந்திய சாத்திராக் காடுகளில் வாழ்ந்த “சபார்கள்” என்ற மலைவாழ்மக்கள், மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தார்கள் என்ற குறிப்பு உள்ளது. ஆதிமனிதனின் முதல் வீடாக இருந்தவை காடுகளில் உள்ள பெரிய மரங்களேயாகும். இதன் அடையாளமாக அரசமரத்தை ஒவ்வோர் ஊரிலும் வளர்த்துப் பாதுகாக்கின்றனர்.

(“மணிநீர் மண்ணும் மலையும் அணிநிழல்
காடும் உடையது அரண்” (குறள் எண்: 742)

ஒரு நாட்டில் மணிபோல தெளிந்த நீரும், பரந்து விரிந்த நிலப்பரப்பும், வானளாவிய மலையும் அணி அணியாய் நிழல் தரக்கூடிய அடர்ந்த மரங்களை உடைய காடும் அமையப்பெற்றால் அதுவே, அந்நாட்டிற்குப் பாதுகாப்பாக அமையும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

காட்டில் தவவாழ்க்கை மேற்கொண்ட ரிஷிகள், ஞானிகள் தாங்கள் உணர்ந்தயாவற்றையும் இறைவடிவமாகக் கண்டனர். இராமாயணத்தில் இராமபிரான் பதினான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் வாழ்ந்ததால், காட்டையே இறைவனாக இந்துக்கள் கருதினர். மேலும், வனதேவதைகள் என்றழைக்கப்படும் காவல் தெய்வங்கள் இந்தியப்பண்பாட்டில் போற்றப்படுகின்றன. இவ்வனப்பகுதியை வனதேவதை ஆட்சி செய்வதாகக் கருதுவதால் காட்டிலுள்ள எந்தப் பொருளுக்கும் தீங்கு விளைவிப்பதில்லை. பல இடங்களில், வனதூர்க்காதேவி காவல் தெய்வமாக வழிபடப்படுகிறார். இவ்வகையில் இந்தியச் சுற்றுச்சூழலுக்குக் காடுகள் துணை நிற்கின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

மரங்கள்:

மரங்கள், பூமிக்குக் கிடைத்த வரங்கள். ஆதிமனிதனுக்கு அடைக்கலமாக இருந்தவை மரங்களாகும். பசிக்கு உணவாகக்கனி, பிணிக்கு மருந்து, உறங்க உறைவிடம் போன்ற பல நன்மைகளைத்தரும் அமுத சுரப்பிகளாக மரங்கள் திகழ்கின்றன. ஆதிமனிதர்கள் இயற்கையோடு இணைந்திருந்த போது, நோயற்ற மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை வாழ முடிந்தது. தொடக்ககாலத்தில் மனிதனின் ஆடைகளாக இருந்தவை இலைகளும் மரப்பட்டைகளும். மரங்கள் இல்லையேல் மழை ஏது? மண்ணில் உயிர்கள் ஏது? மனிதனுக்கு மகிழ்ச்சிதான் ஏது? அதனால்தான், மரங்களைக் கடவுள்களாக மனிதர்கள் வழிபட்டனர். பயன்தரும் மரங்களையும், கனிதரும் மரங்களையும் தம் இருப்பிடத்திற்கு அருகிலேயே வைத்துப் பாதுகாத்து வளர்த்தனர். மண்ணிலுள்ள அனைத்து மரங்களும் மனிதனுக்கு மகத்தான நன்மைகளைத் தந்துகொண்டு இருக்கின்றன. மரங்கள், மனிதனுக்கு மட்டுமல்லாது விலங்குகள், பறவைகள் என அனைத்துவகை உயிரினங்களுக்கும் நன்மைகளைத் தருகின்றன.

சிப்கோ இயக்கம்:

இந்தியாவில், காடுகளிலுள்ள மரங்களை வெட்டிச் சாய்க்கும் செயலுக்கு எதிராக முதல் எதிர்ப்புக் குரலெழுப்பியவர், அம்ரிதாதேவி என்ற பெண்மணியாவார். அதற்காகத் தம் குடும்பத்தோடு உயிர் நீத்த முதல் நபராவார். இவர் ஜோத்பூருக்கு அருகிலுள்ள கெஜாரிலி கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரைத் தொடர்ந்து 1972-இல் பகுகுணா என்பவரால் உத்திரப்பிரதேச மாநிலத்தில் சிப்கோ இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. சிப்கோ என்னும் இந்தி சொல்லுக்குக் “கட்டியணைத்தல்” என்று பொருள். இந்திய மாநிலங்களில் உள்ள கிராம மக்கள், காட்டிலுள்ள மரங்களை வெட்டுபவர்களின் கோடரியைத் தடுக்கும் பொருட்டு, மரங்களைக் கட்டிப்பிடித்துக் காப்பாற்றும் செயலே சிப்கோ இயக்கமாகும். இதன் முக்கிய நோக்கம், வனங்களைப் பாதுகாப்பதாகும். இவ்வியக்கம் கர்நாடகா, ராஜஸ்தான், இமாச்சலப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களுக்கும் விரிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து, காடுகளைப் பாதுகாக்கவும் மேம்படுத்தவும் 1988-ஆம் ஆண்டு இந்திய வனக்கொள்கையை மத்திய அரசு வெளியிட்டது.

இந்தியப்பண்பாட்டில் மரம் மட்டுமல்லாது செடிகள், கொடிகள், புற்கள், பூக்கள், கனிகள் என அனைத்தும் போற்றப்படுகின்றன. இந்துசமயத்தில், ஒவ்வொரு கடவுளையும் ஒவ்வொரு மரத்தோடு சேர்த்து வணங்குகிறார்கள். ஆலமரத்தைப் பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் ஆகிய கடவுளோடு சேர்த்து வணங்குகிறார்கள். வேப்பமரத்தைச் சக்தியாக வணங்குகிறார்கள். இது சிந்துவெளி காலம் முதல் மக்கள் மரங்களைக் கடவுளாக நினைத்து வணங்கியமையை உணர்த்துகிறது.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டம் 1986:

1972 ஆம் ஆண்டு ஸ்டாக்ஹோம் மாநாட்டில் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புத் தொடர்பாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்திற்குச் செயல்படவும் தரும்வகையில், இந்திய அரசு பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் இயற்றியது. இதன்மூலம், மனித இனத்திற்கும், பிற உயிரினங்களுக்கும், தாவரங்களுக்கும், உடைமைகளுக்கும் சட்டத்தின் வழியாகப் பாதுகாப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

- தூய்மையான காற்று, நீர், நிலம் போன்றவற்றை வழங்குதல்.
- குறிப்பிட்ட அளவில் மாசுபடுதலைக் கட்டுப்படுத்துதல்.
- உயிர்க்குத் தீங்குவிளைவிக்கும் பொருள்களைப் பாதுகாப்பான முறையில் கையாளுதல்.
- பல்வேறு பகுதியில் தொழிற்சாலைகள் தொடங்குவதைத் தடை செய்தல்.
- விபத்துகள் ஏற்படா வண்ணம் தகுந்த வழிமுறைகள் மற்றும் குறைகளைத் தவிர்க்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல்.

தமிழகத்தில் வேப்பமரம் இல்லாத மாரியம்மன் ஆலயங்கள் இல்லை எனலாம். திருவேற்காட்டில் வேப்பமரத்தை அம்மனாகக் கருதி வழிபடுகிறார்கள். வில்வமரம் சிவனுக்கு உகந்த மரமாதலால், ஒவ்வொரு சிவாலயங்களிலும் இம்மரத்தை வளர்க்கிறார்கள். விநாயகரோடு அரசமரமும், காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் ஆலயத்திலுள்ள மாமரமும் புனிதமாக வணங்கப்படுகின்றன. மேலும் கடம்பமரம், புன்னைமரம், வன்னிமரம், பனைமரம், நெல்லிமரம், பலாமரம் போன்ற மரங்களும் தெய்வங்களுக்கு இணையாக வணங்கப்படுகின்றன. இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து இந்து ஆலயங்களிலும் உள்ள ஒவ்வொரு மரமும் ஸ்தலவிருச்சமாகப் (கோயில் மரம்) போற்றப்படுகிறது.

வெற்றிலை, துளசியிலை, வேப்பிலை, வில்வஇலை, அருகம்புல் போன்றவை மருத்துவ குணம் கொண்டவை. இவை ஆன்மிகத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவைமட்டுமின்றி வெண்தாமரை, செந்தாமரை போன்ற மலர்களும், வாழைப்பழம், எலுமிச்சைப்பழம், மாம்பழம், விளாம்பழம் போன்றவை ஆன்மிகத்திலும் சித்த மருத்துவத்திலும் பயன்படுகின்றன.

சங்க இலக்கியங்கள் சிவபெருமானை “ஆல் அமர் செல்வன்” என்று குறிப்பிடுகின்றன. குலசேகர ஆழ்வார் திருவேங்கடமலையில் செண்பகமரமாகப் பிறக்கவேண்டும் என்று வேண்டுகிறார். திருச்செந்தூரில் திருநீற்றை இலையில் வைத்துதான் பிரசாதமாகத் தருகிறார்கள். தஞ்சைமாவட்டம் சூரியனார் கோயிலில் எருக்கு இலையில்தான் தயிர்சாதம் பிரசாதமாக வழங்கப்படுகிறது. சங்ககால மன்னர்கள், மரங்களைத் தங்கள் வாழ்க்கையோடு இணைத்துப் பார்த்தனர். வேப்பம்பூ பாண்டிய மன்னர்களின் சின்னமாகும். ஆத்திப்பூ சோழ மன்னர்களின் சின்னமாகும். பனம்பூ சேர மன்னர்களின் சின்னமாகும். அரசமரம் தொண்டை மண்டல மன்னர்களின் சின்னமாகும். தமிழகப் பேரரசர்களின் கோட்டை வாயிலில், காவல்மரங்கள் என்ற பெயரில் பல மரங்கள் நடப்பட்டிருந்தன. இம்மரங்களைக் “காவல்மரம்” அல்லது “கடிமரம்” என்றழைத்தார்கள். இக்கடிமரத்தை வீரர்கள் எப்பொழுதும் காவல் காப்பார்கள். கடிமரத்தை

மாற்றான் வீழ்த்தினால், மன்னன் வீழ்ந்தான் என்பது பொருளாகும். இவ்வாறாக மரங்கள் மிகப் பழங்காலத்திலிருந்து மனிதனோடும், மனித நம்பிக்கைகளோடு முதன்மையாக இருந்து வருகின்றன.

மரம் அனைத்துச் சமயங்களிலும் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. இந்து மதத்தில் கற்பக விருட்சம் என்றும், கிறித்துவ மதத்தில் கிருஸ்துமரம் மரம் என்றும் (அறிவுமரம்) பௌத்தத்தில் போதிமரம் என்றும் போற்றுகிறார்கள். இஸ்லாம் சமயத்தில் முகமது நபி “நாளை உலகம் அழிவதாக இருந்தாலும், இன்றைக்கு மரம் நடுவதை விட்டுவிடாதே” என்று மரத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். ஆகவே, மரத்தின் மதிப்பை மனிதன் மட்டுமல்லாது சமயங்களும் போற்றுவதால், இந்தியச் சுற்றுச்சூழலுக்கு மரங்கள் பெரும்பங்காற்றுகின்றன என்று கூறலாம்.

பறவைகள்:

காட்டில் வாழும் பலவகை உயிரினங்கள் அடர்ந்தகாடுகளுக்கு அழகு சேர்கின்றன. இவ்வுயிரினங்களுக்கெல்லாம் மகுடமாய் இருப்பவை பறவைகளே. அப்பறவைகள் பலவகைக் கனிகளை உண்டு. அதன் எச்சங்களின் மூலம் விதைகள் மண்ணில் விழுந்து, மரங்களாக வளர்கின்றன. ஒரு பறவை, தம் வாழ்நாளில் ஆயிரக்கணக்கான விதைகளை மண்ணிலிடுகிறது. எனவே, பறவைகள், தாம் வாழ்ந்த காட்டுக்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக காடுகளை நிலைக்கச் செய்கின்றன.

”காக்கை குருவி எங்கள் சாதி – நீள்
கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்”

என்றார் பாரதி.

குருவி உட்பட எல்லாப் பறவைகளையும் விலங்குகளையும் மனித சமுதாயத்தோடு இணைத்துக் கொள்ளும் மனப்பாங்கு இந்தியப் பண்பாட்டின் இயல்பாகும். குழந்தைப் பருவம் முதற்கொண்டே விலங்குகளையும் பறவைகளையும் தேசிக்க வேண்டும். அவற்றிடம் அன்புகாட்ட வேண்டும் என்பதைச்

”சின்னஞ்சிறு குருவிபோலே – நீ

திரிந்து பறந்துவா பாப்பா” – என்று

பாரதி கூறுகிறார்.

எனவே, முதலில் நம்மைச் சுற்றியுள்ள சின்னஞ்சிறு உயிரினங்களிடத்தில் நாம் காட்டும் உயிர்நேயம் சமுதாயத்தில் மனித நேயமாக மலரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்தியப்பண்பாட்டில் கடவுளோடு சேர்த்துப் பறவைகளும் வணங்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகப் பறவைகளின் அரசனாகக் கருதப்படும் கருடன், திருமாலின் வாகனமாகும். வைணவத் தலங்களில் கருடாழ்வாரைத்தான் முதலில் பக்தர்கள் வணங்குவார்கள். மதுரை மீனாட்சியுடன் கிளியையும், இலட்சுமியுடன் ஆந்தையையும், சரஸ்வதியுடன் அன்னப்பறவையையும் சேர்த்து இறைவனாக வணங்குகிறார்கள். மேலும், தமிழ்க்கடவுள் முருகப்பெருமானின் வாகனமாக மயிலைப் பார்க்கும் முருகபக்தர்கள், அதனையும் முருகனாகவே கருதி வணங்குகிறார்கள். சனிபகவானின் வாகனம் காகமாகும். சனிக்கிழமை தோறும் காகத்திற்கு உணவளித்த பிறகே, பக்தர்கள் உணவு உண்பார்கள். மேலும் இந்துக்களின் பண்டிகைகளில் முதலில் காகத்திற்கு உணவிட்ட பிறகே உணவுண்ணும் பழக்கம் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது. ஆகவே, சுற்றுச்சூழலின் ஓர் அங்கமாக விளங்கக்கூடிய பறவைகள் இந்தியப்பண்பாட்டில் பக்தியுடன் வணங்கப்படுகின்றன.

விலங்குகள்:

தொடக்கக் காலத்தில் எருது, பசு, குதிரை, நாய், பன்றி உள்ளிட்ட விலங்குகளை வளர்த்த மனிதர்கள், அவற்றை இறைவனின் வாகனமாகவும் வழிபட்டனர். சிவனின் வாகனமாகக் காளை அல்லது நந்தி, பராசக்தியின் வாகனமாகச் சிங்கம், பிள்ளையாரின் வாகனமாக மூலிகம், திருமாலின் அம்சமாக ஆதிசேஷன் என்ற பாம்பு, ஐயனாரின் வாகனமாகக் குதிரை, பைரவரின் வாகனமாக நாய், ஐயப்பனின் வாகனமாகப் புலி, எமனின் வாகனமாக எருமை, இந்திரனின் வாகனமாக யானை போன்றவற்றை இன்றும் மக்கள் வழிபாட்டு வருகிறார்கள். மீன், சிங்கம், ஆமை, பன்றி போன்ற உயிரினங்கள் திருமாலின் பத்து அவதாரங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. காஞ்சிபுரம் வரதராஜர் கோயிலில் பல்லியையும், இராஜஸ்தானிலுள்ள கோயில்களில் எலிகளையும், திருவாணைக்காவல் கோயிலில் சிலந்தியையும் தெய்வத்தோடு சேர்த்து மக்கள் வணங்குகிறார்கள். இவ்வாறு விலங்குகள், பறவைகள் உட்பட அனைத்து உயிர்களும் தெய்வத்தன்மை பெற்றவை என்ற ஆன்மிகக் கருத்தை இந்தியப் பண்பாடு எடுத்துரைக்கிறது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரிவு 51-A இன் படி ”காடு, ஏரி, ஆறு போன்ற இயற்கைச்

சூழல்களை மேம்படுத்துவதும் பாதுகாப்பதும், பறவை, விலங்கு போன்றவற்றிடம் அன்பு பாராட்டுவதும் அவற்றால் ஏற்படும் நன்களை உணர்வதும் கருணை காட்டுவதும், ஒவ்வொரு குடிமகனின் கடமையாகும்.

கடல்:

பண்டைய காலம் முதலே, கடலையும் கடலில் நீராடுவதையும் மக்கள் புனிதமாகக் கருதினர். இலங்கையில் இராவணனைக் கொன்ற இராமன் இராமேஸ்வரம் கடலில் நீராடித் தம் பாவத்தைப் போக்கிக் கொண்டார் என்று நம்பப்படுகிறது. சங்ககாலத்தில் கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதியும் நெய்தல் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இப்பகுதி மக்கள் வருணனைக் கடவுளாக வழிபட்டனர். நெய்தல் நிலமான பூம்புகார் பகுதியில் நடைபெறும் இந்திரவிழா, சங்ககாலத்தில் புகழ்பெற்றிருந்ததாகவும், மக்கள் கடலில் நீராடியதாகவும் சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும் கூறுகின்றன. காக்கும் கடவுளான மகாவிஷ்ணு, பரந்தாமனாக லட்சுமிதேவியுடன் திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டுள்ளதால் கடலைக் கடவுளாக வைணவர்கள் வழிபடுகின்றனர். கடலில் இலட்சுமி தோன்றியதால் அவர் கடல்மகள் என்றும் போற்றப்படுகிறார். வேதாரண்யம், கோடியக்கரை, பூம்புகார், இராமேஸ்வரம், கன்னியாகுமரி, திருச்செந்தூர் போன்ற இடங்களில் கடலில் நீராடுவதைப் புனித நீராடலாக இன்றும் மக்கள் கருதுகின்றனர். இவ்விடங்களில் ஆடி, தை மாத அமாவாசையன்று நீராடுவது, இந்துக்களிடம் புனிதமாகக் கருதப்படுகிறது.

முருகனின் அறுபடைவீடுகளுள் கடற்கரையோரம் உள்ள ஒரே தலம் திருச்செந்தூராகும். இங்குதான், சூரபத்மன் என்ற அசுரனை முருகக் கடவுள் வதம் செய்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த நிகழ்வை நினைவு கூறும்வகையில் ஆண்டுதோறும் கந்தசஷ்டிவிழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

கடலுக்கடியிலுள்ள பவளப்பாறைகள் முக்கியமான இயற்கை வளங்களாகும். கடலில் கிடைக்கும் முத்து விலைமதிப்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, கடல் தெய்வமாக வழிபட படுகிறது. “சமுத்திரராஜன்” என்ற பெயரில் கடல் வணங்கப்படுகிறது. ஆற்றைத் தாயாகவும் கடலைத் தந்தையாகவும் கருதுவது நமது பண்பாடாகும்.

பஞ்சபூதத் தலங்கள்:

ஆகாயம், நெருப்பு, நீர், காற்று, நிலம் ஆகிய ஐந்தும் பஞ்சபூதங்கள் எனப்படுகின்றன. பண்டைக்காலத்திலிருந்தே மக்கள் இவற்றைக் கடவுளாக வழிபட்டு வருகின்றனர். இதன் அடிப்படையில் ஆகாயத்திற்குச் சிதம்பரம் நடராஜர் கோயிலும், நெருப்பிற்குத் திருவண்ணாமலை அண்ணாமலையார் கோயிலும், நீருக்குத் திருவானைக்காவல் ஜம்புகேஸ்வரர் கோயிலும் காற்றுக்கு ஸ்ரீகாளஹஸ்தியிலுள்ள காளஹஸ்தீஸ்வரர் கோயிலும், நிலத்திற்குக் காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரேஸ்வரர் கோயிலும் பஞ்சபூதத் தலங்களாகக் கருதப்பட்டு பண்பாட்டின் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு:

இந்தியப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் புழு, பூச்சி முதல் மனிதன் வரை அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் நிலையான மதிப்புமிக்க ஓர் இடமுண்டு. மனிதன் வாழ்வதற்கு எப்படி உரிமை உண்டோ, அதைப்போலவே துளசிச்செடிக்கும், அருகம்புல்லுக்கும், வில்வமரத்துக்கும், நச்சுத்தன்மையுடைய ஜீவராசிகளுக்கும் வாழ்வதற்கான உரிமையுண்டு.

மனிதன் மதிக்கத் தகுந்தவனாக இருப்பதைப்போல, இயற்கையின் படைப்புகளான கடல், நதி, காடு, மலைகளும், உயிரினங்களும் போற்றத்தக்க இறைத்தன்மை வாய்ந்தனவாக உள்ளன. இவையனைத்தும் தமக்குள் இருக்கும் இறையம்சத்தை வெளிக்காட்ட வல்லவை என்று இந்தியப் பண்பாடு எடுத்துரைக்கின்றது.

புராணங்களில் பசுக்களும், யானைகளும், பாம்பும், எலியும் கடவுளை வணங்கிப் பெருமை அடைந்ததாக நாம் அறிகிறோம். இதன்மூலம், இயற்கையோடு இணைந்து மனிதன் வாழவேண்டாம் எனப் பாரத பண்பாடு வலியுறுத்துகிறது. இயற்கையை இயற்கையின் போக்கில் விடுவது நலம். அதனை போற்றுவதில் நமது கடமையாகும். மனிதன் தன்னுடைய அன்பை, தன்னலமின்றி, சுற்றத்தை மீறி, மனிதகுலம் முழுவதும் செலுத்தவேண்டும். உயிருள்ள அனைத்தையும் போற்றிப் பாதுகாத்தல் வேண்டும். படைப்புகள் அனைத்தையும் நேசிக்க வேண்டும். இதனையே வள்ளலாரும் “வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்”, என்று மனம் வருந்தி கூறுகிறார். இப்படிப் படைப்பு முழுவதிலுமே மனிதநேயத்தைக் கற்றுத்தருவது இந்தியப் பண்பாடாகும்.

நாம் எல்லாரும் விரும்புவதும் வேண்டுவதும் வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியாக, இன்பமாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். உடலும், உள்ளமும், நலமாகவும் வாழ்வு வளமாகவும் இருந்தால் இன்பத்திற்குக் குறையிருக்காது. சுற்றுச்சூழலையும் பண்பாட்டையும் நாம் பாதுகாப்போமெனில் நம் வாழ்வு மட்டுமல்லாது நம் வருங்காலச் சந்ததியினர் வாழ்வும் நலமடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மரபு வாழ்க்கையும் இயற்கையும்:

நம் முன்னோர்கள், நமது மனித சமுதாயத்திற்கு வழிவழியாகப் பல நன்மைகள் தரும் செயல்களைக் கற்றுத் தந்துள்ளார்கள். மனிதன் காலையில் துயில் எழுந்தது முதல் இரவு உறங்கும் வரை அவனின் அன்றாடச் செயல்பாடுகளுக்கு விதிமுறைகளை வகுத்துள்ளார்கள். விடியற்காலையில் எழவேண்டும், கதிரவனை வணங்க வேண்டும், குளிர்ந்த நீரில் குளிக்க வேண்டும், தூய ஆடை அணிய வேண்டும், இயற்கை உணவை உண்ண வேண்டும், அன்றாடக் கடமைகளை உற்சாகத்துடனும், ஊக்கத்துடனும் பக்தியுடனும் செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்ட நெறிமுறைப்படி வாழ மனிதர்க்குக் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். அக்கால மக்கள் வானவியல் சாஸ்திரங்களை நன்கு அறிந்திருந்தார்கள் பருவநிலைமாற்றம், காலநிலைகளுக்கேற்பத் தங்களுடைய வாழ்க்கை நெறிமுறைகளை மாற்றியமைத்துக் கொண்டு நலமான வாழ்வு வாழ்ந்தார்கள், ஒவ்வொரு மாதமும் அமாவாசை, பவுர்ணமி மற்றும் கிரகணத்தின் போதும் உண்ண வேண்டிய உணவுமுறைகள், உபவாச முறைகள் இவை அனைத்துமே மனித உடல் ஆரோக்கியத்தோடு தொடர்புடையது என்பதை அறிந்திருந்தார்கள். மழைக்காலம், குளிர்காலம், கோடைகாலம் போன்ற காலங்களில் எப்படிப்பட்ட உணவுவகைகள் உண்ண வேண்டும், எந்த உணவு வகைகளை உண்ணக் கூடாது என்பதையும் அறிந்திருந்தார்கள். உணவுக்காகத் தங்கள் வசிப்பிடத்திலேயே காய், கனிகள், கிழங்குகள், கீரைகள் போன்றவற்றை அன்றாடத் தேவைக்கேற்பப் பயிரிட்டார்கள். மண்பாண்டங்களில் சமைத்துண்ணும் பழக்கமிருந்தது. ஒருநாள் சமைத்த உணவை மறுநாள் சேமித்து வைத்து உண்ணும் பழக்கம் அவர்களுக்கு இல்லை. ஆகவே, பண்டையமக்கள் உணவிலும், உறைவிடத்திலும், நாகரிக வாழ்க்கையிலும் இயற்கையோடு இயைந்த எளிய வாழ்வையே வாழ்ந்தார்கள் என அறிகிறோம்.

ஐ.நா. சபை 1992-இல் சுற்றுச்சூழல் வளர்ச்சி மாநாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்தது. இம்மாநாட்டில் உலக நாடுகள் அனைத்தும் கலந்து கொண்டன. இதில் சுற்றுச்சூழல் கல்வியை எல்லா நிலைகளிலும் கொண்டுவர வேண்டும் என்று உறுதி எடுக்கப்பட்டது. இதற்கு "அஜன்டா - 21" (Ajantha) என்று பொதுப் பெயரிடப்பட்டது. இதன் மூலம் கல்வி, பொது விழிப்புணர்வுப் பயிற்சி போன்றவற்றைச் சுற்றுச்சூழலை மேம்படுத்த வேண்டிய காரணிகளாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று முடிவானது. மேலும் சுற்றுச்சூழல் கல்வி, கல்வி நிறுவனங்களில் கட்டாயமாக்கப்பட்டது.

மாகபடுதல்:

மாக என்பது சுற்றுப்புற சூழலுக்கு கேடு விளைவிக்கும் பொருள்களைச் சுற்றுப்புறத்தில் வெளியிடுவதாகும். பொதுவாக, மனிதனின் செயல்பாடுகளால் சுற்றுப்புறத்திற்குக்கேடு விளைவிக்கும் பொருள்களை மாகபடுதல் அல்லது மாசடைதல் என்கிறோம்.

மாசடைய காரணங்கள்:

இரசாயனத் தொழில்சாலைகள், எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிறுவனங்கள், அணுக்கரு உலைக் கழிவுகள், எரிப்பான்கள், பிவிசி தொழிற்சாலைகள், கார் உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றின் கழிவுகள் சுற்றுச் சூழலை மாசடையச் செய்கின்றன.

- விபத்துகள் ஏற்படும்போது அணுக்கரு உலைகளும் எண்ணெய்க் கொப்பரைகளும் அதிக அளவில் மாசினை ஏற்படுத்துகின்றன.
- முக்கிய மாகப் பொருள்களான குளோரினேட், ஹைட்ரோ கார்பன்கள், உலோகங்களான லெட் (பெயிண்ட் உள்ள பொருள்) காட்மியம், குரோமியம், பென்சீன் போன்றவை மாசுக்களை உண்டாக்குகின்றன.
- இயற்கைப் பேரிடர்களின்போது, மாகபடுதல் அதிகளவிலான பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. பெட்ரோலியப் பொருட்கள் மற்றும் கடற்கரையோர எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிலையங்கள் போன்றவையும் மாக ஏற்படுத்துகின்றன.

சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாப்பதில் மாணவர்கள் பங்கு:

- மாணவர்கள் தங்கள் வகுப்பறையையும் விளையாட்டு மைதானத்தையும் தூய்மையாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். இச்செயல்பாடு அவர்களின் தலையாயக் கடமையாகும்.
- மக்கள்தொகைப் பெருக்கத்தினால் ஏற்படும் விளைவுகளை மாணவர்கள் உணர்தல் வேண்டும். மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்தும் வழிமுறைகள் பற்றி, மக்களிடையே எடுத்துரைத்தல் வேண்டும். சுற்றுச்சூழல்கேடு அடைவதற்கு மக்கள்தொகைப் பெருக்கமும் ஒரு காரணம் என அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.
- "வீட்டுக்கு ஒரு மரம்" "நட்டு மரக்கன்றுகளைக் காப்போம்" என்ற அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு ஒத்துழைப்பு நல்க வேண்டும். புதிய காடுகளை உருவாக்க வேண்டும்.
- "மரம் நடுவோம் மழை பெறுவோம்" என்பதற்கேற்ப மாணவர்கள் தங்கள் வீட்டில் சிறுசெடியாவது வளர்க்க வேண்டும்.
- புகை கக்கும் வண்டிகளின் பயன்பாட்டைக் குறைத்தல் வேண்டும். அருகிலுள்ள இடங்களுக்கு நடந்து செல்லப் பழகவேண்டும். முடிந்தவரை மிதிவண்டிகளைப் பயன்படுத்துதல் நல்லது.
- மின்சக்தியின் பயன்பாட்டை முடிந்தவரைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- அறிவியல் முன்னேற்றத்தாலும் தேவைகளாலும் கண்டுபிடிப்புகள் அதிகரித்துவிட்டன. இதன்காரணமாகத் தொழிற்சாலைகள் பெருகிவிட்டன. இத்தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தும் கழிவுகள் சுற்றுப்புறத்தை மாசடையச் செய்கின்றன. எனவே தேவைகளைக் குறைத்து, எளிய வாழ்வு வாழப்பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.
- சுற்றுப்புறத் தூய்மை பற்றிய விழிப்புணர்வை மக்களுக்குக் கொண்டுச் செல்ல வேண்டும்.
"சுத்தம் சோறு போடும்"
"கந்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டு"
"கூழானாலும் குளித்துக் குடி"
போன்ற பழமொழிகளின் பொருளை மக்களுக்கு உணர்த்துதல் வேண்டும்.
- நாம் மட்டும் தூய்மையாக இருந்தால் போதாது. நாம் வாழும் உலகத்தையும், சுற்றுச்சூழலையும் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது நமது கடமையென உணர்தல் வேண்டும்.
- உலகப் பூமி தினம், உலகச் சுற்றுச் சூழல் தினம், உலகச் சுகாதாரதினம் போன்ற தினங்களை மாணவர்கள் கொண்டாடி, அதன் முக்கியத்துவத்தைப் பிறருக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டும்.
- குப்பைகளை முறையாக அப்புறப்படுத்தும் வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.
- நெகிழிப் (பிளாஸ்டிக்) பொருள்களின் பயன்பாட்டை முற்றிலும் தவிர்க்க வேண்டும்.
- நீர்நிலைகள் மாசுபடுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாக்க அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கைகள்:

- அழிந்து வரும் வன உயிரினங்களைக் காக்கவும், அவற்றின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கவும் அரசு பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டுவந்துள்ளது.
- 1980-இல் கொண்டுவரப்பட்ட "காடுகள் பாதுகாப்புச்சட்டம்" வனங்களிலுள்ள மரங்கள் வெட்டப்படுவதைத் தடைச்செய்கிறது.
- வனங்கள், உயிரினங்களைக் காப்பாற்ற அரசு மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. எ.கா. கேரளாவில் "ஆரோக்ய பச்சை" என்ற மருத்துவத் தாவரத்தின் பயனையறிந்து, வெப்பமண்டலத் தாவரவியல் பூங்கா ஆராய்ச்சி நிறுவனம், இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாக்க முயற்சிகள் எடுத்து வருகின்றது.
- ஸ்டாக்ஹோம் அறிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உலகில் பல நாடுகள் தாமத முன்வந்து சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான சட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டன. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் 1978 - ஆம் ஆண்டு 42 - ஆவது அரசியல் சட்டத்திருத்தத்தின்படி, சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாப்பது அரசு மற்றும் மக்களின் கடமை என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.
- உயிரியல் பல்வகை சட்டம் 2002 - இன்படி, ரியே-டி-ஜெனிரோவில் உயிரியல் பல்வகை மீதான ஐ.நா. உடன்படிக்கையிலும் இந்தியா கையொப்பமிட்டுள்ளது. இதன் நோக்கம் உயிரியல் பல்வகை பாதுகாப்பு அதாவது, காடுகளிலுள்ள தாவரங்கள், விலங்குகள், நுண்ணுயிரிகள் அவற்றின் மரபுப் பொருள்கள், அவற்றின் இயல்பான வழித்தோன்றல்கள், திறன் சார்ந்த அறிவு சமன்பாடு போன்றவற்றைப் பாதுகாக்க சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

- பள்ளிகள் தோறும் தேசியப் பசுமைப்படை ஏற்படுத்தப்பட்டு, மாணவர்கள் மூலம் சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

நிறைவுரை:

- இயற்கையின் கூறுகளான மலைகள், காடுகள், கடல்கள், சமவெளிகள், பீடபூமிகள், பாலைவனப்பகுதிகள் போன்றவை பஞ்ச பூதங்களின் இணைப்பாகும். இவற்றை உள்ளடக்கிய சுற்றுச்சூழலின் மாசற்ற தன்மையே பூமியில் உயிரினங்கள் வாழ்வதற்குக் காரணமாகின்றன. எனவே, இவற்றைப் பாதுகாப்பது நமது கடமையாகும்.

உலகிற்கு இந்தியப் பண்பாட்டின் கொடை

நமது நாடு பழைமையான பண்பாட்டைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. வாழ்வியல் முறைகள். இலக்கியம், கணிதம், வானவியல், இசை, ஓவியம், நடனம், சிற்பம், கட்டடக்கலை போன்றவற்றில் உலகிற்கு முன்னோடியாகத் திகழ்கிறது. தேசிய ஒருமைப்பாட்டை மையப்படுத்தும், ஆன்மிக உணர்வு, இந்தியாவின் பலம் என சுவாமி விவேகானந்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார். "உலகப் பொதுமறை" என்றழைக்கப்படும் திருக்குறள். தமிழர் வாழ்வியல் மற்றும் பண்பாட்டு நெறிகளைக் கூறும் சங்க இலக்கியம், இரமாயணம், மகாபாரம், கௌதம புத்தர் தோற்றுவித்த பௌத்தசமயம் போன்றவை. உலகிற்கு இந்தியா வழங்கிய அயப்பரிய பண்பாட்டுக் கொடையாகும்.

இந்தியப் பாண்பாட்டின் மேன்மைகள்:

இந்தியப் பாரம்பரியத்தின் உயரியப்பண்பு சகிப்புத்தன்மையும் பன்முகத்தன்மையுமாகும். யூதர்கள், கிறித்துவர்கள், முஸ்லீம்கள், பார்சிக்கள் போன்றோர் இந்தியாவில் குடியேறி, இந்தியப் பன்முகத்தன்மையை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தியப்பண்பாட்டுடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்டார்கள். மதநல்லிணக்க அடிப்படையில் அனைத்துச் சமயங்களிலுள்ள நல்ல கருத்துகளை ஏற்றுக்கொள்ளல், பிற சமயத்தினருக்கும் மதிப்பளித்தல் போன்ற உணர்வுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு, சகிப்புத் தன்மையுடன் நடப்பது இந்தியர்களின் தலைசிறந்த பண்பாடாகும்.

நம் சமுதாயம், தருமம் என்ற அறக்கருத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. எல்லாச் சமயங்களும் எல்லா இனங்களும் சரிசமம். இஃது ஆண் - பெண் சமத்துவம் போன்ற சிறந்த கொள்கைகளைத் தன்னுள் கொண்டுள்ளது. நம் பண்பாடு இயற்கையிலுள்ள அனைத்து உயிர்களையும் உயிரற்றவைகளையும் நேசிக்கும் பண்பைக் கொண்டுள்ளது. மரம், செடி, கொடி, நதி என எல்லாவற்றையும் வணங்கும் பாங்கு, நமது உயரிய நற்பண்புகளை எடுத்துக்காட்டுவதாய் அமைகிறது.

இந்தியப் பண்பாட்டில் கட்டடக்கலை, மிகச் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக எல்லோரா குகைக்கோயில், அஜந்தா ஓவியம், குடைவரைக்கோயில் (மகாபலிபுரம்), லிங்கராஜா கோயில் (புவனேஸ்வர்), சூரியனார் கோயில் (கோனார்க்), நடராஜர் கோயில் (சிதம்பரம்), தஞ்சைப் பெரியகோயில் போன்றவற்றைக் கூறலாம். மேலும் சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், நடனங்கள், நாடகங்கள், இசை போன்றவற்றில் உலகிற்கே முன்னோடியாக இந்தியப் பண்பாடு திகழ்கிறது.

"உண்மையில்லா நிலையிலிருந்து உண்மையையும், இருட்டிலிருந்து வெளிச்சத்தையும், ஒழுக்கக் கேட்டிலிருந்து விடுதலையையும் பெற்றுத்தரும் ஒரு சாதனமாக அமைந்துள்ளது இந்தியப் பண்பாடாகும்.

அறக்கோட்பாடுகள்:

"அறம்" என்ற சொல்லுக்குச் சான்றோர்கள் பல்வேறு பொருள்களைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். தமிழ் இலக்கிய அகராதி, அறம் என்னும் சொல்லுக்கும் புண்ணியம், தருமம், வாழ்வியல் விதி, ஒழுக்கம் எனப் பல பொருள்களைக் குறிப்பிடுகின்றனது.

"மனிதன் தனக்கென வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்க முறைகளின் நிறை வடிவமே அறம்" என க. அரங்கசாமி குறிப்பிடுகின்றார்.

"சனாதனதர்மம்" என்பதற்கு முடிவில்லா அறம் என்று பெயர். மனிதன் இயற்கையோடு ஒன்றிய நல்வாழ்விற்கு அடிப்படையாக விளங்குவது தர்மமேயாகும். சடங்குகளைவிட ஒழுக்கமே முக்கியம் என்று தருமம் கூறுகிறது. மனிதனின் குடும்பக்கடமைகள் சமூகக்கடமைகளாகப்

போற்றப்படுகின்றன.

நான்கு புருஷார்த்தங்கள்:

வாழ்வின் உறுதிப் பொருள்களான அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கையும் புருஷார்த்தங்கள் என்று அழைக்கிறோம். இவற்றில் வீடுபேற்றை அடைவதையே மனிதன் தம் குறிக்கோளாகக் கொள்ளவேண்டும். அதனை அடைய, வேதங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள வாழ்வியல் நெறிக்கோட்பாடுகளை முறையாகப் பின்பற்றிட வேண்டும் என்று நம் முன்னோர்கள் அறிவுறுத்துகின்றனர்.

தொல்காப்பியரின் அறக்கோட்பாடு:

தொல்காப்பியர் அத்திணையியல் களவியல், கற்பியல், பொருளியல் முதலிய அகப்பொருள் கோட்பாடுகளையும், புறத்திணையியல் மரபியல் பற்றி அறக்கோட்பாடுகளையும் வழங்கியுள்ளார். பழைமையான மரபையே பின்பற்றிச் சொல்லும் பிற்போக்கு எண்ணம் இல்லாத தொல்காப்பியர், “கடிசொல் இல்லைக் காலத்துப் படினே” எனக்கூறி பழைமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலம் அமைத்தார்.

இதிகாசங்களில் அறக்கோட்பாடு:

வால்மீகி முனிவரால் எழுதப்பட்ட இராமாயணமும், வேதவியாசரால் எழுதப்பட்ட மகாபாரதமும் இதிகாசங்களாகும். இராமாயணம் “ஒருவனுக்கு ஒருத்தி” “பெரியோருக்குக் கீழ்ப்படிதல்”, “கற்பநெறி”, “நன்றிமறவாமை”, “பிறன்மனை நோக்காதிருத்தல்”. “உண்மையே வெல்லும்” போன்ற உயரிய அறநெறிக் கோட்பாடுகளை உலகிற்கு வழங்கியுள்ளது.

மகாபாரதம் அறம், பொருள், இன்பம், வீடுபேறு என்னும் மனிதன் பின்பற்ற வேண்டிய நால்வகை நோக்கங்களைப்பற்றிக் கூறுகிறது. தனிப்பட்டவர்களுக்கு உரிய சிறந்த குணங்களையும், சூது வாழ்க்கைக்குக் கேடு, மண்ணாசை வேண்டாம், தர்மம்வெல்லும், நன்றிமறவாமை, சகிப்புத்தன்மை, தியாகம், செஞ்சோற்றுக் கடன்தீர்த்தல் போன்ற அறங்களையும் இவ்வுலகிற்கு எடுத்தியம்புகிறது.

சமண அறக்கோட்பாடுகள்:

வர்த்தமானமகாவீரர் “திரிரத்தினங்கள்” என்ற மும்மணிகளையும் வாழ்வியலுக்கான இல்லறக் கோட்பாடுகளையும், கர்மவினை போன்ற அறக்கோட்பாடுகளையும் சமண சமயத்தின் மூலம் நமக்கு அளித்துள்ளார்.

பௌத்த அறக்கோட்பாடுகள்:

கௌதம புத்தர் மனித வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நால்வகை உயிரிய உண்மைகளையும், எண்வகை பாதைகளையும் வகுத்தளித்துள்ளார். மேலும் இல்லறத்தார், துறவறத்தார் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நெறிமுறைகளையும் வழங்கியுள்ளார்.

ஔவையாரின் அறக்கோட்பாடுகள்:

ஔவையார் தமது ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி போன்ற அறநூல்கள் வாயிலாக வாழ்வியல் அறங்களான கற்பு, தர்மம், கல்வி, பிறருக்கு உதவும் மனப்பான்மை போன்றவற்றை எளிமையாகக் கடைப்பிடிக்கும் நோக்கில் விளக்கியுள்ளார். மேலும், நல்வழி என்ற அறநூலில் “சாதி இரண்டே இதுவே நீதி”, “வருவது வரும் வாடாதே”, “ஏர் பிடித்தோர்க்கு இணையில்லை”, “பசி வந்தால் பத்தும் பறந்து போகும்” போன்ற உயர்ந்த அறக்கருத்துகளை மனித சமூகத்திற்கு வழங்கியுள்ளார்.

திருக்குறள் கூறும் அறக்கோட்பாடு:

தமிழரின் பெருமையை உலகுக்கு உணர்த்திய அறநூல் திருக்குறள். இந்நூல் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தோன்றிய தமிழரின் பண்பாட்டைப் பறைசாற்றுகிறது. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள அறக்கருத்துகள் நடைமுறை வாழ்க்கையில் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிகளை எடுத்துரைக்கின்றன.

திருவள்ளுவர், வாழ்வியல் நெறியை அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்துள்ளார். திருக்குறளின் தத்துவமே அறவழியில் வாழ்ந்து, அறவழியில் பொருள் சேர்த்து இன்பமாக அறவழியில் வாழ்வதேயாகும்.

எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உள்“ என்பதற்கேற்ப திருக்குறளில் அறக்கருத்துகள் நிறைந்துள்ளன. அவை, உலக மக்கள் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதால் இந்நூலைப் பிற மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

மொழிபெயர்ப்பு	மொழிபெயர்ப்பாளர்கள்
ஆங்கிலம்	ஜி.யு.போப்
இலத்தீன்	வீரமாமுனிவர்
ஜெர்மன்	டாக்டர் கிரௌஸ்
பிரெஞ்சு	ஏரியல்

திருக்குறள் நீதிநூல் மட்டுமன்று, அஃது ஒரு வாழ்வியல் நூலாகும். இயற்றப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு மட்டுமன்றி இந்நூற்றாண்டின் புதிய தலைமுறையினருக்கும் வழிகாட்டும் அறநூலாக விளங்குகிறது. வள்ளுவத்தின் பொருண்மை, காலந்தோறும் புதிய கருத்தாக்கங்களைத் தந்து இனம், மொழி, நாடு என்ற எல்லைகளைக் கடந்து மனித வாழ்க்கையை வளப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு, பல சிறப்பியல்புகள் கொண்ட அறக்கோட்பாடுகளை உலகிற்குத் திருக்குறள் வழங்கியுள்ளது.

ஆன்மீகம்:

ஆன்மீகம் என்பது பொதுவாகப் “புலன்கடந்த அனுபவநிலையாகும்“. மனிதன், தன்னுள் இருக்கும் ஆத்ம ஞானத்தை உணர்வதுதான் ஆன்மீகமாகும். ஞானயோகம், கர்மயோகம் மற்றும் பக்தியோகம் என்பன ஒவ்வொரு உயிரும் அதன் கரிம வினைகளின்படி, அதன் தற்போதைய நிலையின்படி, ஏற்ற வழியைப் பின்பற்றித் தமது குறிக்கோளான வீடுபேறு அல்லது ஆன்மாவின் உண்மை நிலையை அறிவதே ஆன்மீகம் எனலாம்.

சமயக் கோட்பாடுகளின்படி, உயிரினங்கள் அனைத்தும் தெய்வீகத் தன்மை கொண்டவை எனலாம். தெய்வீகத்தின் அங்கமாகத்தான் இவ்வுலகம் அமைந்துள்ளது. அந்தத் தெய்வீகத் தன்மையை உணர்த்துவதுதான் ஆன்மீகமாகும். மனிதன் இவ்வுலகில் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்வதே ஆன்மீகம். இதுவே இந்தியப் பண்பாட்டின் ஆணிவேராகும்.

யோகா:

சுமார் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நம் பாரத நாட்டில் தோன்றிய பழைமையான “வாழ்வியல் பயிற்சி முறை“ யோகாவாகும். உடல், மனம், அறிவு, உணர்வு ஆன்மீகம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் சமன்பாட்டிற்கும் உதவிடும் கலை யோகக்கலையாகும். இஃது உடலையும் உள்ளத்தையும் நலத்துடன் வைத்துப் போற்றும் ஒழுக்கங்களைப் பற்றிய நெறியாகும். “யோகா“ என்பது, ஒரு சமயம் அன்று; அஃது ஒரு பெருந்தத்துவம்; ஒரு கலை; ஓர் அறிவியல் மற்றும் வாழ்க்கை நெறி முறையாகும். (Yoga in short, is not a religion a great philosophy, an art, a science and a way of life)

யோகநிலையில்தான் மற்ற உயிர்களையும் தன்னுயிர் போலவே நேசிக்க முடியும். இதனையே இராமலிங்க அடிகளார் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்றார். கிறித்துவ புனித நூலான பைபிள் “உன்னைப் போல பிறரையும் நேசி” என்று குறிப்பிடுகின்றது. இஸ்லாமிய புனித நூலான திருக்குரான் “நீ பிறரிடம் இரக்கம் காட்டினால் நான் உன்னிடம் இருமடங்கு இரக்கமுடையவனாய் இருப்பேன்” என்கிறது. இந்த ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டு உரிமை, யோகமுறையை மேற்கொள்வதால் அடையமுடிகிறது.

பஞ்சசீலக் கொள்கை:

சமஸ்கிருத மொழியில் “பஞ்ச” என்றால் “ஐந்து”, “சீலம்” என்றால் ஒழுக்கம் (நற்பண்புகள்). எனவே பஞ்சசீலம் என்றால் ஐந்து நற்பண்புகள் எனப்படுகிறது. இஃது இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் ஓர் அங்கமாகத் திகழ்கிறது. பஞ்சசீலக் கொள்கையை உலகிற்கு அளித்தவர் ஜவஹர்லால் நேரு ஆவார். பஞ்சசீலக் கோட்பாடு, இந்தியப் பண்பாட்டு உணர்வை அடித்தளமாகக் கொண்டே உருவாக்கப்பட்டது.

1. ஒரு நாடு மற்ற நாட்டின் ஒற்றுமையையும் இறையாண்மையையும் மதிக்க வேண்டும்.
2. ஒரு நாடு பிறநாட்டின் எல்லைகளை அத்துமீறக் கூடாது.
3. ஒரு நாடு பிறநாட்டு உள்விவகாரங்களில் தலையிடக் கூடாது.
4. சமத்துவ மற்றும் சகோதரத்துவ நலனுக்காகப் பாடுபட வேண்டும்.
5. சமாதான சகவாழ்வு

பாண்டுங் மாநாடு – அணிசேரா இயக்கம்:

இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவில் அமெரிக்கா தலைமையில் முதலாளித்துவ நாடுகள் ஓரணியாகவும், சோவியத்ரஷ்யா தலைமையில் பொதுவுடைமைக் கொள்கையைக் கொண்ட நாடுகள் மற்றொரு அணியாகவும் செயல்பட்டன. இவைகளுக்குள், ஆயுதங்களை பெருக்கும் போட்டியும் மறைமுகமாக நடைபெற்றது. இந்நிலையில் இந்த இரு அணியிலும் இல்லாத நாடுகளை ஜவஹர்லால் நேரு தனது வெளியுறவுக்கொள்கையின் அடிப்படையில் ஓர் புதிய அணியை உருாக்கினார்.

இந்நாடுகளின் மாநாடு இந்தோனேசியாவில் 1955-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 18 முதல் 24 ஆம் தேதி விரை பாண்டுங் நகரில் ஆசிய – ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் மாநாடு கூட்டப்பட்டது. இம்மாநாட்டில் 29 நாடுகள் கலந்து கொண்டன. இந்தியாவின் சார்பாக ஜவஹர்லால் நேரு, சீனாவின் கு-யென்-லாய், இந்தோனேசியாவின் சுகர்னோ, யுக்கோஸ்லோவியாவின் மார்ஷல் டிட்டோ, எகிப்தின் கர்னல் நாசர் ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர்.

இந்திய வானவியல்:

குப்தர்கள் காலத்தில் கணிதம், வானவியல், மருத்துவம், ஜோதிடம் போன்ற துறைகளில் இந்தியா வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. இவர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்த “ஆரியபட்டர்” வானவியல் மற்றும் கணிதத்தில் சிறந்து விளங்கினார். “ஆரிய சித்தாந்தம்” என்ற தமது வானவியல் நூலில் “உலகம் உருண்டையானது, பூமி தனது அச்சில் சுழலுவதால் இரவு, பகல் ஏற்படுகிறது” என்றார். இவர் சூரிய, சந்திர கிரகணங்கள் தோன்ற உண்மையான காரணங்களை விளக்கிக் கூறியுள்ளார். ஆனால், மேலைநாட்டு வானவியல் அறிஞர்கள் பிற்காலத்தில்தான் இவ்வுண்மைகளை அறிந்தனர். ஆரியபட்டர் எழுதிய “ஆரியபட்டியம்” என்ற நூல் உலகமே வியக்கும் வானவியல் நூலாகப் போற்றப்படுகிறது.

வராகமிகிரர்:

இவர் “பஞ்ச சித்தாந்திகா, “பிருகத் சம்ஹிதா” முதலான ஜோதிட, வானவியல் நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். மேலும் “லகு ஜாதகம், “பிரிக ஜாதகம்” போன்ற ஜோதிட, வானவியல் நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் தம் நூல்களில் கோள்கள் யாவும் மனித வாழ்வோடு எவ்வாறு தொடர்பு கொண்டுள்ளன என்பதை விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

பிரம்மகுப்தர்:

வானவியலிலும் கணிதவியலிலும் வல்லுநரான பிரம்மகுப்தர், பிரம்மஸ்பு சித்தாந்தம், காரணகண்டாக்கடியகா முதலிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே புவி ஈர்ப்பு விசை பற்றித் தமது நூல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாஸ்கரர்:

வானவியலிலும் கணிதத்திலும் சிறந்த விளங்கிய அறிஞர் பாஸ்கரர். இவர், காரண குதாகலா என்ற நூலையும் தட்கலிகத்தி என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளார். இந்நூல்கள் கிரகங்களின் இயக்கங்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. இதன்மூலம் அக்காலத்திலேயே வானவியலில் இந்தியா சிறந்து விளங்கியிருந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது.

இந்தியச் செயற்கைக் கோள்கள்:

இஸ்ரோ நிறுவனம் (ISRO), இந்தியாவின் சார்பில் ஆரியபட்டா, பாஸ்கரா, ரோகிணி, ஆப்பிள் போன்ற செயற்கைக் கோள்களையும் IRS – 1A, 1B ஆகிய தொலையுணர்வு செயற்கைக் கோள்களையும் பாதுகாப்பு அடிப்படையிலான செயற்கை கோள்களையும் விண்ணில் செலுத்தியுள்ளது. இந்தச் செயற்கைகோள்களுக்கு இந்தியாவின் வானவியல், கணித வல்லுநர்களான ஆரியபட்டர் பெயரும் பாஸ்கரர் பெயரும் சூட்டியது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திய மருத்துவம்:

இந்திய மருத்துவம், சிந்துவெளி நாகரிகம் காலந்தொட்டு வளர்ந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், போதிய தகவல்களும் ஆதாரங்களும் இல்லாமையால், ஆயுர்வேதம் தோன்றுவதற்குமுன் பழங்குடியினர்களின் மருத்துவம் இருந்திருக்கலாம். கி.மு. (பொ.ஆ.மு) எட்டாம் நூற்றாண்டுவரை, வேதகால மருத்துவம் நடைமுறையில் இருந்தது. அதன்பின் ஆயுர்வேத மருத்துவம் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கவேண்டும். கி.மு. (பொ.ஆ) ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே காம்பில்யா, வாரணாசி, தட்சசீலம் ஆகிய இடங்களில் மருத்துவக் கல்வி நிறுவனங்கள் இயங்கி வந்துள்ளன.

இந்தியர்கள் அறுவைசிகிச்சை முறையில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். வயிற்றுப் புறத்தோலில் செய்யப்படும் அறுவைசிகிச்சை சிறுநீரகக் கற்களை அகற்றும் அறுவை சிகிச்சை ஒட்டுறுப்பு அறுவை சிகிச்சை ஆகியவற்றில் இந்திய மருத்துவர்களின் பணிகள் பாராட்டுக்குரியவையாகும்.

இந்தியா முழுவதும் இப்போது ஆயுர்வேத – யூனானி மருத்துவர்கள் பயன்படுத்தி வரும் சிலாசித்துவேர் மொகஞ்சதாரோவில் கிடைத்துள்ளது. இவ்வேர் வயிறு, குடல், நுரையீரல் போன்றவற்றில் உருவாகும் நோய்களையும் குணமாக்கும் தன்மை உடையது.

இந்திய மருத்துவ வளர்ச்சி:

மௌரியர் ஆட்சிக் காலத்தில் மருத்துவப் பராமரிப்புக்கும், சுகாதாரத்திற்கும் முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. முதியோர், ஆதரவற்றோர், மாற்றுத்திறனாளிகள் ஆகியோருக்காக சிறப்பு மருத்துவமனைகள் இயங்கிவந்தன. கால்நடைகளுக்கெனத் தனியாக மருத்துவமனைகளும் இருந்தன.

வாக்பட்டரின் அஷ்டாங்கசங்கிரகம், அஷ்டாங்கஹிருதயா என்னும் இரு மருத்துவ நூல்கள் புகழ்பெற்றவையாகும். அஷ்டாங்கஹிருதயா“ என்ற மருத்துவநூல், நோய் தீர்க்கும்முறை, சுகாதாரம், உடலுறுப்பு, அமைப்பியல் அறுவைசிகிச்சை, தாய்மை மருத்துவம், கண் மருத்துவம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. சரகர் எழுதிய சரக சம்ஹிதா என்னும் நூல் உடல், உள மருத்துவத்தையும், சுகருதர் எழுதிய சுகருத சம்ஹிதா அறுவைசிகிச்சை முறையைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

ஆயுர்வேத மருத்துவம்:

கி.மு. (பொ.ஆ.மு) எட்டாம் நூற்றாண்டில் “ஆத்ரேயர்” என்ற மருத்துவர் வாழ்ந்தார். அவர், தமது சீடர்களுக்குத் தொகுத்தளித்த ஆய்வேடுகளும், அக்னி வேசர் எழுதிய “அக்னி வேச தந்திரா” என்ற நூலும் ஆயுர்வேதம் பற்றிக் கூறுகின்றன. ஆத்ரேயர் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தைப் பற்றி வரிசையாக தம் ஆய்வேடுகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சித்த மருத்துவம்:

உயரிய பண்பாடும், அறிவுத்திறனும், சிறந்த ஆற்றலுடனும் விளங்கிய சித்தர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. சித்தமருத்துவமாகும். இவர்கள் எல்லாவகை நோய்தீர்க்கும் மருந்துகளையும், தாதுக்களையும் வேதியியல் பொருள்களையும் ஆராய்ந்து பயனுள்ளவை எவை, பயனற்றவை எவை என்று கண்டறிந்துள்ளனர். பாதரசத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு, நீண்ட அயுள்பெற இரசவாத முறையில் மருந்து தயாரிக்கும் முறையை அறிந்து வைத்திருந்தனர். இது தமிழ்நாட்டுக்கு உரித்தான மருத்துவ முறையாகும்.

திருமூலர், இடைக்காடர், போகர், அகத்தியர், பதஞ்சலி, தன்வந்திரி, மச்சமுனி முதலானோர் பதினெண் சித்தர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

பண்டைய கால மருத்துவமனைகள்:

- ❖ ஆந்திரா – விஜயபுரி, நாகார்ஜீனா கொண்டா
- ❖ தமிழ்நாடு – தஞ்சாவூர், திருமுக்கூடல், திரிபுரந்தகம், திருப்புகலூர், திருவரங்கம்
- ❖ கர்நாடகா – கௌடியமடம்
- ❖ பீகார் - ஷிபாக்கனா மருத்துவமனை
- ❖ கேரளா – ஆலப்பூர், புலிமந்தான், வயங்கரை, வெள்ளோடு, சோட்டானிக்கரை, குருவாயூர்

இந்தியக் கணிதம்:

குப்தர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்த ஆரியபட்டர், ஆரியபட்டியத்தில் வட்டத்தின் பரப்பைக் கண்டுபிடிக்க உதவும் உண்மையான மதிப்பை 3.1416 எனத் துல்லியமாகக் கூறியுள்ளார். இலட்சம், கோடி போன்ற மிகப்பெரிய எண்களைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடும் வகையை ஆரியபட்டர் பயன்படுத்தினார். இயற்கணிதம் (Algebra) பயன்படுத்திய முதல் இந்தியப் இவரேயாவார்.

பிரம்மகுப்தர் ஆற்றிய மிகப்பெரிய பணி பூஜ்யத்தின் பயனை எடுத்துக்காட்டியதாகும். இவர் குப்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த சிறந்த கணித மேதையாவார். இவர் எழுதிய நூல், சித்தாந்த சிரோன்மணியாகும். இதில் எண்ணியல், எடை, கொள்ளளவு, கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல், பரப்பு, கனஅளவு பற்றியும் பூஜ்யம் இயற்கணிதம் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நுண்கலைகள்:

இசை:

இசை, மனித மனத்திற்கு அமைதி தருவதாகும். இசையானது காலத்திற்கேற்றாற்போலப் பரிமாணத்தைப் பெற்று வருகிறது. இயற்கையினின்றே முதல் இசை தோன்றியது எனலாம். இதனை ஓசை என்றழைப்பர். அதன்பின்னர், இசை புதிய வளர்ச்சியைப் பெற்றது. இந்திய இசையின் சாரமாகத் திகழ்வது சாமவேதமாகும். பிற்காலத்தில் சாம வேதத்தைத் தழுவி, வட இந்தியாவில் தோன்றிய இசைப்பாணி இஸ்துஸ்தானி இசை (Hindustani Music) எனப்பட்டது. அதே காலக்கட்டத்தில், தென்னிந்தியாவில் கர்நாடக இசை (Karnatic Music) புகழ் பெறத் தொடங்கியது. மௌரியர்கள், குப்தர்கள் போன்ற வட இந்திய வம்சாவழி மன்னர்களும் தமிழகத்தில் சங்ககாலம் முதல் பிற்காலப் பாண்டியர்கள் வரையிலான மன்னர்களும், இசைக்கலையையும் இசைக்கலைஞர்களையும் ஆதரித்துள்ளனர். கி.பி. (பொ.ஆ) பத்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், இஸ்லாமியர்களின் இசை இந்தியாவில் மெல்ல மெல்ல பரவத் தொடங்கியது.

இஸ்லாமியத் துறவிகளான குபிக்கள் குவாலிஸ் (Qualis Music) என்ற இசைமுறையை உருவாக்கிப் பரப்பினர். ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப் பின்னர், மேற்கத்திய இசை (Western Music) இந்தியாவில் புகுத்தப்பட்டது. தமிழிசை, கர்நாடக இசை, இந்துஸ்தானி இசை ஆகியவை இந்தியா உலகிற்கு அளித்த கொடைகளாகும்.

தமிழிசை மூவர்:

முத்துத்தாண்டவர், அருணாச்சலக் கவிராயர், மாரிமுத்தாப்பிள்ளை ஆகிய மூவரும் தமிழிசை மூவர் எனப்படுகின்றனர். கிருதி எனப்படும் கீர்த்தனைகளை மையப்படுத்தித் தமிழ்ப் பாடல்களைப் சரணம், பல்லவி, அனுபல்லவி ஆகிய இசையம்சங்களுடன் இயற்றினர். இவர்களின் தமிழ்ப்பணியைப் பாராட்டித் தமிழக அரசு, சீர்காழியில் மணிமண்டபத்தை அமைத்துள்ளது.

பஞ்சமுக வாத்தியம்:

பழங்காலத் தொன்மையான இசைக்கருவிகளுள் பஞ்சமுக வாத்தியமும் ஒன்று. இது வெண்கல வார்ப்பால் உருவாக்கப்பட்ட உயரமான குடமாகும். இதில் மூடப்பட்ட ஐந்து வாய்கள் இருக்கும். ஒவ்வொரு வாயில் இருந்தும் தனித்துவமான இசை வெளிவரும். இதுவே பஞ்சமுகவாத்தியமாகும். இவ்வாத்தியம் திருவாரூர் தியாகராஜர் கோயிலிலும் திரத்துறைப்பூண்டி பிறவிமருந்தீஸ்வரர் கோயிலிலும் மட்டுமே உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

செவ்வியல் நடனங்கள்

பரத நாட்டியம்:

தமிழ்நாட்டுக்குரிய சிறந்த நடனங்களில் முக்கியமானது பரதநாட்டியம். இது, புராணவியல் அடிப்படையில் பரத முனிவரால் உருவாக்கப்பட்டதால் “பரதம்” எனப் பெயர் பெற்றது. மிகத் தொன்மை வாய்ந்த இந்நடனம் இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் புகழ் பெற்று விளங்குகிறது.

கருநாடக இசையின் மூவர்:

தியாகராஜர், சியாமா சாஸ்திரிகள், முத்துசுவாமி தீட்சிதர் ஆகியோர் கர்நாடக இசையின் மும்மூர்த்திகளாவர். இவர்களுடைய பாடல்கள், பரதநாட்டியத்திலும் ஆன்மிக இசை நிகழ்வுகளிலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. திருவாரூரில் இவர்களுக்கு நினைவிடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பரதம் என்ற சொல் ப-பாவம், ர-ராகம், த-தாளம் என்ற மூன்றையும் குறித்து நிற்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பாவம் உணர்ச்சியையும், ராகம் இசையையும் குறிக்கும் இவற்றுடன் தாளம் சேர்ந்த நடனமே பரதநாட்டியமாகும். வரலாற்று நோக்கில் இந்தியாவின் செவ்வியல் ஆடல் வகையில் ஒன்று பரத நாட்டியமாகும். இந்த நடனத்தை ஆடுபவர்கள் பெரும்பாலும் பெண்களே என்றாலும், ஆண்களும் இதனை ஆடுவதுண்டு. சிவபெருமான் ஆடும் நடனம் “தாண்டவம்” என்று சொல்லப்படுகிறது. மகிழ்ச்சியின் உச்சியில் அவர் ஆடும் நடனம் ஆனந்ததாண்டவமென்றும், அழிக்கும் கடவுளாக அவர் ஆடும் நடனம் “ருத்ரதாண்டவம்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. மேலும், பெண்கள் மென்மையான அசைவுகளுடன் ஆடும் நடனம் “ஸாஸ்யம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

கதகளி:

“கதகளி” கேரள மாநிலத்தின் பாரம்பரிய நடனமாகும். இந்நடனம், கேரள மக்களின் பண்பாட்டினை எடுத்துக்காட்டும் தெய்வீக நடனக்கலையாகும். கதகளி என்றால் “கதையை அடித்தளமாகக் கொண்ட ஆடுதல்” என்று பொருள். ஆட்டக்கதை என்ற மற்றொரு பெயரும் இதற்குண்டு. இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற காவியங்களில் சொல்லப்பட்ட சமயம் சார்ந்த நிகழ்வுகள், இந்த நடனத்திற்குக் கருப்பொருளாக அமைகின்றன.

மோகினி ஆட்டம்:

மோகினி ஆட்டம் கேரளாவின் பாரம்பரிய நடனங்களில் ஒன்று. மோகினி என்ற சொல், ஓர் அழகான பெண்ணென்றும் ஆட்டம் என்றால் நடனம் என்றும் பொருள்படும். பாற்கடலிலிருந்து தோன்றிய அமிர்தத்தைக் கொடுக்கும் திருமாலின் அவதாரம் மோகினியாக மையப்படுவதால் மோகினியாட்டம் என்று பெற்றது.

குச்சிப்புடி:

குச்சிப்புடி ஆந்திரப்பிரதேச மாநிலத்தில் உருவான நடனமாகும். இப்பெயர் ஆந்திர மாநிலத்தின் கிருஷ்ணா மாவட்டத்திலுள்ள குச்சிலாபுரம் என்ற கிராமத்துடன் தொடர்புடையது. 17 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் தொடங்கிய இக்கலை, இன்று இந்தியாவிலும் உலகளவிலும் ஆடப்பட்டு வருகிறது.

யக்ஷாகானம் (யசக்கானம்):

கர்நாடகாவின் மாநில நடனமாகக் கருதப்படுது யக்ஷாகானம். கி.பி. (பொ.ஆ) 16 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இந்நடனம் மக்களால் விரும்பி பார்க்கப்படுகிறது. கர்நாடக மாநிலத்தில் பெல்லாரி மாவட்டத்தில் குருங்கோடு என்றோர் இடமுள்ளது. அங்குள்ள சோமசுந்தரர் ஆலயத்தில், இந்நாட்டிய நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டதாக வரலாற்றுத்தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இசை, உரையாடலோடு கூடிய இந்நடனத்தின் மூலம் இராமாயணம், மகாபாரதத்தின் முக்கிய காட்சிகள், சமணக் கதைகள், மக்களின் ஆன்மிக நம்பிக்கைகள் போன்றவை விளக்கப்படுகின்றன.

ஒடிசி:

ஒடிஸா மாநிலத்தின் பாரம்பரிய நடனம், ஒடிசி. இது கோயில்களில் நடைபெற்று வந்த ஒரு பாரம்பரிய நடனக்கலையாகும். 17 ஆம் நூற்றாண்டில் கோட்டிப்புக்ஷ் எனப்படும் சிறுவர்கள் இந்நடனத்தை பெண்ணுடை தரித்து கோயில்களில் ஆடினர்.

கர்பா, தாண்டியா:

குஜராத் மாநிலத்தின் பாரம்பரிய நடனங்கள் கர்பா மற்றும் தாண்டியாவாகும். இவை நவராத்திரி விழாவின்போது, கலாச்சார உடையணிந்து ஆடி மகிழும் நடனங்களாகும். இந்தியா மட்டுமின்றி, வெளிநாடுகளிலிருந்தும் நவராத்திரி திருவிழா நடனங்களைக் காண, பலரும் நம் பாரத திருநாட்டிற்கு வருகை புரிகின்றனர்.

இது போன்று பீகாரின் பிதஸியநடனம், மேற்கு வங்காளத்தின் காத், ஜாத் நடனங்கள், மகாராஷ்டிரத்தின் தமாஸா, லாவனி போன்ற நடனங்களும் உலகிற்கு இந்தியாவின் பண்பாட்டை எடுத்தியம்புகின்றன.

ஓவியக்கலை:

இந்தியாவில் ஓவியக்கலை இயற்கையை மையமாக வைத்து தோற்றுவிக்கப்பட்டது. பழங்கால மனிதர்கள் இயற்கையின் அம்சங்களான மேகம், மழை, மரங்கள், விலங்குகள், மனித உருவங்கள் போன்றவற்றைக் குகைகளிலும், இறந்த விலங்குகளின் தோல்களிலும் வரைந்தனர். கரித்துண்டுகளைத் தொடக்கக் காலத்தில் ஓவியம் வரைய பயன்படுத்தினர். பிற்காலத்தில் மன்னர்கள் ஆட்சி நடைபெற்றபோது, ஓவியங்கள் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றன. இவர்களின் காலத்தில் கோயில்களின் சுவர்களில் ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டன. வண்ணத் தூரிகைகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டது.

பல்லவ மன்னனான முதலாம் மகேந்திரவர்மன் ஓவியக்கலைக்குப் பேராதரவு தந்தார். தட்சணசித்திரம் என்ற ஓவிய நூலுக்கு உரை எழுதினார். இவர், இக்கலையில் வல்லவராதலால் “சித்திரகாரப்புலி” என்ற விருதினைப் பெற்றார்.

காலத்திற்கேற்றார் போல் நமது நாட்டில் பல்வேறு ஓவிய பாணிகள் தோன்றி வளர்ந்தன. அவையாவன,

1. மதுபானி ஓவியங்கள்
2. இராஜபுதன ஓவியப்பாணி
3. தஞ்சாவூர் ஓவியப்பாணி
4. முகலாய ஓவியப்பாணி
5. பசோஹ்லி ஓவியப்பாணி என்பவாகும்.

மதுபானி ஓவியப் பாணி:

பீகார் - நேபாள எல்லையில் உள்ள மதுபானி என்ற மாவட்டத்தில் இவ்வோவியக்கலை தோன்றியதால் மதுபானி ஓவியங்கள் எனப் பெயர் பெற்றது. நன்கு மெழுகப்பட்ட மண்சுவர்களில் இவ்வகை ஓவியங்கள் அதிகமாக வரையப்பட்டன. தாவர இலைகளிலிருந்து பெறப்படும் ஒருவகைச்சாறு நிறம்தரும் மூலப்பொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இராமாயணத்தின் முக்கியக் காட்சிகள் இவ்வகை ஓவியங்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றன.

இராஜபுதன ஓவியங்கள்:

கி.பி. (பொ.ஆ) 18-ஆம் நூற்றாண்டில் இராஜஸ்தான், மத்திய பிரதேசப்பகுதிகளில் தோன்றி வளர்ச்சி பெற்ற ஓவியங்களே இராஜபுதன ஓவியங்களாகும். இந்த ஓவியங்கள் சிற்றோவியங்கள் (Minature) என்றழைக்கப்பட்டன. இவை பெரும்பாலும் அரண்மனை மற்றும் கோட்டை சுவர்களில் வரையப்பட்டன. இவ்வோவியம் வரைவதற்கான நிறங்கள் தாவரங்களின் சாறு, சிப்பி போன்றவற்றிலிருந்து பெறப்பட்டன. சிறிய வகை வண்ணத்தாரிகைகள் இவ்வோவியம் வரைய பயன்படுத்தப்பட்டன. அரசன், அரசவை நிகழ்வுகள், மக்களின் தொழில், அரசனின் போர் முறைகள் போன்றவை இவ்வோவிய உருவாக்கத்தின் கருப்பொருளாக அமைந்தன.

தஞ்சாவூர் ஓவியப் பாணி:

கி.பி. (பொ.ஆ) 17-ஆம் நூற்றாண்டில் தஞ்சை நாயக்க மன்னர்கள் காலத்தில் வளர்ந்த இவ்வகை ஓவியங்கள் கி.பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் மராட்டியர்கள் காலத்தில் புகழ்பெற்றன. தஞ்சை மராட்டிய மன்னரான சரபோஜி காலத்தில் ஆந்திராவிலிருந்து தஞ்சைக்குக் குடியேறிய “மூச்சி” (Moochy) என்ற பெயர் கொண்ட ஓவியக்கலைஞர்கள் பரம்பரைத் தொழிலாகவே இவ்வோவியத்தை வரைந்தனர். இவ்வோவியங்கள் புராணங்களில் கூறப்படும் கடவுளரின் உருவங்களை ஓவியமாகத் தீட்டினர். இவ்வகை ஓவியங்களின் பின்புல வண்ணம் கரும்பச்சை, அடர்நீலம், ஒளிர் சிவப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கும்.

முகலாய ஓவியப் பாணி:

கி.பி. (பொ.ஆ) 16-ஆம் நூற்றாண்டில் முகலாயர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் தோன்றி வளர்ந்த ஓவியங்கள் இவ்வகை ஓவியங்களாகும். முகலாய மன்னரான ஹுமாயூன் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவில் பாரசீக பாணியிலான ஓவியங்கள் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கின. முகலாயர் கால ஓவியர்கள் பாரசீக பாணியில் ஓவியங்களை வரையத் தொடங்கி இந்திய ஓவியப் பாணியையும் அதனோடு இணைத்தனர். எனவே பாரசீக, இந்திய ஓவியப் பாணிகளின் இணைப்பாக முகலாய ஓவியப் பாணி அமைந்தது. முகலாய மன்னரான ஜஹாங்கீர் ஓவியக்கலைக்கு முக்கியத்துவம் தந்ததுடன் சிறந்த ஓவியராகவும் விளங்கினார். இவ்வோவியங்களில் அரசர், அரசியர், அரண்மனைக் கொண்டாட்டங்கள், அரசவை நிகழ்வுகள், இயற்கை காட்சிகள், இளவரசர் மற்றும் இளவரசியர் ஆகியோரின் வீரச்செயல்கள் போன்றவை முக்கியத்துவம் பெற்றன.

பசோஹ்லி ஓவியப்பாணி:

கி.பி. (பொ.ஆ) 17-ஆம் நூற்றாண்டில் காஷ்மீரில் ராவி நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள பசோஹ்லி என்ற இடத்தில் தோன்றி வளர்ந்த ஓவியக்கலையாகும். இவ்வகை ஓவியங்களில் புராணங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட கடவுள்களின் உருவம் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

இவ்வாறு, இந்திய வரலாற்றில் ஓவியங்கள், இயற்கையையும், கடவுளையும், அரசர்களையும், அரசவை நிகழ்ச்சிகளையும் உலகிற்கு உணர்த்துகின்றன.

அஜந்தா, எல்லோரா, சித்தன்னவாசல் போன்ற இடங்களில் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் இந்திய ஓவியத்தின் சிறப்புகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. இலங்கை நாட்டில் சிகிரியா என்ற இடத்திலுள்ள ஓவியங்களில் இந்திய ஓவியங்களின் சாயல்கள் காணப்படுகின்றன.

சிற்பக்கலை:

சிற்பம் எனப்படுவது, ஒரு முப்பரிமாணக் கலைப் பொருளாகும். இது கடினமான அல்லது நெகிழ்வுத் தன்மையுள்ள பொருள்களுக்கு உருவம் கொடுப்பதன் மூலம் உருவாக்கப்படுகிறது. சிற்பங்களை உருவாக்குபவர் சிற்பியென அழைக்கப்படுகிறார்.

சிற்பக்கலையின் வாயிலாக இந்தியாவின் தொன்மை வரலாற்றையும் மக்களின் பண்பாட்டையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. சிற்பக்கலையைப்பற்றி அறிந்து கொள்வதற்குத் தொல்பொருள்சின்னங்கள், நாணங்கள், கல்வெட்டுகள், இலக்கியங்கள் முதலியன சான்றுகளாக உள்ளன.

திருநெல்வேலி மாவட்டம், ஆதிச்சநல்லூரில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சியில் தாய்க்கடவுளின், செப்புத் திருமேனிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவை அனைத்தும் பழந்தமிழகத்தில் உலோகத் திருமேனிகள் இருந்தன என்பதை எடுத்தியம்புகின்றன. மொகஞ்சதேரோவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட வெண்கலத்தினால் செய்யப்பட்ட நடனமாதுவின் உருவச்சிற்பம், நமக்குச் சிந்துவெளி மக்களின் சிற்பக்கலையைப் பறைசாற்றுகிறது. இந்தியாவில் பௌத்த சிற்பக்கலை, கி.மு. (பொ.ஆ.மு) மூன்றாம் நூற்றாண்டில் மௌரியர் ஆட்சியில் தொடங்கி கி.பி. (பொ.ஆ) 12-ஆம் நூற்றாண்டில் பீகார், வங்காளத்தை ஆண்ட பாலர், சேனர் ஆட்சிவரை தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. இதைத் தவிர பௌத்த சமய கலைக்கூறுகள் ஜாவா தாய்லாந்து, இலங்கை, சீனா, ஜப்பான், கொரியா, பர்மா, திபெத், நேபாளம் போன்ற ஆசிய நாடுகளிலும் பரவியுள்ளன.

பௌத்தச் சமயத்தோடு தொடர்புடைய நாடுகளும் கட்டடங்களும்

ஜாவா – போரோபுதூரில் உள்ள ஸ்தூபி
இலங்கை – அனுராதபுரம், பொலனருவா
சீனா – உலகிலேயே மிகப்பெரிய செப்புத் திருமேனி
கொரியா – பாப்ச்சகா
பர்மா – பகானின் ஆனந்த கோயில்
நேபாளம் - பாதனில் உள்ள தங்க விகாரம்

குஷாணர் காலத்தில், லிங்கவழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாக லிங்கத்தை ஒருமுகத்துடனும், நான்கு முகத்துடனும் படைத்து வழிபடும் மரபினைக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்திய வரலாற்றில் சிற்பக்கலையின் வியத்தகு வளர்ச்சியினை குப்தர்கள் கால சிற்பங்களின் மூலம் நாம் அறியலாம். சாரநாத்திலும், மதுராவிலும் புத்தருக்குச் சிலைகள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. தியோகர் என்னுமிடத்தில் விஷ்ணுவிற்குக் கற்கோவில், வடமதுராவில் உள்ள திருமாலின் சிற்பம், உதயகிரி குகைவாயிலில் உள்ள

தமிழ்நாடு பள்ளிக்கல்வித் துறையின் கீழ் இயங்கும் பள்ளிகளில் "தொன்மைப் பாதுகாப்புமன்றம்" தொடங்கப்பட்டு நம் பண்பாட்டு அடையாளத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் தொன்மையையும் பாதுகாத்து வருகிறது.

திருமாவின் வராக அவதார புடைப்புச்சிற்பம், பித்தர்காண்கோயிலில் காணப்படும் புராணக்கதைகள் கூறும் சுருமண் சிற்பங்கள், தசாவதாரக் கோயிலின் நுழைவாயிலில் இருபுறமும் உள்ள கங்கை, யமுனை சிற்பங்கள் போன்றவை குப்தர் கால சிற்பங்களுக்குச் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன.

இராஷ்டிரகூடர் காலசிற்பங்கள் புகழ்பெற்றவையாகும். எல்லோரா, எலிபெண்டா குகைகளில் காணப்படும் பைரவர், கைலாயமலையை இராவணன் தூக்கும் காட்சி, நடனமாடும் சிவன், பாடல் கேட்டு மகிழும் விஷ்ணு மற்றும் லெட்சுமி சிற்பங்கள் இந்திய சிற்பக்கலையின் மேன்மையைப் போற்றுகின்றன.

இந்தியக் கட்டடக்கலை:

லிங்கராஜா கோயில்:

ஒடிசா மாநிலத்தின் தலைநகரான புவனேஸ்வரில் கி.பி. (பொ.ஆ) 11-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட கோயிலாகும். அனந்தவர்மன் காலத்தில் இக்கோயில் கட்டுவதற்கான நிலம் கொடையாக வழங்கப்பட்டது. இக்கோயிலின் வழிபாட்டுக்கூடம் ஜெக்மோகனா என்றழைக்கப்படுகிறது. இக்கோயில் அமைந்துள்ள புவனேஸ்வர் நகரம் ஒடிசாவின் கோயில் நகரம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

மனித நாகரிக வளர்ச்சியின் சிறப்பு கூறுகளில் ஒன்று, கட்டடக்கலை. மனித இனத்தின் பண்பாட்டினை அவ்வினத்தின் கலையமைப்பினைக் கொண்டே கணக்கிடலாம். கட்டடக்கலை சின்னங்களே மனித இனத்தின் பல்வேறு கால வளர்ச்சியினை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்தியக் கட்டடக்கலையானது, பெரும்பாலும் அந்தந்தப்பகுதிகளைச் சார்ந்த சமூக பண்பாட்டின் வெளிப்பாடாக அமைந்துள்ளது.

பொதுவாக இந்தியக் கட்டடக்கலை வடஇந்தியக் கட்டடக் கலை, தென் இந்தியக் கட்டடக்கலை என்று பிரிக்கப்படுகிறது. இந்த இரு கட்டடக் கலைகளுக்கு இடையில் பல்வேறு விதமான வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. தென்னிந்தியக் கட்டடக்கலையின் சிறப்பம்சம் உயர்கோபுரங்களும், சிற்பங்களும், மண்டபங்களும், தூண்களுமேயாகும். இச்சிறப்புமிக்க கோயில் கட்டமைப்புகள் திடீரென்று வந்தவை அல்ல. இவை, சுமார் 1500 ஆண்டு காலம் சிறிது சிறிதாக முன்னேறி வந்துள்ளன. இந்தியக் கட்டடக்கலை வளர்ச்சிக்கு முதலில் வித்திட்டவர்கள் பௌத்தர்களும், சமணர்களும் ஆவர். மௌரியர்கள், இந்தியாவில் பௌத்த கட்டடக்கலையைத் தொடங்கி வைத்தனர். பின்னர் வந்த குப்தர்களும் சமயம் சார்ந்த கோயில்கலையை வளர்த்தனர். தமிழகத்தில் இப்பணியைத் தொடங்கியவர்கள் பல்லவர்களேயாவர்.

நாட்டுப்புறக் கலைகள்:

ஒரு நாட்டின் கலை மற்றும் பண்பாடு அச்சமூகத்தினை வெளிப்படுத்தும் சிறந்த கருவியாகும். கலை என்பது பொழுதுபோக்கிற்காக மட்டுமன்றித் தகவல் ஊடகமாகவும், பண்பாட்டு ஊடகமாகவும் திகழ்கின்றது. கலை என்பது, மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகும். குறிப்பாக, நாட்டுப்புறக்கலைகள் நமது வாழ்வியலோடு தொடர்புடையவை, நமது பாரம்பரியத்தைப் வெளிப்படுத்துபவை கலை, சமூக வளர்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் சிறந்த கருவியாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நமது முன்னோர்களின் நம்பிக்கைகள், எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை நாட்டுப்புறக் கலைகளின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

மலேஷியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளுக்கு தமிழகத்திலிருந்தே கரகாட்டம், காவடியாட்டம், அலகு குத்தியாடுதல் போன்ற கலைகள் சென்றன. தமிழகத்திலிருந்தே தைப்பூசம், பொங்கல் போன்ற பண்பாடு பண்டிகைகளும் அங்குச் சென்று, அங்குள்ள தமிழர்களால் கொண்டாடப்படுகின்றன.

பிற்கொடைகள்:

உலகிற்கு இந்தியா வழங்கிய கொடைகள் அளப்பரியன. உலக அமைதிக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் ஊன்றுகோலாய் அமைந்தது. மேலும், இது பல கொடைகளை வழங்கியுள்ளது. நறுமணப் பொருள்களான மஞ்சள், ஏலக்காய், சந்தனம், கிராம்பு போன்ற பொருள்களையும், மருத்துவப் பொருட்களையும் கண்டறிந்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தது.

ஜனநாயக முறைப்படி தேர்தலை நடத்திப் பெருமை பெற்றுள்ள இந்தியா, பிறநாடுகளுக்கு வழிகாட்டியாகவும் திகழ்கின்றது. சோழர்காலத்தில் ஜனநாயக முறைப்படி "குடவோலை தேர்தல் முறை" நடைபெற்றுள்ளதை உத்திரமேரூர் கல்வெட்டு கூறுகிறது. இஃது இந்தியாவிற்கு மேலும் பெருமை சேர்க்கிறது.

அறிவியல், இலக்கியம், அமைதி, மருத்துவம் போன்ற துறைகளில் உலகப் புகழ்பெற்ற அறிஞர் பெருமக்களைக் கொண்டது இந்தியாவாகும். சர்.சி.வி. இராமன், ஹர்கோவிந்தகொரானா, சுப்ரமணியம் சந்திரசேகர், வெங்கட்ராமன் ராமகிருஷ்ணன் போன்றவர்கள் மருத்துவம் மற்றும் அறிவியலிலும், இரவீந்திரநாத் தாகூர் இலக்கியத்திலும், அமர்த்தியாசென் பொருளாதாரத்திலும், அன்னை தெரசாவுக்கு அமைதிக்காவும் நோபல் பரிசு பெற்று இந்தியாவிற்குப் புகழ் சேர்த்தனர். தாவரவியலில் ஜெகதீஸ்சந்திரபோஸ், பூஜ்யத்தின் மதிப்பைப் பரப்பிய சீனிவாச இராமானுஜமும், இசைக்காக ஏ.ஆர். ரஹ்மானும் விளையாட்டுத்துறையில் விஸ்வநாதன் ஆனந்த்தும் இந்தியாவின் பெருமையை உலகறியச் செய்தனர்.

நிறைவுரை:

உலக மக்களுக்கு அமைதி, ஆனந்தம், சகிப்புத்தன்மை மற்றும் முழுமையான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்தித் தந்தது இந்தியப் பண்பாட்டின் மிகப்பெரிய கொடையாகும். இந்தியப் பண்பாட்டின் மிக முக்கிய கூறு "தன்னை அறிதல்" (Know Yourself) என்ற வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை அடைவதேயாகும். எவ்வளவு பொருள், செல்வம் இருப்பினும் சாதாரண வாழ்க்கை முறை (Simple life) இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வு, அனைத்துயிர்களும் இறைவனின் அம்சம், உலக மக்கள் அனைவரும் "ஒரே குடும்பம்" என்ற கொள்கையும் உலகிற்கு இந்தியா அளித்துள்ளது என்று சொல்வதில் நாம் பெருமையடையலாம்.